

Kiến thức gia đình

216

Phụ san báo Nông Nghiệp VN

ĐI LỄ
CẢ NĂM
KHÔNG
BẰNG
NGÀY
RẼM
THÁNG
GIỀNG

ĐÀN ÔNG
*một thế giới
đầy bí ẩn*

CÔNG TY CAO SU ĐỒNG NAI

- ★ ĐỊA CHỈ: XÃ XUÂN LẬP - HUYỆN LONG KHÁNH - TỈNH ĐỒNG NAI
- ★ ĐIỆN THOẠI: 061.726303 - 061. 726333 • FAX: 061. 726343
- ★ VĂN PHÒNG ĐẠI DIỆN TẠI TP. HỒ CHÍ MINH: 39 BẾN VÂN ĐỒN, QUẬN 4
- ★ ĐIỆN THOẠI: 08. 9400345 • FAX: 08. 9400874

Trụ sở công ty.

- Ngày thành lập công ty:
02-06-1975.
- Tổng diện tích cao su đến 2001:
gần 40.000 ha.
- Sản lượng khai thác năm 2001:
44.000 tấn.
- Tổng số CB - CNV năm 2001:
15.000 người.

Giám đốc công ty (trái) cùng Chủ tịch HĐQT Tổng Công ty Cao su Việt Nam kiểm tra vườn cây.

Đại hội công nhân viên chức Công ty Cao su Đồng Nai.

Giám đốc công ty
NGUYỄN THÀNH CHÂU

CHÚC MỪNG NĂM MỚI - XUÂN NHÂM NGỌ 2002

Độc trong số này

• Đi lễ cả năm không bằng ngày rằm tháng Giêng **Nguyễn Quang Thân 3** • Ký sự những mối tình... karaoke: *Bài học đường đời* **Mô Tò 6** • Thời sự 10 ngày qua **P.V 10** • Theo dòng sự kiện **P.V 11** • Nhà văn với phim truyện truyền hình **Lê Thiếu Nhơn 12** • Sự tha thứ tốt cho tâm hồn và cho cả cơ thể **Hoàng Oanh 15** • Bức tranh quê: Hương xuân ngày ấy **Thị Thừa Thiên 17** • Hôn nhân – Gia đình: Ly thân - một giải pháp hay của hôn nhân "có nguy cơ tan vỡ" **Diệu Hiên 19** • Vợ chồng cần dắt tay nhau vào... hạnh phúc **Kim Thoa 22** • 20 lý do "hấp dẫn" của cuộc sống độc thân **Công Khanh 25** • Tôi đi tắm ốm Phóng sự của **Uyên Khanh 25** • Chữ "bất" trong đời sống gia đình **Tú Ân 28** • Phát hiện về khảo cổ học: Các Kim tự tháp ở Nam Mỹ được xây dựng cách đây 4.600 năm **Xuân Thảo 29** • Tin nóng... nóng **32** • Ngôi sao nhạc pop mang hai quốc tịch **An Phong 34** • Phong cách châu Á trong mắt người châu Á **Phương Chi 36** • Thế giới quanh ta **Lệ Đào 38** • Thúy Loan - chuyện tình của "Người đàn bà không hóa đá" **Hoa Xuân 40** • Dành cho bạn gái: Để có mái tóc đẹp **Lê Thị Trinh Thy 42** • Đàn ông, một thế giới đầy bí ẩn **Nguyễn Thành**

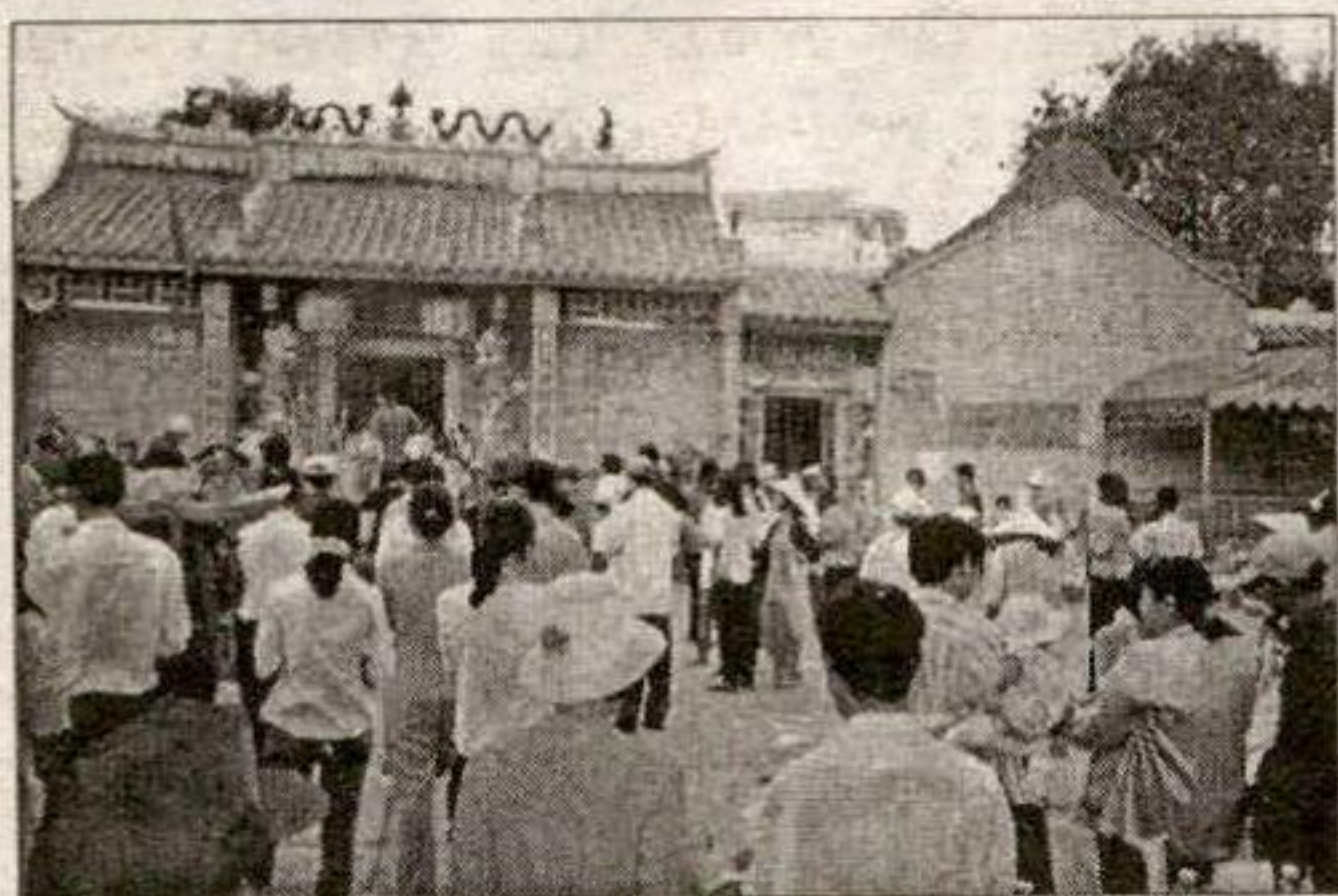
Bìa 1: DVĐA Yến Vy.
Bìa 4: Người mẫu
Bạch Thủy.

Kiến thức gia đình

Phụ san báo NN Việt Nam
Ra hằng tháng vào ngày 8-18-28

• Tổng Biên tập: LÊ NAM SƠN • Phó TBT: Trịnh Bá Ninh • Mỹ thuật: Nguyễn Chinh.
• GPXB số 02/GP - BVHTT do Bộ Văn hóa Thông tin cấp ngày 02-01-2001 • Thiết kế, dàn trang tại Phòng Kỹ thuật vi tính Tòa soạn KTGD • In tại Nhà in Báo NHÂN DÂN TP. Hồ Chí Minh • TRỤ SỞ: - TP Hồ Chí Minh: 58 Nguyễn Bình Khiêm, quận 1 • Tel: 8299791 • Fax: 84.8.8241341 • Email: ktgd@hcm.vnn.vn - Hà Nội: 14 Ngô Quyền • Tel: 8250174 - 8256492 • Fax: 84.8.8252923 • Email: baonnvn@fpt.vn - Văn phòng miễn Trung - Tây Nguyên: 5 Tháp Bà, TP. Nha Trang • Tel: 058-831022 - Văn phòng đại diện ĐBSCL: 49 Lý Tự Trọng, TP Cần Thơ • Tel: 071-835431 • Thư và bài xin gửi về: 58 Nguyễn Bình Khiêm, Quận 1, TP Hồ Chí Minh • Email: ktgd@hcm.vnn.vn .

Chung 43 • *Bạn có biết:* Tục cưới của người H'Mông **Nguyễn Tân Tuấn 47** • *Kiểm chuyện làm quà:* Bánh chung, thư pháp và ngũ quả **Thị Mơ 49** • Rằm tháng Giêng đi lễ Chùa Bà **Khắc Giới 50** • *Bạn đọc bình thơ tình bạn đọc*

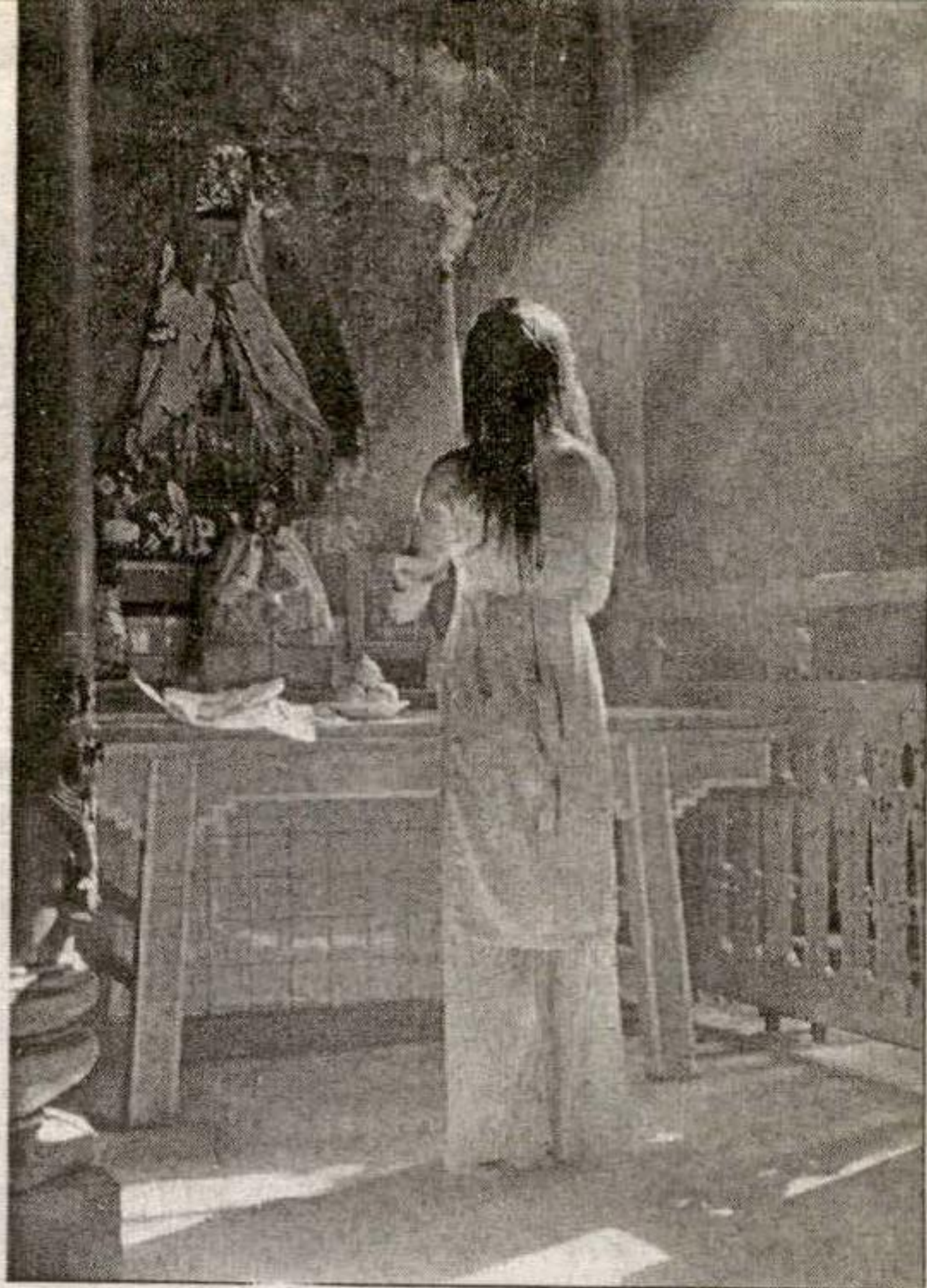
Phạm Lan 52 • *Tâm sự bạn gái:* Điều mong manh như tơ nhện **Lê Quỳnh Hung 55** • *Chuyện gia đình:* Cho anh chị xin một đứa con trai **Lê Đình Hóng 56** • *Truyện ngắn:* Tục huyền **Uất Kim Hương 59** • *Chuyện tình văn nghệ sĩ:* Nguyễn Bính và mối tình chị Trúc **Trần Đình Thu 65** • *Bạn đọc viết:* "Cái mặt khùng bố" **Trần Mạnh Thiếu 67** • *Chuyện lạ đó đây:* Một mình chiến đấu với sư tử bằng con dao nhíp **Hồ Tây 70** • *Chuyện lạ nước ngoài:* Truyền trực tiếp cảnh sinh con... **Hoàng Thương 72** • *Một thời để yêu một thời để... nhớ:* Trăng gió và vại cà **Quỳnh Phương 74** • Rắn hổ mang là bạn của dân Thái Lan **Xuân Chính 78** • Một vụ án mạng đau lòng Phóng sự của **Phan Thế Phiệt 82** • Thuốc kích thích tình dục có hiệu quả không? **H.T 86** • Một số bệnh lý liên quan đến việc xuất tinh **Thu Quỳnh 88** • 5 loại hormone có ảnh hưởng lớn tới sức khỏe phụ nữ **Trần Quý Dương 89** • Tủ lạnh Internet - bộ não của ngôi nhà thông minh **A.P 93** • *Nội trợ:* Bánh nghìn hoa **Nguyễn Thị Tố Tâm 95** • *Guinness* **Thùy Vân 96** • *Lượn lắt trên báo P.V 102* • *5 phút thư giãn 103.*

Và các chuyên mục:

- *Tâm tình bạn trẻ 45*
- *Thanh Thảo và thơ 53*
- *Thơ tình bạn đọc 54* •
- Diễn đàn gia đình 62* • *Tìm bạn 64* • *Giải đáp y học 80*
- *Trao đổi với bạn đọc 98*
- *Kinh tế gia đình 100.* ■

Đi lễ cả năm không bằng ngày rằm tháng Giêng

Ảnh: Tống Thanh.

NGUYỄN QUANG THÂN

Tết chưa qua, năm mới chỉ mới bắt đầu. Chỉ còn dăm ngày nữa là đến rằm tháng Giêng, gọi là Tết Nguyên Tiêu.

Tết Nguyên Tiêu? Đó là tên gọi của dân gian mỗi vùng mỗi khác. Xem lại sách vở để lại, nước ta có 10 cái tết (Nguyên đán, Hàn thực 3 tháng 3, Thanh Minh, Đoan Ngọ, Trung nguyên rằm tháng 7, Trung Thu, Trùng cửu 9 tháng 9, Trùng thập 10 tháng 10, Táo quân 23 tháng Chạp, Trừ tịch 30 tháng Chạp) “phần nhiều nói theo tục Tàu, nhưng chủ ý thì chỉ nhân ngày tuần tiết mà dâng cúng gia tiên, chứ không có ý gì nhớ đến người Tàu cả” (Phan Kế Bính - *Việt Nam Phong Tục*). Vậy là Tết

Nguyên Tiêu (rằm tháng Giêng) xem ra là một cái tết thuần túy Việt Nam, người ta “ăn rằm” khá to trên cả hai miền Nam Bắc.

Gần đến rằm tháng Giêng là mọi người đôn đáo cả lên, phục vụ không xuể. Những chùa lớn ở thủ đô như Quán Sứ, Kim Liên cũng vậy, người đến cúng bái, lễ Phật trước ngày rằm tháng Giêng đông hơn hẳn những ngày rằm khác trong năm. Cúng sao giải hạn và cầu mát rợn rịp ở các chùa đã đành mà còn chật ních các phủ thờ Mẫu.

Thờ Mẫu là một nét đẹp và đặc sắc của truyền thống văn hóa Việt. Mẫu là hình tượng của Mẹ, sự sinh thành và bảo vệ cuộc sống. Bà

Chúa Đại Ngàn là nguồn của Người, Mẫu Thoải (Thủy) là của Nước và Mẫu Địa là của Đất. Rồi từ Mẫu Đông Khuôn đến Mẫu Âu Cơ, đó là hình tượng Mẹ của cộng đồng người Việt - Mường cổ trên một lãnh thổ đã có mênh mông núi non, đồng bằng và biển. Về sau, khi cộng đồng đã trưởng thành, tuy bắt đầu văn hiến nhưng văn minh thì còn ở trình độ thấp, người Việt cổ luôn hướng về Ân Đức và sự Bảo vệ của Mẹ. Các Mẫu mang nặng tính anh hùng ca, lòng bao dung, cánh tay che chở và tình yêu thương. Mẫu không xa vời như Thượng Đế, mơ hồ như Lão Tử hay nghiêm khắc, chỉ chiết khó gần như cụ Khổng. Mẫu là Mẹ mà. Mẫu ban cho sức mạnh để đánh giặc, chống thiên tai, cho mùa màng tươi tốt, con cháu đầy đàn và thóc lúa đầy nhà. Mẫu thông cảm với đôi lứa yêu đương, an ủi người nghèo và sự nghèo, chia sẻ tâm sự đau khổ của kiếp phù du con người qua khói hương lễ bái.

Chính vì thế mà Phủ Tây Hồ là một trong những nơi thờ Mẫu “linh thiêng” nhất thủ đô, chưa đến rằm mà khách đến cúng lễ đã đông nghịt. Mọi người đến cầu xin đủ các chuyện trên trời dưới đất. Một nhà sư giải thích cho tôi: “*Độc kinh cầu mát* là để cầu Phật ban sự hài hòa cho muôn vật trong những ngày bắt đầu một năm mới. Nhưng dân chúng thì cầu xin đủ thứ. Lòng mẹ bao la như biển Thái Bình mà! Nào bình an, nấy tài sai lộc, nhất bản vạn lợi, nào cầu xin Trời Phật giúp đỡ, phù hộ giải quyết những

khúc mắc, đau khổ, mất đoàn kết hay tai nạn... trong gia đình. Có khá nhiều quan chức đi cầu được “mát mẻ” đường quan lộ. Nhiều người có món nợ khó đòi cũng đến cầu được con nợ “chiếu cố”, không biết trong số này có ông quan chức ngân hàng nào lỡ ký cho vay vô nguyên tắc hay phi pháp kiểu Phạm Nhật Hồng trong năm qua hay không?

Phủ Bà Chúa Kho ở Bắc Ninh càng gần đến rằm tháng Giêng lại càng đông đúc đến mức tạo ra vấn nạn cho môi trường và phương tiện giao thông. Ăn tết xong, ai cũng bắt đầu dự định làm ăn mới. Người ta nô nức đến phủ Bà Chúa Kho để “vay vốn” làm ăn. Bỏ ra nửa ngày đường, vài chục ngàn tiền lễ vật, nhiều người xin bà Chúa cho vay bạc tỷ. Nếu làm ăn khấm khá, giữa năm hay cuối năm lại sắm lễ vật đến tạ. Vì rằm tháng Giêng sợ quá đông nên từ mồng sáu tết đã nhiều người lên vay vốn Bà Chúa Kho. Hình tượng người đàn bà yêu nước giúp nhà vua giữ gìn lương thảo, tiền bạc để đánh giặc ngày xưa đã biến thành một thứ “ngân hàng địa phủ” hào phóng. Cho hay sự trường tồn của văn hóa dân gian còn bền vững hơn nhiều các di tích gạch đá.

Tôi chen chúc vĩa mồ hôi mới đến gần được mấy người viết sớ ở phủ T. trong những ngày này. Cả một dãy người ngồi viết sớ, có thể gọi là “thư ký kiêm phiên dịch”, đóng vai trò không nhỏ cho việc “thông thiên” của khách thập phương. Họ đều được gọi bằng

thấy tuy tôi đã nhận ra một ông mới đây còn bán bia hơi vỉa hè đầu đường Hoàng Hoa Thám. Khi có người hỏi ông định viết sổ hộ cho họ bằng chữ Nôm, chữ Hán hay chữ quốc ngữ, ông phẩy tay một cái nhẹ: “Chữ gì Thánh hiền và Mẫu cũng đọc tuốt hết!”. Một bà xồ xể hình như từ Nhật Tân xuống, dùng tấm thân Từ Hải đè lên chúng tôi mà lách vào, hỏi: “Thầy xin Mẫu cho con làm sao sang năm đất được giá. Con định bán hai sào trồng đào lấy tí vốn đi chợ. Đào năm nay tưởng đất vậy mà chẳng ăn thua!”. Ông thấy bia hơi cặm cụi một lúc, đưa cho bà một tờ sổ giấy đỏ viết chữ Hán chẳng chịt. Nhà dịch giả khá nổi tiếng Ông Văn Tùng, người đã từng dịch vài chục cuốn sách văn học Trung Quốc hôm nay cùng đi lễ với tôi, cầm tờ giấy xem qua. Anh lắc đầu. Đi khỏi chỗ đó, anh nói với tôi: “Chính tớ cũng không biết đó là thứ chữ gì nữa!”. Vậy mà, thông qua thứ “siêu văn tự” ấy, mỗi ngày có hàng trăm người chen chúc nhau để đạt nguyện vọng mong được mẫu cứu giúp hay làm giàu hộ.

Chuyện viết sổ ở phủ Bà Chúa Kho còn thú vị hơn. Như đã biết, Chúa là một “ngân hàng địa phủ” nên ở đây những tờ sổ đều là “đơn vay tiền”. Bao giờ ông thầy cũng hỏi: “Định vay tiền đồng hay đô đây?” Người vay lưỡng lự một lúc, nói: “Em nhập khẩu máy điện tử, xin thầy viết giúp em tiền đô!”. Một người khác thì nói: “Em chỉ vay bà ít vốn làm đầm nuôi tôm, thầy ghi cho em vay tiền đồng cho

tiện!”. May sao tôi chưa gặp một ông cán bộ ngân hàng nào vay vốn Bà Chúa Kho để bù vào chỗ nợ khó đòi do sự thiếu trách nhiệm của các ông.

Rằm tháng Giêng. Người ta hối hả đi lễ. Hối hả vì sau rằm là phải đi hội. Nào Chùa Hương, nào Phủ Giầy, nào Kiếp Bạc... cái “tháng ăn chơi” không còn mấy ngày nữa. Nếu tính từ ngày ông Táo lên Trời đến rằm tháng Giêng, không những dân chúng mà ngay cả các cơ quan nhà nước cũng chơi nhiều hơn làm, mất đứt gần một tháng. Xem ra, đất nước nghèo mà quá lắm lễ hội, quá lắm sự ăn chơi. Có lẽ vì “thời gian chưa là vàng bạc” chăng? Chuyện lao vào quá mức những cuộc cầu xin của cải từ các đấng siêu hình để thay thế cho lao động cật lực với mồ hôi hay chất xám ít liên quan đến “bản sắc văn hóa”. Nhà học giả chuyên về phong tục, cụ cử nhân Phan Kế Bính, từ những năm ba mươi đã từng than thở: “Xét cái tục hội hè của ta ăn uống rất lời thôi, chơi bời rất chán chê, tiêu pha rất tốn kém, thực là hại của mà lại mua lấy cái khó nhọc vào mình.” (Sách đã dẫn).

Tuy vậy rằm tháng Giêng vẫn là một ngày lễ thuần Việt, đậm đà tính cách Việt với sự giao thoa của nhiều tín ngưỡng đã và đang tồn tại trên đất nước ta. Chắc chắn đó vẫn là những ngày nâng đỡ được tinh thần dân tộc để chuẩn bị bắt tay vào làm việc, đi tiếp một năm của cuộc sống!

■
N.Q.T

Ký sự những mối tình... karaoke

Vài năm nay, hiện tượng karaoke, bia ôm... thực chất là mãi dâm trá hình đã xuất hiện như nấm mùa thu tại các thành phố, các thị trấn thậm chí tại các điểm dân cư vùng nông thôn. Hàng trăm ngàn cô gái đã rời bỏ quê nhà, rời bỏ công việc đồng áng truyền thống để kéo nhau lên các vùng đô thị mong đổi đời chỉ bằng chút vốn liếng nhan sắc trời cho. Cuộc sống của họ thế nào? Tâm tư, tình cảm của họ ra sao? Liệu họ có thể "hoàn lương" để xây dựng cho mình một gia đình hạnh phúc?

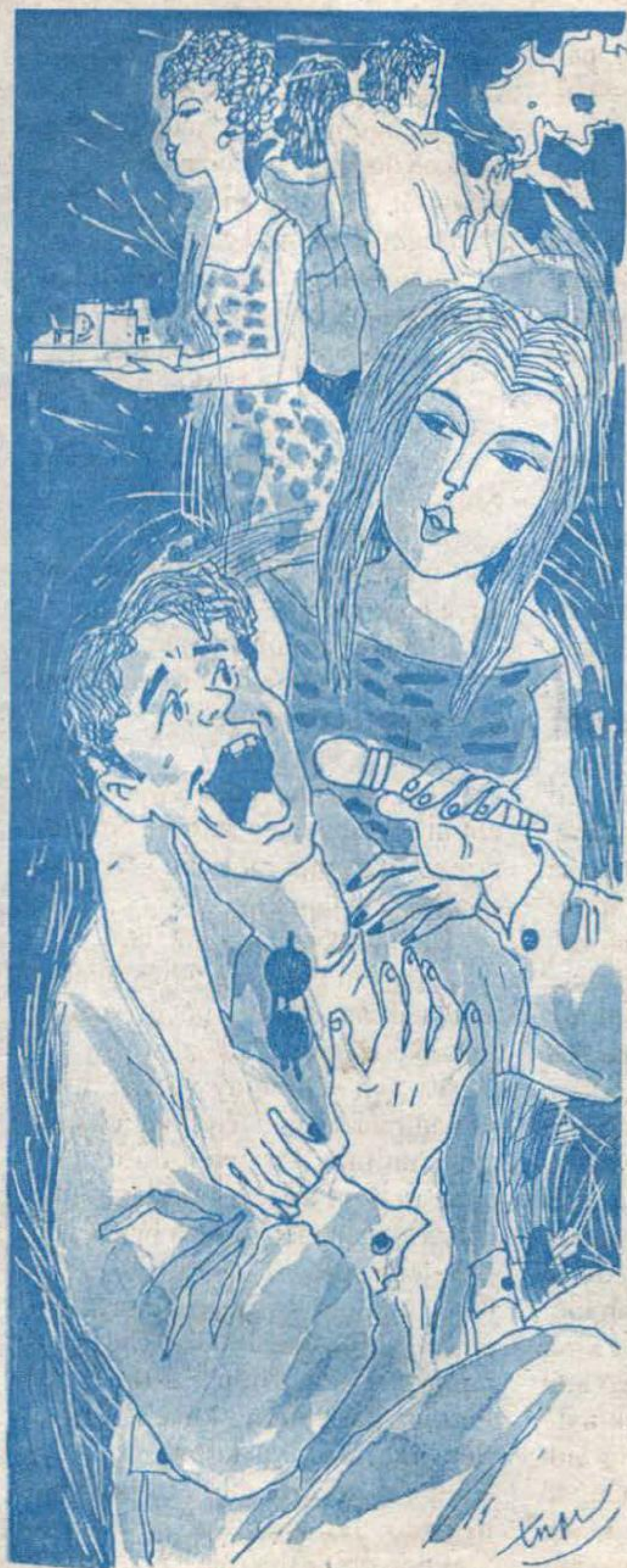
Thiên ký sự nhiều kỳ này sẽ dựng lên một số chân dung các cô gái đó thông qua cuộc sống, "tình yêu" của họ nhằm lý giải những vấn đề nêu trên, mong góp phần giải quyết "vấn nạn" đang làm nhức nhối xã hội này. Những câu chuyện trong thiên ký sự này đều đã được đổi tên nhân vật và địa danh.

Bài học đường đời...

MỒ TÒA

Có thể nói, anh Nguyễn Văn Biên, kỹ sư, trưởng phòng một công ty chế tạo máy là một "mẫu tím" khá "lý tưởng" cho các cô gái dăm ba năm nữa đã sang tuổi "băm", mà vẫn chưa "dứt điểm" được ai sẽ là nửa kia để cất đi được nỗi lo của mình và của cả bà mẹ già khó tính. Ngay sau khi tốt nghiệp đại học, tạm rời "phố núi" xuống thành phố lập nghiệp, anh Biên chỉ chăm chăm vào chuyện "làm ăn", "phấn đấu", nhất quyết không để bất kỳ một "mái tóc dài" nào làm vướng bận vào sự nghiệp riêng. Bởi thế mới chỉ sau 3 năm, anh đã tậu được biệt thự có vườn và thêm hai năm nữa, anh đã "dắt lưng" một tài khoản kha khá trong ngân hàng ngoại thương. Lúc này, anh đã có thể xoa tay hoan hỉ: "lấy vợ được rồi".

Và thế là anh trưởng phòng trẻ tuổi bỗng dưng thay đổi hẳn. Trước hết anh lên đời chiếc cúp Cánh én thành chiếc Paggio mới cứng, tậu hẳn một đôi giày Italy 2 triệu rưỡi, thái hời mớ quần áo cũ đã lỗi mốt, vào hẳn các tiệm may đo thời trang cắt một loạt hàng hiệu. Cuộc đổi thay diễn ra cả trong cử chỉ, điệu bộ, lời ăn tiếng nói khiến cho mỗi khi gặp mặt anh, các cô gái xinh đẹp trong cơ quan không khỏi đánh trống ngực thình thịch. Nhưng mà không nhé, anh Biên đã xác định rồi, nhất định là không có "ăn quần cối xay", không có kén vợ trong cùng công ty. Bởi thế anh mới lần mò vào các câu lạc bộ làm quen ở trên mạng internet. Cô Lan, cô Điệp, cô Hà... toàn là những cái tên mỹ miều cả, rồi thì chat qua chat lại sao mà mùi mẫn thế, vậy nhưng khi gặp

Minh họa NGUYỄN MỸ.

mặt ngoài đời mới ngả ngửa, hóa ra cái “tình ảo” ở trên mạng chuyển qua thành cái “tình thật” ở ngoài đời thực cũng khó như đi sắm đồ tại các siêu thị ở trên mạng vậy. Thấm thoát đã qua mấy kỳ lễ Valentine mà anh Biển vẫn chưa chọn được ai để mà gửi tặng hoa hồng, trong công ty đã có tiếng xì xào “ông Biển khó tính”, “ông Biển kén cá chọn canh” làm anh phải lắc đầu thanh minh: “Nào tôi có kén chọn gì đâu, tôi chỉ cần một người thực sự yêu tôi và tôi cũng yêu cô ấy”. Cầu được ước thấy, duyên số đùn đẩy làm sao đó, cuối cùng anh Biển đã tìm được một người đúng như vậy, nghĩa là lấy nhau vì tình chứ chẳng phải vì cái gì khác, ít nhất là ở phía anh. Nhưng cuộc đời thật trở trêu, cái người anh tìm được đó lại là một cô gái ở... quán karaoke. Hôm đó, một anh bạn cũ lâu ngày không gặp, sau một châu nhậu đã đời liền rủ anh Biển đi hát karaoke... cho vui, với cả ở cái quán Mây Hồng này, có một em gái mà đến hoa hậu cũng phải chào thua. Quả thực, cô Tuyết Phượng này vừa xuất hiện dưới ánh đèn mờ, anh Biển đã như người bị hớp mất hồn. Đến khi em đập

túi khăn lạnh lau mặt cho anh, hát tặng anh bài “Đời em cô đơn, yêu ai cũng không xong...” thì trong lòng anh Biền đã thấy dào dạt tình thương mến thương rồi. Bởi thế chỉ mới hai tối sau, Biền đã quay lại quán Mây Hồng và đòi ngồi bằng được chỉ với Tuyết Phượng. Cứ như thế vài tối cho đến khi Tuyết Phượng thỏ thẻ vào tai Biền: “Em yêu-anh... em chỉ biết có mình anh thôi... anh hãy tin em...” thì anh hiểu rằng chính anh, anh cũng yêu cô ta. Vậy nhưng cô ta lại là gái karaoke, đêm đêm anh Biền cứ như đánh vật trong đầu. Tuyết Phượng có thực sự yêu anh không hay là yêu... tiền của anh? Nếu mai kia lấy anh làm chồng rồi, liệu cô ta có “ngựa quen đường cũ” không?

Vậy nhưng các cụ ta đã dạy có thể “lấy đi về làm vợ” được kia mà. Thế là cái sức quyến rũ kinh hồn của cô gái mới 19 tuổi, hoa khôi trong các loại hoa khôi của làng “karaoke” đã xóa tan hết chần chừ, ngờ vực. Cho đến khi Biền tới thăm phòng trọ của cô chung với một cô bạn, thật quá nghèo nàn với một cái nệm thay giường đặt dưới đất, cái bếp dầu cổ lỗ sĩ, không tivi, không tủ lạnh, không máy giặt, còn thua cả sinh viên trọ học, thì anh Biền hạ quyết tâm dùng tình yêu của mình để lo toan, cảm hóa Phượng trở thành một người vợ vừa hiền thực lại vừa xinh đẹp. Trước tiên, anh sắm cho cô một chiếc điện thoại di động Nokia để thông suốt liên lạc với riêng anh mọi lúc mọi nơi. Rồi thì để chứng tỏ tình yêu của anh giành cho cô, anh khuan tới một chiếc tivi 21 inches mới cứng làm Phượng suýt nữa ngã

đầu vào vai anh bật khóc. Thế rồi không đành lòng nhìn đôi bàn tay ngà của người yêu chà xát trên đồng quần áo dơ, anh lại khuan về một cái máy giặt. Một tối, anh đến báo với Phượng một tin mừng:

- Từ mai em không phải đi hát karaoke nữa, anh đã xin được việc cho em... Nhưng anh muốn biết, làm ở “Mây Hồng” một tháng họ trả lương em bao nhiêu?

- Làm gì có lương, em chỉ sống bằng tiền “bo” của khách thôi.

Anh cau mặt:

- Vậy tiền “bo” mỗi tháng em được bao nhiêu?

- Một triệu rưỡi chứ mấy.

- Vậy được rồi, em sẽ có lương mỗi tháng một triệu rưỡi.

- Nhưng làm ở đâu?

- Ở... nhà chứ ở đâu. Anh “thuê” em mỗi tháng triệu rưỡi để em... đi học vi tính mai một anh sẽ lấy về công ty anh làm việc.

Bích Phượng cười rất tươi:

- Vậy thì em đồng ý liền, nhưng anh phải sắm cho em một cái máy vi tính loại xịn ấy cơ...

Vi tính? Có ngay vi tính, hôm sau anh lại khuan về phòng cô một cái Pentium 2 nguyên thùng. Và cũng từ hôm đó, cô nghỉ làm quán Mây Hồng, chuẩn bị sách bút để anh ghi danh, đưa cô đi học. Cô bạn thuê cùng phòng thấy Phượng “đổi đời” vậy thì cứ nguyền dài. Thế là chỉ vài ngày sau, Biền đã thuê cho Phượng căn phòng khác rộng rãi, tiện nghi hơn và không quên bổ sung cho cô một cái... tủ lạnh hai ngăn đời mới nhất. Cứ như thế, anh như con chim tha rác về làm tổ và tính tới chuyện theo cô về quê tận

dưới Hà Tiên ra mắt... bố mẹ vợ để xin cưới hỏi. Và rồi đúng cái hôm dự định về quê, anh tới, thấy cô đang nằm khóc tím tấc làm anh hoảng hồn:

- Sao thế? Em sao thế?

Cô gạt nước mắt:

- Anh ơi, ba em... sắp chết rồi anh ơi... Ba em bị bệnh tim nặng lắm, nếu không đưa về Sài Gòn mổ thì chắc ba em không sống nổi.

Cô lại khóc như ba cô đã... chết thật rồi làm anh phải gắt lên:

- Vậy thì đưa ba em đi mổ tim có sao.

- Nhưng anh ơi... tốn kém lắm...

Anh gắng mãi, gắng mãi, sau cùng cô mới đưa ra con số làm nhói tim anh: 20 ngàn đô la Mỹ. Anh còn đang nghĩ ngợi, cô gạt đi:

- Thôi anh ạ, nhiều tiền quá, em chẳng dám phiền anh đâu...

Và rồi cô lại nức lên khóc. Như người xưa đã nói, nước mắt đàn bà bằng 3 đạo quân, anh an ủi cô:

- Ba em là ba của anh, anh có trách nhiệm phải lo.

Không đắn đo nữa, anh ra ngân hàng ngoại thương rút đủ số tiền đưa cho cô để cô về Hà Tiên đón ba về Sài Gòn mổ tim. Hôm sau, cuộc chia tay thật bịn rịn, cô cứ ôm lấy anh khóc mùi mẫn khi cầm trong tay xấp đôla – vốn liếng gom góp của anh trong mấy năm nay, hẹn với anh rằng “đúng một tuần sau, em sẽ trở về với anh... Em yêu anh, em chỉ biết một mình anh thôi, anh hãy tin ở em...” làm anh xúc động đến ứa nước mắt.

Thế rồi một tuần, mười ngày qua đi, không thấy bóng cô về, anh cứ bấm máy Nokia lia lịa gọi cô nhưng

đều được báo “ngoài vòng phủ sóng”, cực chẳng đã, anh tìm tới phòng trọ thì hơi ôi... phòng đã biến sạch mọi thứ tivi, tủ lạnh, máy giặt và được biết cô đã trả phòng, dọn đi đâu từ lâu rồi. Anh choáng người, tối tăm cả mặt mũi nhưng vẫn không tin rằng sự thực lại phũ phàng đến thế. Anh bỏ hết công việc đi tìm và mãi hơn một tháng sau mới tìm thấy cô đang sống ở phố Lê Văn Sỹ, cổng xe lửa số 6 trong căn nhà cô mới tậu đúng bằng... số tiền anh đã đưa cho cô. Anh lại càng hoảng hồn hơn khi tiếp anh là một thằng mặt mũi cô hồn, tự nhận là... chồng của Tuyết Phượng mới ở quê lên. Rồi thì cuối cùng từ nhà trong, Phượng cũng bước ra để nói lời “cảm thông”. Trước mặt anh là một cô Bích Phượng hoàn toàn khác, lạnh lùng, xa lạ và trắng tráo nói rằng ngôi nhà này do chồng cô mua, đứng tên anh ấy, chứ cô làm gì ra tiền. Anh lắp bắp:

- Thế còn... 20 ngàn đô la anh đưa em đâu?

- Hai mươi ngàn nào? Anh đưa bao giờ? Có giấy tờ gì không?

Cái cung cách trả lời của cả hai “vợ chồng” Bích Phượng làm anh hiểu rằng rút lui và quên đi là phương cách tốt nhất giành cho anh. Trở về nhà, việc đầu tiên là anh xóa tên cô ra khỏi danh bạ điện thoại trong chiếc Nokia và sau đó anh xin nghỉ phép về nhà trên “phố núi” để nghiền ngẫm bài học đường đời cô gái karaoke vừa dạy cho anh với mức học phí ngang phải trả bằng... máu. ■

2-2002

M.T

Thời sự 10 ngày qua...

- ❖ Ngày 18 -2 , tại Hà Nội, Hội nghị toàn thể lần thứ 5 BCH T.U Đảng khóa IX đã khai mạc... Tại hội nghị này, BCH T.U đã bàn và ra quyết định về các vấn đề phát triển kinh tế hợp tác, hợp tác xã, kinh tế tư nhân, công nghiệp hóa, hiện đại hóa nông nghiệp và nông thôn; nâng cao năng lực và hiệu quả hoạt động của hệ thống chính trị cơ sở; công tác tư tưởng, lý luận trong thời kỳ mới.
- ❖ Các địa phương đang tích cực triển khai công tác chuẩn bị bầu cử đại biểu Quốc hội... Tại các Ủy ban Mặt trận Tổ quốc VN các tỉnh và thành phố như: TP Hồ Chí Minh, Quảng Nam, Thừa Thiên – Huế, Quảng Ngãi, Quảng Trị... đã tiến hành Hội nghị Hiệp thương lần thứ nhất để thỏa thuận về cơ cấu, thành phần, số lượng người ứng cử đại biểu Quốc hội khóa IX.
- ❖ Đội tàu đánh cá xa bờ của ngư dân Khánh Hòa lên đường sang Brunei... Từ tháng 12-2001 mở đầu chương trình thử nghiệm hợp tác khai thác thủy sản giữa Bộ Thủy sản hai nước, sau gần 90 ngày hoạt động đang có nguy cơ trở về tay trắng vì thiếu thông tin và thiếu vốn.
- ❖ Sáng ngày 19-2 tại cửa khẩu Lê Thanh, huyện Đức Cơ, tỉnh Gia Lai ... đã diễn ra cuộc tiếp nhận 15 người dân Tây Nguyên bị kẻ xấu lừa gạt, vượt biên trái phép sang Campuchia. Dự lễ tiếp nhận có đại diện Chính phủ Việt Nam, Campuchia, UNHCR và lãnh đạo chính quyền 2 tỉnh Gia Lai và Kon Tum. Tuy nhiên, phía Việt Nam vẫn yêu cầu UNHCR sớm đưa hết những người lầm lạc, vượt biên trái phép sang Campuchia trở về Việt Nam theo đúng kế hoạch đã thỏa thuận.
- ❖ Kiatisak cầu thủ Thái Lan đắt giá nhất Đông Nam Á nhận đá cho đội Hoàng Gia – Gia Rai đã tới Việt Nam trong dịp tết và được đông đảo người hâm mộ ở TP. HCM và Gia Rai nồng nhiệt đón tiếp.
- ❖ Trong chuyến Tổng thống G.Bush sang thăm Trung Quốc từ ngày 21 tháng 2... Chủ tịch Giang Trạch Dân đã khuyến cáo Mỹ hãy “kiên nhẫn” trong cuộc chiến chống khủng bố và mong muốn thấy một nước “Iraq hòa bình”.
- ❖ Ai Cập: cháy tàu lửa, hàng trăm người chết... Một đoàn tàu khách từ Cairo đi Luxor cách thủ đô 300 dặm về phía Nam đã bốc cháy dữ dội hôm 20-2 khiến gần 400 người chết và hàng trăm người khác bị mắc kẹt bên trong. Nhiều người khác bị thiệt mạng trong khi nhảy khỏi tàu đang bốc cháy. Nguyên nhân cháy là do nổ bình ga ở toa hàng ăn.

P.V

SỰ THA THỨ

tốt cho tâm hồn và cho cả cơ thể

Trên đời luôn có những người gây cho chúng ta những nỗi đau phải mất một thời gian dài mới nguôi ngoai. Chẳng hạn như những bậc cha mẹ chỉ thích chỉ trích mà chưa bao giờ khen ngợi con cái mình, những ông chủ không đàng dẫn đưa ra những lời đề nghị sảm sỡ hay những người bạn đời không chung thủy... tất cả những cái đó đều khiến chúng ta bực bội, đau khổ và khi ấy chúng ta muốn trả thù. Nhưng thực ra, cách tốt nhất để cảm thấy dễ chịu hơn lại ngược hoàn toàn với việc trả thù. Đó là sự tha thứ.

Tha thứ không có nghĩa là nhượng bộ mà chỉ là bỏ qua. Theo nhà nữ tâm lý học Robin Casarjan thuộc Viện Y khoa Virginia của Mỹ, thì tha thứ là một sự lựa chọn dũng cảm đối với những con người có tấm lòng nhân hậu. Theo bà: "Một khi bạn đã tha thứ, bạn sẽ chẳng còn ràng buộc gì về mặt tình cảm với con người đã gây đau khổ cho bạn". Sự tha thứ không những tốt cho tâm hồn mà còn cho cả cơ thể chúng ta. Theo bác sĩ Redford Williams cũng thuộc Viện Y khoa Virginia thì việc làm sống lại những nỗi đau trong quá khứ có hại cho sức khỏe của bạn. Chẳng hạn chỉ cần nhớ lại một sự cố đã làm cho bạn bực dọc cũng làm tăng thêm sự căng thẳng của hệ tim mạch. Những cảm xúc tiêu cực gây nên căng thẳng thần kinh luôn gắn liền với chứng huyết áp cao, nhồi máu cơ tim hoặc làm tăng nguy cơ mắc các chứng bệnh khác.

Do đó, cho dù người ta chỉ mất có một phút để gây ra những tổn thương khủng khiếp cho người khác nhưng để tha thứ thì cần phải

có thời gian. Có thể một số người sẽ chẳng bao giờ tha thứ. Chẳng hạn như đối với những ai đã bị chính những người mà họ yêu thương, tin tưởng nhất làm cho đau khổ thì việc tha thứ quả là khó khăn. Nhưng nếu chỉ tha thứ được phần nào thôi cũng vẫn rất có ích. Nếu bạn muốn tha thứ mà chưa biết phải khởi đầu như thế nào thì hãy thử thực hiện theo lời khuyên sau đây:

1. Thử luyện tập với những tổn thương nhỏ:

Theo nữ chuyên viên tâm lý học Robin Casarjan thì việc tha thứ cho những lỗi lầm nhỏ do người lạ gây ra, như người lái xe đột nhiên không chờ bạn nữa, bị thổi lăm tiền khi mua sắm... chính là bước chuẩn bị cho việc bỏ qua những nỗi đau nặng nề hơn.

2. Tự giải phóng mình ra khỏi những cảm giác khó chịu:

Hãy thổ lộ tâm sự về nỗi giận dữ hay bực dọc của bạn với một người thân hay một nhà tư vấn đáng tin cậy. Bà Casarjan lưu ý: "Bạn có thể thổ lộ những tình cảm của mình mà không sợ phải nói

những điều mà sau này khiến bạn phải ân hận". Nhưng phương cách để làm dịu bớt nỗi tức giận như đấm vào gối cũng có tác dụng tốt. Còn nếu bạn buồn bã hơn là bức dọc thì nên viết nhật ký. Bằng bất cứ giá nào nên tránh những sự biểu lộ giận dữ theo những cách không hay như phóng xe bạt mạng hay đập vỡ đồ vật...

3. Hãy viết thư cho người đã gây bức bối cho bạn:

Hãy giải thích rõ ràng sự thật về những gì đã xảy ra mà đừng phàn nàn hay buộc tội ai cả. Hãy mô tả hành vi của người đó tác động đến bạn như thế nào và trình bày mong muốn của bạn được biết về những cảm xúc của người đó và cách giải quyết vấn đề. Nếu như người gây tổn thương cho bạn đã qua đời hoặc không thể đọc được những gì mà bạn muốn nói, thì theo một số nhà tâm lý học, bạn hãy đốt thư đó đi như là cách tượng trưng để xua tan nỗi bức dọc.

4. Cũng đừng nghĩ rằng tha thứ là hoàn toàn quên lãng:

Không bao giờ sự tha thứ lại

có nghĩa là quên lãng. Bà Casarjan cho biết: "Chúng ta không thể và cũng không quên đi những nỗi đau. Đó là những bài học kinh nghiệm dạy cho chúng ta để không trở thành nạn nhân thêm một lần nữa và cũng không biến người khác thành nạn nhân".

5. Tốt nhất là hãy hướng tới tương lai:

Bằng cách hướng tới tương lai, bạn sẽ có được những gì do tương lai đem lại mà không phải chờ đợi một thời gian dài để đạt được điều đó khi cứ để dằn vặt bởi sự tức giận, hằn thù. Vì vậy sự tha thứ không những đem lại sự bình yên mà còn hướng bạn đến với tương lai. Bà Casarjan khẳng định: "Bạn sẽ cười nhiều hơn, xúc cảm mãnh liệt hơn và trở nên gắn bó với người khác hơn. Và những tình cảm tốt đẹp sinh sôi từ sự tha thứ sẽ giúp bạn vượt qua những nỗi đau lớn hơn mà bạn sẽ còn gặp trên đường đời".

HOÀNG OANH

(Theo *Sélection*,
1-2002)

Chính sự tha thứ của bà Hillary đối với thói trăng hoa của ông Bill Clinton không những giữ vững uy tín cho chồng mà còn làm tăng sự mến mộ của dân chúng đối với bà.

◀ Sinh nhật lần thứ 54 của bà Hillary (25-10-2001) bên cạnh chồng con.

Bức tranh quê

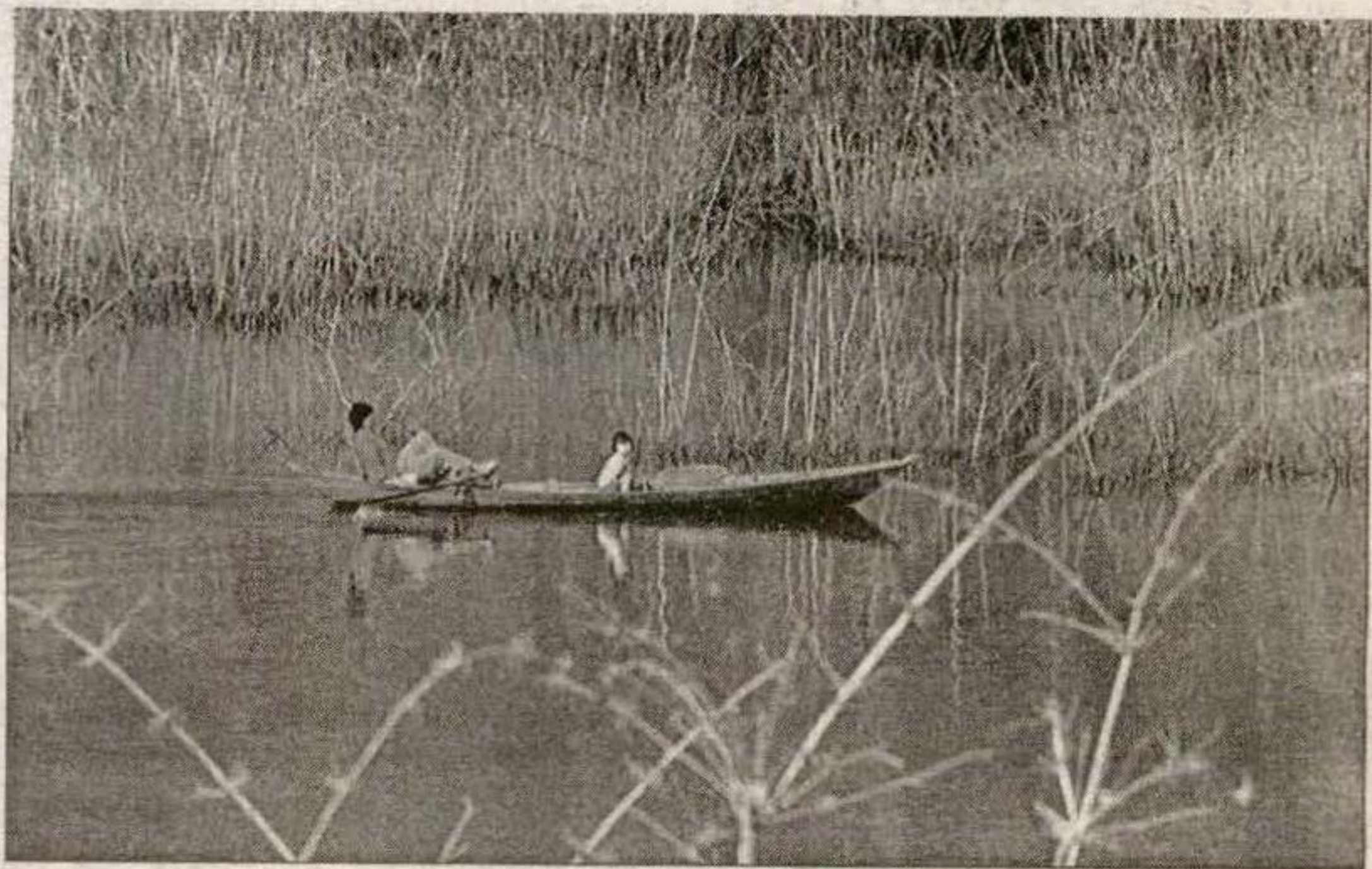
Tôi lớn lên ở một vùng quê thật êm đềm. Mùa xuân không đến ồn ào như phố thị nhưng mùa xuân dài thật dài, những ngày vui nối dài ngày vui khắc vào tôi một dấu ấn của tuổi thơ khó phai mờ.

Cha mẹ tôi là những nông dân tay lấm chân bùn. Mặc dầu không có lịch nhưng ngày tháng âm lịch thì chỉ cần bấm đốt ngón tay là biết rõ. Cứ chuẩn bị đầu vụ là nhà tôi lại rộn ràng tiếng hỏi tiếng thưa, tuần trà cũng đến sớm hơn để bàn chuyện xuống giống. Đó cũng là những ngày vào xuân của chúng tôi, những ngày leo đèo theo chân mẹ đi sạ giống, hay đi xách nước, bới cơm cho cha đi bừa. Tuổi thơ được phụ giúp cha mẹ, nôn nao chờ ngày nghỉ

học, đón chờ ngày tết là cả một niềm vui khó tả. Sau ngày cấy, bón lót thì cha tôi chuẩn bị trang hoàng nhà cửa, vườn tược để chuẩn bị cho ngày tết. Mỗi một gốc cây đều được chăm tỉa tỉ mỉ, sửa dáng, bấm đốt tính đến ngày tết ra lộc, nở hoa là vừa. Tôi đi mót những nhánh củi khô để chuẩn bị cho mẹ nấu bánh. Nồi bánh là cái thùng nước bằng tôn còn ông đầu bếp là 3 viên bờ lô chụm lại. Bên cạnh đó là hương gừng cay nồng quyện với mật ngọt như cô đọng lại bên chảo mứt. Đêm về khói ấm hun nồng làm rực sáng thêm cảnh quê yên bình với những ngọn đèn bé nhỏ nhưng nói lên biết bao hy vọng ấm no.

Rồi phút giao thừa cũng đến. Ba tôi khấn vái giữa bàn thờ gia tiên và

Hương xuân ngày ấy

giữa đất trời. Nén nhang trầm nghi ngút. Chúng tôi lặng người đi vì hồi hộp. Những chiếc áo mới mà mẹ đã chuẩn bị cho chúng tôi đã được ủi thẳng nếp. Chúng tôi muốn được mặc liền và chờ đến sáng mai đi xông đất, chẳng đứa nào dám ngủ vì sợ áo nhăn, mất đẹp.

Sáng mồng Một, tôi cùng mẹ đi chùa lễ Phật. Không khí ẩm cúng ở đây làm cho người ta cảm giác thân thiện nhưng cũng uy nghiêm không kém, tôi có cảm giác như mình lạc vào một thế giới khác, một thế giới của tâm linh.

Những ngày sau đó là những ngày thăm hỏi, vui chơi cho đến hạ nêu rồi đến Nguyên Tiêu, cũng là lúc mọi người đặt đôi chân xuống ruộng để bắt đầu những ngày lao động, là lúc chúng tôi trở lại những ngày sinh hoạt bình thường.

Hai mươi xuân trôi qua. Chúng tôi bây giờ đã trở thành những người làm cha, làm mẹ, làm chủ một ngôi nhà khá khang trang nơi thị xã. Cái tết được báo trước khá lâu nhưng vội vã thì cũng không kém. Những tấm lịch tặng ngỗng ngang. Những tính toán việc quà cáp, tiền lương, tiền thưởng. Những phiếu đặt bánh, đặt mứt, mua kẹo, rượu trà đến

đồn dập. Rồi gọi điện cho người ta đem đến những cây cảnh trọn bộ “sung, mận, quýt, quý”, những bộ ngũ quả có đủ “cầu, dừa, đu đủ, xoài” để chưng 3 ngày tết.

Giao thừa qua, tết đến. Những thứ đã chuẩn bị chẳng làm hấp dẫn thêm bọn trẻ. Chẳng đứa nào chịu theo tôi đến chùa. Cảnh chùa giờ nỏ nức những anh, những chị trong đủ loại trang phục đẹp đẽ nhưng đã thiếu mất phần tôn nghiêm, tiếng chuông chùa không át nổi tiếng nói, tiếng cười đùa nơi thờ tự.

Những ngày đầu xuân, người ta lại đến thăm hỏi nhau. Người lớn cũng nhấp những ly rượu ngoại mời xã giao, người sang thì hờ hững, người nghèo thì ngại ngẩn. Đám trẻ thì so bì thiệt hơn quà lì xì mừng tuổi. Những ngày tết vì thế cũng chóng qua.

Một mùa xuân nữa lại đến. Hẳn không phải ai cũng sống quá thực tế để phải ngỡ ngàng đón xuân. Vẫn còn những cái tết thiếu tấm lịch, thiếu hạt dưa, thiếu cây cảnh, thiếu rượu nhưng chắc chắn họ có cái mà chúng tôi vô cùng thiếu: sự hồn nhiên. Ước gì tôi được sống lại những ngày xuân như xưa nhỉ? ■

THI THỪA THIÊN

■ Danh ngôn bốn phương

❖ Tiềm lực và sức mạnh của khoa học là vô tận. Và việc áp dụng khoa học vào thực tế nhằm phục vụ loài người cũng là vô tận.

A. Crulốp

❖ Không có tài sản nào quý bằng trí thông minh; không có vinh hạnh nào lớn hơn học vấn và sự hiểu biết.

Emile Zola

❖ Người nào thú nhận sự kém cỏi về trí tuệ của mình thì cũng chỉ biểu lộ nó ra một lần mà thôi. Ai tìm cách giấu dốt thì sẽ biểu lộ ra nhiều lần.

Ngạn ngữ Nhật

■ Hôn nhân - Gia đình

LY THÂN - một giải pháp hay của hôn nhân "có nguy cơ tan vỡ"

Qua thời gian sống chung, nhiều cặp vợ chồng cảm thấy không hợp, không còn yêu và không muốn sống chung với nhau nữa. Nguy cơ hôn nhân tan vỡ là rõ ràng. Thế nhưng lấy nhau thì dễ, bỏ nhau lại không dễ chút nào vì lúc này sau bao nhiêu năm chung sống, vợ chồng có quá ư nhiều mối dây ràng buộc đã nảy sinh: nề nếp gia đình, bà con hai bên, nhà cửa tài sản và đặc biệt là con cái. Giải quyết thế nào cho ổn thỏa đối với không ít người đó là bài toán không có đáp số. Loay hoay mãi cuối cùng họ chọn giải pháp ly thân. Bề ngoài gia đình họ có vẻ không có gì xáo trộn. Con cái cha mẹ vẫn đoàn tụ. Người ngoài không thể biết được hôn nhân của họ có vấn đề nếu như họ im lặng. Thực ra một số điểm mấu chốt của vợ chồng đã được

họ thỏa thuận tháo bỏ, mà đặc trưng nhất là ly thân. Có điều, thực tế đã có nhiều trường hợp qua thời gian ly thân họ lại trở lại hòa hợp và sống với nhau hạnh phúc.

Ly thân lâu dài

Có lần cũng là chuyện tình cờ, trong một bàn tiệc có đông phụ nữ ngồi chung với nhau, trong khi chờ đợi tiệc, họ trò chuyện với nhau. Cuộc trao qua đổi lại hôm đó chỉ có mỗi một chuyện là: vợ chồng có nên vẫn tiếp tục sống chung với nhau nữa không nếu như đã thực sự chán nhau? Người gay gắt nhất là một phụ nữ đã ở tuổi 50 và đã ly dị chồng cũng đã trên 10 năm. Chị nói: “Tôi không thể hiểu được những người khi đã chán nhau mà lại còn cố để mà sống trong một nhà với nhau. Tôi muốn mọi chuyện phải được rõ ràng cho đỡ mệt óc. Ai đi đường nấy cho khỏe”. Một chị ngồi cạnh phản ứng nhỏ nhẹ: “Ai mà chẳng muốn thế nhưng mỗi gia đình có một hoàn cảnh, không ai giống ai”. Vậy là hình thành hai phe không ai chịu ai. Sau này tôi mới biết chính người phụ nữ phản ứng hôm đó lại là người đang ở trong hoàn cảnh “chung nhà, chung mâm” nhưng không “chung thân” với chồng đã hơn 10 năm. Bề ngoài không ai biết nhà chị có chuyện. Chồng chị là giám đốc một công ty. Chị là một sĩ quan cao cấp. Nhà cửa khang trang bề thế. Hai người con của chị: một trai, một gái ngoan và học rất giỏi. Chị là một kiểu người đẹp lịch thiệp, tri thức. Bởi vậy khi mới gặp tôi rất ngưỡng mộ, cứ nghĩ người như chị chắc là hạnh phúc lắm. Ai dè khi chị em thân với nhau, tâm sự mới

biết anh chị đã thỏa thuận chia tay, trả lại tự do cho nhau, nhưng không ly dị để gia đình khỏi bị xáo trộn, con cái yên tâm học hành, có đủ cha mẹ và không bị điều tiếng ở hai cơ quan. Chị nói: “Chẳng việc gì phải ly dị, để thế này anh ấy phải có trách nhiệm lo vật chất cho cả hai đứa con cho đến khi chúng thành đạt”. “Thế “chuyện riêng” của hai người giải quyết ra sao?”. “Ừ thì ai lo phần người ấy. Anh và chị cứ như hai cái vòng tròn lăn cạnh nhau, thỉnh thoảng xấp lại tí chút rồi đường ai nấy đi. Cũng quen dần và cũng thấy dễ chịu”. Cũng nhờ có sự thỏa thuận khá văn hóa như vậy nên dù không còn yêu nhau họ vẫn không để gia đình rơi vào tình cảnh tan vỡ, phân chia tài sản, phân chia con cái. Con cái họ vẫn cứ đang hoàng lớn lên trưởng thành trong sự chăm sóc của đủ cha và mẹ.

Ly thân “hòa hoãn”

Thực ra chuyện ly thân là một giải pháp tạm thời của hôn nhân, không có gì rõ ràng. Khi cảm thấy chán nhau, các cặp vợ chồng chưa nên vội ly dị mà nên ly thân một thời gian. Chính thời gian tạm chia tay nhau này giúp họ bình tĩnh trở lại và nhìn nhận vấn đề một cách sáng suốt hơn. Nếu cảm thấy các mâu thuẫn có thể thương lượng giải quyết, và tình cảm vẫn còn thì lại tiếp tục sống với nhau. Đừng để chuyện chia con cái, tài sản xong rồi lại quay về sống với nhau thì

“mệt mỏi” và cũng “rách việc” lắm. Loại ly thân kiểu thăm dò này ta cứ tạm gọi là ly thân “hòa hoãn” vậy. Mới đây tôi có một người bà con ở Gia Lai về Sài Gòn chữa bệnh. Đến nhà tôi chơi, anh kể chuyện mới biết: vợ chồng anh đã ly thân được 1 năm rưỡi rồi. Vợ chồng anh được hai đứa con, sau đó vợ anh chán anh nên bỏ về sống với cha mẹ. Một thời gian được cha mẹ khuyên bảo và cũng thấy thương cho hai đứa con bơ vơ, nên vợ anh bằng lòng về sống lại với anh với điều kiện ly thân. Anh chấp nhận với ý nghĩ: có vợ còn hơn không. Hằng ngày hai vợ chồng anh không ai nói chuyện với ai. Đến bữa cơm dọn lên thì cùng ăn, xong thì việc ai nấy làm - anh kể với nụ cười buồn và chấp nhận. Tôi hỏi: “Này tôi hỏi thật, thế anh còn yêu vợ không”? Anh cười và gật đầu. “Thế còn chị ấy?” Anh gật: “Có lẽ cũng còn yêu đấy”. Tôi cười: “Vậy thì ông bà chỉ ly thân vì còn sĩ diện thôi. Cứ canh chừng, rình mò nhau xem ai “xuống nước” trước phải không?” Anh Ba tôi cười, xoa đầu với đôi chút bẽn lèn thừa nhận. Tôi trêu chọc nhưng rất hy vọng hai anh chị sẽ nhanh chóng rút ngắn khoảng cách đi đến thỏa thuận xóa “hợp đồng ly thân” trong thời gian ngắn nhất.

Mới đây thôi tôi chứng kiến một cuộc tái hợp rất ngoạn mục. Anh chị cũng là những nhân vật khá nổi tiếng. Hình như họ đã chia tay trong “nháy nháy” vậy để cũng đến gần 20 năm. Có lần chị nói với tôi, chị xử sự vậy cũng chỉ vì còn thương mấy đứa con. Vậy mà sau một trận

anh ốm thập tử nhất sinh thì cả nhà lại đoàn tụ, êm đềm khăng khít bên nhau. Thấy chị chăm sóc anh tận tình chu đáo mà cảm động. Chị thú nhận: mãi đến khi anh tưởng không qua khỏi chị mới ý thức được anh là cột trụ của cả gia đình. Có anh cả mấy mẹ con như có cái cây cổ thụ che chở. Và tình thương, tình yêu chồng trong lòng chị như lại trở về. Tôi cứ nghĩ mãi: đó có phải là điều hay của sự ly thân không nhỉ? Nếu như họ đã ly dị. Nhà ai nấy ở. Cơm ai nấy ăn. Con cái mỗi người một đứa. Thậm chí có ai trong số họ đã đi bước nữa, thì sẽ ra sao nhỉ? Chắc chắn không thể có sự đoàn viên mỹ mãn chồng chồng, vợ vợ, con con quăn quýt đẹp như bức tranh mà tôi chứng kiến.

Trước khi hạ bút viết nên những dòng này, tôi có thử thăm dò ý kiến hai chị đồng nghiệp. Không ngờ hai bà đều ngúng nguẩy lắc đầu: “Tôi là tôi bỏ phứt, chứ chẳng hơi đâu mà ly thân cho khổ”. Tiểu sử trích ngang hai đồng nghiệp này của tôi là: một đã chết chồng, một đã bỏ chồng. Nhưng tôi lại nhớ lời của chị bạn sĩ quan cao cấp nọ: “Mỗi người một hoàn cảnh, chẳng ai giống ai”. Ủ thì mỗi một người tùy theo tính cách của mình, điều kiện hoàn cảnh của mình mà chọn giải pháp tối ưu cho thích hợp. Làm sao trong sự chọn lựa đó tìm được hạnh phúc cho mình, cho con cái một cách ưng ý nhất. Vậy trước khi để cho điều bi đát nhất xảy ra trong hôn nhân, việc ly thân là một giải pháp hay mà bạn nên nghĩ đến. ■

DIỀU HIỀN

VỢ CHỒNG

**cần dắt tay nhau
vào... hạnh phúc**

Bác sĩ Jack Orville Balswick là một chuyên gia Mỹ về giới tính - nhất là trong lĩnh vực vợ chồng chung chăn gối. Ngoài việc xuất bản sách về kinh nghiệm trong mối quan hệ nam nữ, mỗi năm ông thường đi khắp thế giới để thuyết giảng về cách gìn giữ hạnh phúc gia đình.

Mới bác sĩ Jack vừa dừng chân vào cuối tháng 12 - 2001 cho đến nay là Singapore - đất nước mà đa số dân gốc Hoa khó tiếp thu các loại kinh nghiệm về quan hệ giới tính từ trong sách hoặc do người khác thuyết giảng. Thế nhưng Jack đã làm được điều đó. Thông qua hội phụ nữ, Jack tổ chức thăm dò ý kiến của trên 1.000 cặp vợ chồng "có vấn đề" về giới tính với một số câu hỏi xoay quanh việc "Làm thế nào để chung chăn gối tốt hơn?":

- Bạn đã ôm vợ (hoặc chồng) như thế nào?

- Ai chủ động?

- Bạn có dùng thuốc trợ lực như thần dược Viagra?

- Bạn là người "nhạy cảm" trong chuyện chung chăn gối?

- Bạn có xem sách báo gợi tình trước khi quan hệ?

- Bạn có mặc cảm khi lỏa thể trước mắt vợ (hoặc chồng)?

- Về sinh lý, bạn có bị "trục trặc" gì không?

- Nếu chẳng may vô sinh, bạn có

tỏ ra tự ti với chồng hay không?

- Nếu là công chức nhà nước, bạn có muốn có con sớm không? Chồng bạn có thích có con sớm không? Nếu sở thích trái ngược nhau, bạn có cách gì để dung hòa?

- Điều thường tình là sau khi bạn có con sớm, chồng bạn sẽ ít quan hệ chăn gối với bạn hơn - Làm thế nào để tránh một sự đổ vỡ?

- Khi đã có con, bạn có "né tránh", ít chung đụng với chồng không?

Tại Mỹ, Jack nổi tiếng là một bác sĩ viết khá nhiều sách phân tích về sex - trong đó cuốn "Tiêu điểm về hôn nhân và gia đình" (Focus on Marriage and Family) xuất bản vào tháng 10 - 2000 đã trở thành sách gối đầu giường cho những cặp vợ chồng hay tình nhân của nhau. Khi gợi ý một số câu trắc nghiệm, Jack dựa vào những ý chính trong sách. Sau hai tuần thu thập ý kiến (gửi thư qua bưu điện hay mail vào trang web của Jack trên mạng internet), Jack chọn ra 250 người có "biểu hiện gia đình sắp tan vỡ" để mở thành một lớp học đặc biệt, chính Jack là người đứng lớp (ảnh), những bài giảng xoay quanh chủ đề "Khoái

cảm của Sex – Sự đáp ứng cực điểm trong khi chung chăn gối” (The Joy Of Sex – Maximising Sexual Fulfilment).

Phòng học là một sảnh lớn tại khách sạn Carlton. Mọi chi phí do Bộ Phát triển Cộng đồng và Thể thao chịu. Cứ bình quân mỗi học viên phải trả cho Jack 110 USD lấy từ tiền tài trợ.

“Người đàn bà thường thích sờ tay của đàn ông” – Jack giảng – “Nhưng cái mà họ khoái nhất là *Sự chủ động* (sex actually). Có lẽ do sự e lệ mặc cảm vốn có từ ý thức, đàn bà luôn muốn đàn ông khởi sự sex trước, chủ động tấn công, càng cuồng nhiệt hung bạo, càng thành công. Lúc đó, theo nhà phân tâm học S. Freud, mọi bức màn e lệ của người phụ nữ bị xé toang bởi sự ham muốn, và khi sự ham muốn lên đến tột độ, chính họ lại là người khoái đạt đến cực điểm trong quan hệ”.

Những cặp vợ chồng thường xuyên ngồi trong khách sạn để nghe Jack giảng bài, không ai hoàn hảo chuyện chung chăn gối. Vì bù đắp với công việc, một ông chồng tỏ ra lơ là với một cô vợ trẻ vừa cưới. Lập tức Jack tham mưu về sự “quân bình”. Người làm việc tay chân và trí óc nhiều, thường tỏ ra không mặn mà lắm chuyện chung chăn gối. Đối với dạng này, Jack khuyên: nên tập thể dục, ra ngoài mà chạy nhảy, mà hít thở không khí trong lành của đất trời. Thỉnh thoảng tổ chức cho vợ đi picnic, đổi chỗ ở, thay giường ngủ, không gian và bạn bè cũng là cách tạo sự mới lạ, gây cảm hứng trong sự quan hệ thân xác. Về chế độ dinh dưỡng, Jack khuyên nên ăn nhiều đậu nành, bột thịt mỡ, bột uống bia để tránh loãng tinh. Ăn ngủ điều độ,

giữ tinh thần sảng khoái, sống tươi vui, có lý tưởng, hay cười đùa... là cách tốt nhất để giữ gìn thân thể khỏe mạnh. Một cặp vợ chồng khỏe mạnh thường thỏa mãn nhau trong quan hệ chăn gối.

“Tôi thường xuyên đến lớp để nghe Jack giảng về cách làm sao cho hôn nhân được hạnh phúc” – Kelvin Chan, kỹ sư 35 tuổi, đã cưới vợ cách đây hai năm, hiện có con trai hơn một tuổi, nói một cách hài lòng – “Nghe lời khuyên của Jack, thay vì dùng thuốc kích thích hay thần dược Viagra, tôi sống lành mạnh, ăn ngủ điều độ. Khi con người ta có một tinh thần thép, họ sẽ đạt đến cực điểm mỗi khi quan hệ với vợ”.

Jack có một số nguyên tắc được biểu thị trong các bài giảng: luôn nở nụ cười tươi; thỉnh thoảng hãy ôm vợ, âu yếm vuốt ve vợ; không bôi thuốc kích thích bộ phận sinh dục; làm cho vợ biết rằng mình luôn quan tâm đến cô ấy; hôn nhân là trong sáng, không phải tù ngục; cuộc hôn nhân trở nên có ý nghĩa khi cả hai cùng dặt tay nhau vào “cõi thiên thai”...

“Hãy cùng nhau sex” – Jack kết luận – “Hãy cùng nhau chứ không tương quan (They go together, but are not correlated)”.

Với sự thuyết giảng của bác sĩ Jack, 250 người không mặn nồng trong quan hệ vợ chồng, đã trở nên gắn bó với nhau, cảm thấy mình hạnh phúc trong chuyện chăn gối. Cuối tháng 2 - 2002, rời Singapore, Jack lại lên đường đến nước khác với nhiệm vụ giúp những cặp vợ chồng sống hạnh phúc hơn. ■

KIM THOA

(Theo *The Sunday Times*,
2 - 2002)

20 lý do “hấp dẫn” của CUỘC SỐNG ĐỘC THÂN

1. Không phải chịu sự quản lý giờ giấc của “người dung”!

2. Không cần phải cố gắng vui vẻ ăn món mình “kị”, nhưng “người ta” thích!

3. Không phải rơi vào tình huống lựa chọn khủng khiếp: giữa bạn bè và tình yêu.

4. Ngắm người đẹp. Làm quen với cô em xinh xắn. Tán tỉnh. Không phải tội lỗi!

5. Không cần phải hỏi ý kiến của một “người dung” nào đó trước khi quyết định về việc gì.

6. Không phải giả vờ như thích thú khi nghe một câu chuyện nhạt tẻ.

7. Đi chơi cả ngày... tán dóc với bạn bè... rồi xem phim mở lớn tùy thích suốt đêm... Có thể làm bất cứ mọi thứ! Thời gian là của riêng bạn!

8. Không bắt buộc phải giặt giũ và dọn dẹp cho một kẻ lười biếng nào đó!

9. Bạn có thể đắp mặt nạ cà chua,

đưa leo hay gì gì cũng được mà không bị ai cầu nhàu!

10. Làm bánh xong, không cần cố ăn hết mấy cái bánh khét lẹt và phải chừa phần ngon lại cho “người ta”.

11. Mỗi tuần hẹn hò với một cô em tươi trẻ (hoặc một chàng bảnh trai) mà không sợ bất cứ lời “hăm dọa” nào.

12. Không phải xếp xó bộ quần áo mình ưng ý vì người khác tỏ ý không thích.

13. Bạn không cần phải nhọc tâm can dặn “người ta” phải ăn mặc và nói năng như thế nào, rồi sau đó vẫn lo sợ phập phồng khi người đó đến nhà, thăm hỏi gia đình bạn.

14. Bạn có thể ăn uống “vô tư” mà không sợ bị đánh giá là... tham ăn.

15. Không cần phải tập thể dục, ăn kiêng giảm cân để mặc vừa bộ quần áo “người ta” tặng.

16. Bạn không bị bức bối vì thói xấu hút thuốc, uống rượu, ngủ ngáy của ai đó.

17. Không anh chàng nào dám chê bạn là ăn mặc thiếu đứng đắn, thay vào đó là lời khen “gợi cảm, hấp dẫn”.

18. Không cần phải nhọc tâm nhớ ý nghĩa và chọn quà cho hàng đồng ngày kỷ niệm.

19. Bạn có thể khóc mùi mẫn vì một bộ phim tình cảm mà không sợ ai trêu chọc hay cho là “vớ vẩn”.

20. Bạn có thể tuyên bố: Tự do muôn năm!

CÔNG KHANH

(Sưu tầm)

Tôi đi tắm ố

Phóng sự của **UYÊN KHANH**

Suốt đời "băn khoăn" và "khổ đau" vì một thân hình trọng lượng vượt chiều cao, nên ai bày cách giảm chút nào cái vòng eo quá cỡ của mình, tôi đều không từ nan. Nhất là sau tết, «hậu quả» của những ngày chỉ có ăn và ngủ đã làm cho tôi vốn đã mập, càng nặng nề thêm. Bởi vậy lời rủ rê đầu xuân của cô bạn sao mà hấp dẫn: "Chỉ tắm một lần, giảm mập từ 2-3 kg – phương pháp mới, đầy hiệu quả", mới nghe đã sặc mùi... quảng cáo, nhưng tôi chợt nhẩm tính: "Một lần tắm, mất được 2 đến 3 kg, chỉ nhân ba lần thôi, ta sẽ được một thân hình... lý tưởng". Thế là tôi theo bạn đến một câu lạc bộ thẩm mỹ trên đường Trần Huy Liệu, quận Phú Nhuận.

Thấy hai chúng tôi, các cô phục vụ xinh xắn, nhanh nhẩu đưa ra bảng giá "khuyến mãi" đầu xuân, nhưng đọc lên đã thấy hơi... đau bụng: - Tắm sữa: 50.000 đồng; Tắm nghệ: 100.000 đồng; Tắm thủy lực: 80.000 đồng; Tắm thảo mộc: 100.000 đồng và tắm ố 10 công đoạn từ 200.000 đến 350.000 đồng (tùy theo thời gian). Tất cả các loại... tắm đều có công dụng: trắng da, mịn màng, chống lão hóa, làm ố cấp tập...

Trước những lời giới thiệu ngọt ngào, dẻo như mủ "cao su", hai chúng tôi hoa cả mắt, ù cả tai. Nhắm lại số tiền mang theo trong giỏ, thôi đành vậy, "lỡ đã leo lên lưng... khi", chúng tôi gật đầu: bạn tôi tắm trắng (vì nó vẫn ao ước có một làn da... bánh sữa), còn tôi tắm ố với giá thấp nhất.

Không biết những phụ nữ khác

thì thế nào, chứ với bản thân mình, tôi hay có cảm giác háo hức, hồi hộp mỗi khi được... làm đẹp. Ví dụ như ngồi trước gương cho thợ cắt cho mình một kiểu tóc mới, hay được trang điểm để đi tiệc tùng gì đó... Hèn gì ai đó đã nói: "Ồi đàn bà, tên gọi của mi chính là nhẹ dạ, cả tin, đom đàng!"

Trong tâm trạng lâng lâng đó, tôi đã bước lên tận lầu 4 của câu lạc bộ thẩm mỹ mà không thấy mệt mỏi chút nào. Lòng tự nhủ: "Vài ba tiếng thôi mà vóc người của mình sẽ thon thả đi chút ít, và vài lần tắm thôi... Thật là tuyệt... cú mèo!"

Dĩ nhiên là "câu lạc bộ phụ nữ" nên thế giới ở đó chỉ toàn là phụ nữ. Bởi vậy tôi yên tâm ngay với các công đoạn: thay trang phục, bới tóc, chuẩn bị cho việc tắm.

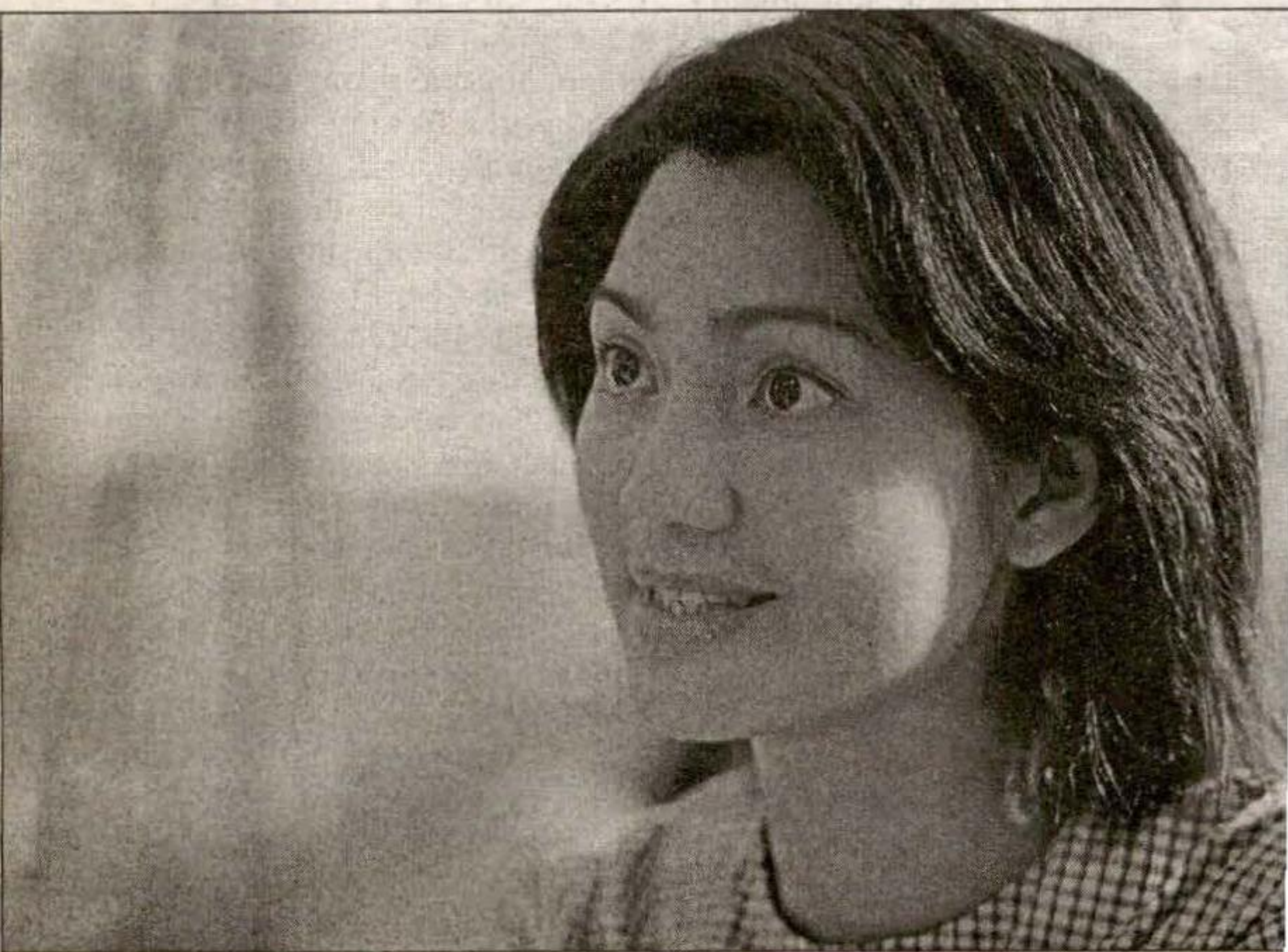
Phải nói là hệ thống trang thiết bị câu lạc bộ hiện đại: từ ánh đèn

ấm dịu, cho đến tiếng nhạc nhẹ và các bức tranh “thế giới phụ nữ” đều được chủ nhân của nơi đây để mắt tinh tế. Các cô phục vụ ăn mặc đồng phục, nói năng đi lại nhẹ nhàng, luôn mỉm cười và tận tình phục vụ... Tất cả những điều đó cho ta có cảm giác mình là thượng đế, và dĩ nhiên không thể cau có khi phải... móc hầu bao.

Công đoạn đầu tiên, tôi được hai cô phục vụ thoa lên người một thứ sữa gì đó (nghe có mùi của sữa tươi Vinamilk). Một cô vừa thoa đều nhẹ nhàng lên hai cánh tay tôi vừa giải thích: “Chị biết không, đây là một hoạt chất gồm có sữa và bột ngọc trai xay nhuyễn”. Tôi chợt nhớ ra có lần đọc một tài liệu nào đó, nói đến

chuyện bà Từ Hy Thái Hậu thường uống bột ngọc trai và thoa kem cũng chế biến từ ngọc trai để giữ gìn sắc đẹp. Chỉ nghe từng đó, tôi bỗng thấy yên tâm.

Sau khoảng 30 phút thoa sữa, tôi được đưa sang phòng xông hơi. (Thú thật là các loại hình thư giãn bằng... xông hơi này không có gì hấp dẫn lắm – chẳng hiểu vì sao mà người phương Tây lại thích nó đến thế!) Một cái phòng nhỏ, kín mít, hơi nóng tỏa ra hầm hập. Vừa được 5 phút, tôi thấy cứ râm ran khắp người như ngạt thở. Thế mà cô tiếp viên đứng ngoài thỉnh thoảng lại ngó vào dặn: - Chị ráng ngồi thêm để lỗ chân lông giãn ra, các chất cặn bã trong da sẽ “thoát” ra “ngoài”. “Cẩn răng chịu thêm”

vì... sắc đẹp, tôi nán được 10 phút rồi nhào ra ngoài. Tiếp sau đó tôi lại được đưa vào phòng tắm để tắm sạch, rồi lại được thoa lên người một thứ hoạt chất gọi là: trái cây xay nhuyễn, rồi lại tắm sạch. Cứ 30 phút tôi lại được các cô nhân viên giải thích: nào là chị đang được xông bằng tinh dầu thiên nhiên ướp với mật hoa; kem dưỡng da... đại loại là nhiều kê, đủ kiểu... tắm và thoa.

Ba tiếng đồng hồ qua đi, từ một trạng thái phấn chấn, lâng lâng, tôi trở nên lúng túng, vì phải đứng lên, ngồi xuống, di chuyển từ nơi này qua nơi khác, để đến công đoạn gần cuối: tắm thủy lực thư giãn.

Một cái bồn tắm, được thiết kế 2-3 tầng nấc bậc. Máy vòi nước ấm cứ réo. Lại nghe nhân viên giải thích: chị sẽ được lực của nước tác động, giảm mỡ thừa, thư giãn giống như chị được bơi trên biển vậy!

Chẳng biết thủy lực tác động như thế nào - tôi cứ bấm bụng "hoàn tất" để nóng lòng xem mình ồm được bao nhiêu?

Ra khỏi phòng tắm thủy lực, tôi được mặc quần áo của mình, được chải lại đầu tóc, được các cô nhân viên ngắm nghía và hỏi "âu yếm": "Chị có thấy nhẹ người không?" Tôi gật đầu chắc nịch. Không nhẹ sao được sau những từng ấy tiếng đứng lên ngồi xuống và bao nhiêu lần... tắm! Ý nghĩ đầu tiên của tôi là đưa mắt tìm cái cân. Xong lại chợt nhớ ra: lúc lên tắm, tôi có được cân chuẩn xác là bao nhiêu kí, vì vậy làm sao biết mình sụt đi

bao nhiêu? Chẳng biết sơ suất này lỗi thuộc về ai, thôi đành "ngậm tăm... làm ngọt".

Được các cô đưa xuống quầy tính tiền. Nhỏ bạn tôi cũng vừa được tắm trắng xong. Lạ quá sao vẫn thấy nó "ngậm ngậm bánh mặt", chỉ có khuôn mặt có vẻ tươi tắn hơn, chắc cũng lại được tắm nhiều công đoạn (?)

Hai chúng tôi móc bóp trả tiền (không ai bao ai được, vì chỉ đưa đi số tiền vừa đủ). Ngoài giá cả của một lần tắm, cũng như bao quý bà, quý cô lịch lãm khác, chúng tôi cũng phải "cấn răng" đặt vào lòng bàn tay mấy cô nhân viên phục vụ chút ít gọi là để các em uống cà phê, cùng với nụ cười "mím chi" của mình và nhận lời "hẹn ước" ngọt ngào của các cô: lần sau chị lại đến nhé!

Ra lấy xe, bạn tôi đi một vòng xung quanh tôi ngắm nghía: "Sao tớ chẳng thấy cậu ốm đi", sau đó hấn ta lẩm bẩm: "Hay là mới tắm một lần, chưa đủ để ốm". Tôi cũng định nói với nó rằng: "Tớ vẫn thấy cậu ngậm ngậm... như xưa".

Nhưng nghĩ lại, không nên để bạn mình thất vọng, tôi vừa đùa vừa thật: lần sau tớ dẫn cậu đi tắm bùn - nghe nói dịch vụ này tắm xong sẽ trắng như... Michael Jackson.

Chưa nói đến chuyện tiền bạc, ngón mắt 4 tiếng đồng hồ trong lúc công việc đầu năm ngập đầu, tôi bỗng thấy xót xa cho sự phù phiếm của mình. Tôi tự trách mình và lại dặn lòng: lần sau đừng tin ở... quảng cáo.

■
U.K

CHỮ “BẤT” TRONG ĐỜI SỐNG GIA ĐÌNH

Tình cờ tôi chợt nhận ra có một cụm từ Hán - Việt được giới “mày râu” bình dân sử dụng khá đất trong câu nói của miệng hằng ngày vào lúc vui vẻ, chuyện trò bù khú với bạn bè chiến hữu. Có những câu nói tiểu lâm, nghe qua rồi bỏ. Nhưng cũng có những câu đùa trở thành “kinh điển” để răn đời. Nhân ngày đầu xuân, đầu thiên niên kỷ mới, xin mạn phép được tập hợp lại với mong muốn giúp vui cùng bạn đọc...

- Ông ăn chả mà bà không ăn nem là *bất công*.
- Đi chơi với bồ nhí mà để vợ bắt gắp là *bất hạnh*.
- Gửi vợ cho bạn trông giúp là *bất cần*.
- Khen người phụ nữ trước mặt vợ là *bất lợi*.
- Biết vợ cấm sùng mà không có cách phòng tránh là *bất lực*.
- Vợ biết chồng có bồ nhí mà vẫn tỉnh bơ là *bất cần*.
- Vợ làm mỗi ngon cho chồng nhậu là *bất hủ*.
- Nhậu say về đánh vợ, mắng con là *bất nhân*.
- Vợ kiểm tra túi chồng là thể hiện sự *bất tín*.
- Quyến rũ vợ bạn là *bất nghĩa*.
- Vợ chồng cùng rủ nhau đi chơi cuối tuần là *bất diệt*.
- Trộm tiền của vợ để đánh bạc là *bất lương*.
- Vợ là người phụ nữ mau già nhưng lại *bất tử*.
- Chồng thường xuyên cãi lời vợ là *bất thành*.
- Con cái không nghe lời bố mẹ là *bất hiếu*.
- Vợ chồng cãi nhau trong việc dạy con là *bất phân thắng bại*.
- Xin tiền vợ để đi hát Karaoke đèn mờ là *bất khả thi*.
- Nộp lương đủ cho vợ mỗi tháng là sự *bất khả kháng*.
- Làm trai mà không cưới được vợ là *bất thành nhân* ...

Cụm từ có chữ “bất” còn rất nhiều trong cách nói hằng ngày của nhân dân ta như: bất mãn, bất kể, bất ngờ, bất biến, bất nhả, bất bình, bất chợt, bất tuyệt, bất luận, bất dung (tha), bất dụng, bất đắc dĩ, bất đắc kỳ tử, bất khả xâm phạm, bất đắc chí, bất bình thường, bất kể ngày tháng, bất thành danh, bất quá tam... tùy cách nói trong các trường hợp giao tiếp của bạn.

TÚ AN

■ Phát hiện về khảo cổ học

CÁC KIM TỰ THÁP Ở NAM MỸ được xây dựng cách đây khoảng 4.600 NĂM

Hình 1.

Một đoàn các khoa học gia gồm các nhà khảo cổ học và nhân chủng học của hai nước Mỹ và Pérou tiến hành công cuộc nghiên cứu và khai quật trong nhiều năm ở vùng Caral, cách thủ đô Lima của nước Pérou 200 km về phía bắc. Kết quả nghiên cứu của họ đưa đến kết luận rằng Caral chính là cái nôi của các nền văn minh châu Mỹ. Và tại đây, người ta phát hiện ra những Kim tự tháp thuộc về loại cổ xưa nhất của thế giới (H1).

Những cuộc nghiên cứu các di vật bằng carbone 14 cho thấy rằng

Hình 2.

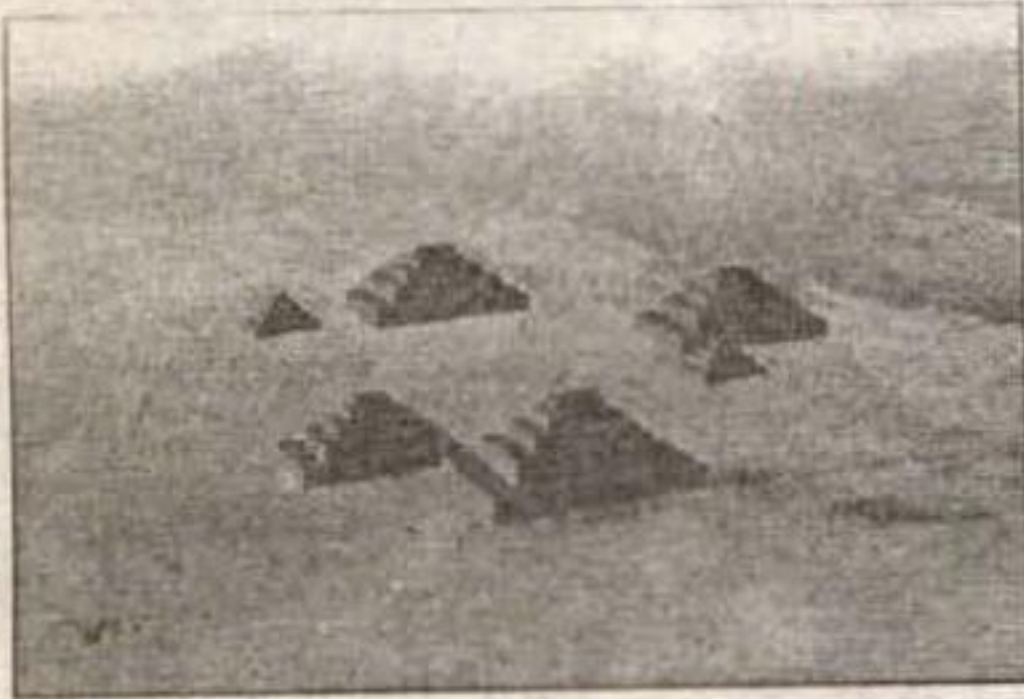
thành phố Caral được xây dựng vào khoảng 2.600 năm trước công nguyên. Khi đào bới các gò đất ở đây, người ta phát hiện ra những vết tích của những Kim tự tháp tổng cộng có 40 cái (H2). Trên một diện tích 65 ha, có một quảng trường rộng lớn, một khán trường ngoài trời nhiều ngôi nhà nhỏ bằng gỗ và bằng đá nằm rải rác chung quanh.

Đáng chú ý nhất là có 6 Kim tự tháp rất to lớn, được xây bao quanh quảng trường chính (H3). Trong 6 chiếc tháp đó, lớn nhất là Kim tự tháp Mayor với chiều dài 160 mét, chiều ngang 150 mét ở chân và cao 18 mét. Tháp được xây thành nhiều tầng, có một thang nhiều bậc dẫn từ dưới đất lên đến phòng họp chính. Trên tháp (atrium). Trên tháp, còn có một sân

thượng, trên đó có một hố tròn như lòng chảo để chứa ngọn lửa thiêng khi tiến hành cuộc tế lễ (H4).

Tháp Mayor được xây dựng bằng các viên đá xẻ thành từng khối lớn. Ngoài ra, người ta còn chõ những viên đá sỏi từ con sông gần đây để chèn vào bên trong tháp. Cấu trúc của tháp cho thấy mục đích xây dựng tháp là để tiến hành các nghi lễ về cúng tế chứ không phải để làm lăng mộ cho các đế vương như ở Ai Cập.

Ước tính tháp Mayor ở Caral được xây dựng vào khoảng 2.600

Hình 3.

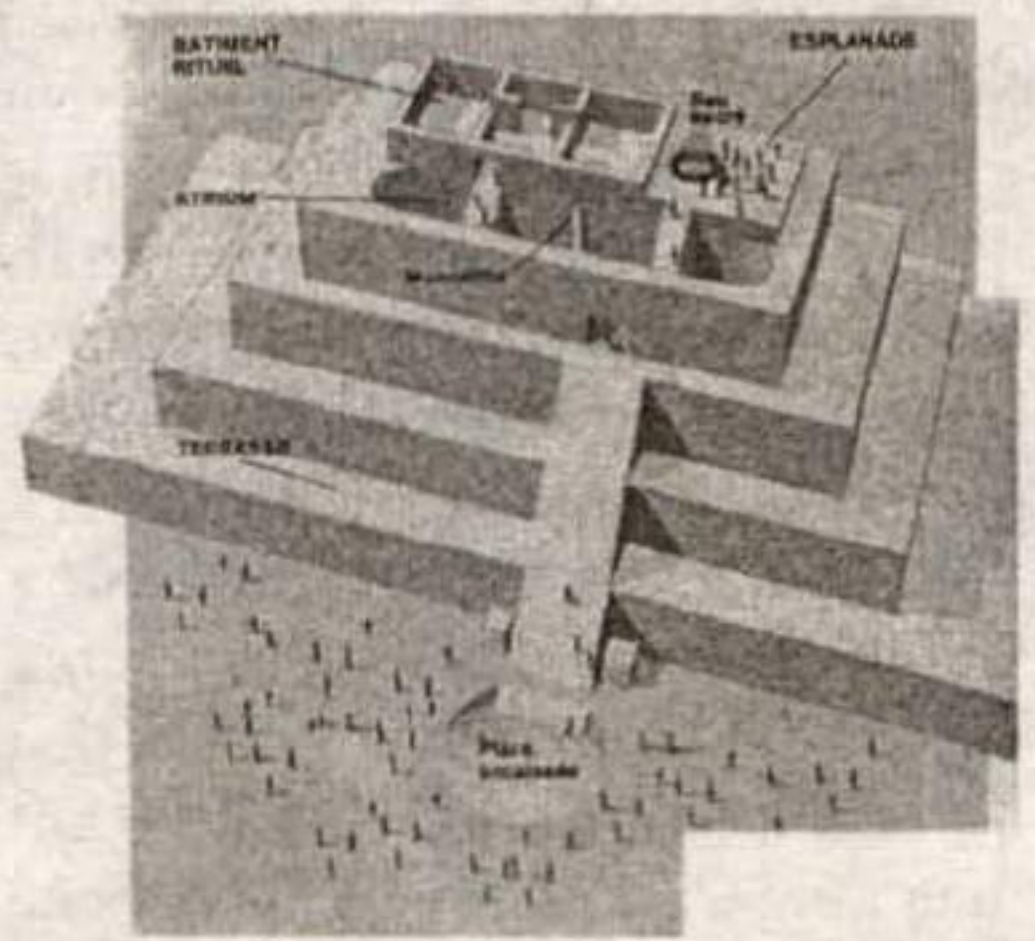
năm trước công nguyên, nó có tuổi tương đương với chiếc tháp Saqqarah cổ nhất ở Ai Cập, được xây dựng vào khoảng thời gian từ năm 2.700 đến năm 2620 trước công nguyên. Việc xây dựng tháp chứng tỏ người thời đó đã có một trình độ tổ chức và quản lý rất giỏi, xã hội thời đó đã phân chia thành nhiều giai tầng, có nhiều thợ xây dựng, thợ thủ công các loại.

Theo các nhà khảo cổ học, xã hội Caral tồn tại khoảng 600 năm (từ năm 2627 đến năm 2020 trước công nguyên). Nền kinh tế dựa trên nông nghiệp với các sản phẩm chủ yếu là các loại đậu, khoai, củ. Ngoài

ra, người thời đó còn biết trồng bông vải, họ bán cho ngư dân vùng ven biển để đổi lấy cá, còn ngư dân thì dùng bông vải để dệt thành lưới đánh cá.

Về sau, xã hội Caral biến mất chỉ để lại dấu vết là các di chỉ về Kim tự tháp.

Từ thế kỷ thứ 3 sau công nguyên, tại châu Mỹ mới xuất hiện các tháp của các bộ tộc Maya và bộ tộc Olmèque (ở nước Mexico ngày

Hình 4.

nay). Và cũng từ thế kỷ thứ ba, trong vùng núi Andes (nơi cư trú của xã hội Caral) mới xuất hiện nền văn minh của các bộ tộc Inca. Giữa xã hội Caral và xã hội Inca, có một khoảng cách thời gian là 3.000 năm. Không thể nói rằng người Inca là hậu duệ của người Caral, nhưng giữa hai nền văn minh đó, có những tập tục giống nhau. Ví dụ: dùng trẻ con để tế thần, xây lò để thiêu những người được hiến tế, xây những cột đá cao khoảng 2 mét để đánh dấu chủ quyền về lãnh thổ. ■

XUÂN THẢO

(Theo *Science et Vie*, 8-2001)

Máy thông dịch cầm tay

Cho đến nay, tiếng Pháp chưa phải là ngôn ngữ phổ thông. Nhiều du khách học ngôn ngữ mới này thật vất vả. Đối với tất cả những ai không thể diễn đạt trôi chảy ngôn ngữ khác, máy thông dịch đa ngôn ngữ này có thể rất hữu dụng cho họ. Sau khi nói ra một câu, chỉ cần ấn nút, thiết bị sẽ hiển thị câu này bằng ngôn ngữ khác – từ tiếng Anh sang tiếng Tây Ban Nha, Bồ Đào Nha, Ý hay Pháp. Báu vật cầm tay này lưu trữ được 2.000 kiểu câu thông dụng nhất. Giá 2.000 Franc Pháp.

LÊ ĐOÀN

(Theo FA, số 844)

Thông qua thiết bị mới tung ra ở Nhật này, con chó cưng của bạn rất khó giấu những điều thầm kín trong lòng. Bằng cách phân tích tiếng chó sủa, thiết bị này liên lạc thường trực với vòng cổ đặc biệt cho chó và giúp diễn đạt được tính khí của nó, chẳng hạn như thất vọng, đe dọa, vui mừng, buồn bã, ham chơi... Bảo đảm nhờ nó, bạn có thể hiểu cặn kẽ tâm tính của chú chó cưng đấy.

ĐINH LÊ

(Theo Voici, số 722)

YẾN VY thừa thắng xông lên

Đoạt giải Triển vọng điện ảnh TP.HCM từ năm 1997, Yến Vy là một trong số ít "triển vọng" chưa bị rơi vào... vô vọng. Riêng năm vừa qua, Yến Vy có mặt trong ba bộ phim "*Học trò đất Gia Định xưa*" (đạo diễn Huy Thành), "*Trái đắng*" (đạo diễn Lê Văn Duy) và "*Vợ của người ta*" (đạo diễn Võ Việt Hùng). Bước vào năm ngựa, Yến Vy được đạo diễn Nguyễn Lê Dũng ưu ái giao ngay cho vai chính trong bộ phim "*Đất lạ*". Cô diễn viên 24 tuổi cười tươi như

Yến Vy trong phim "*Trái đắng*".

hoa: "*Tôi tuổi Ngọ, năm ngựa sẽ chạy thật nhanh!*"

TRÚC LY

BẰNG KIỂU gặp "Số đỏ"

Không phải... trúng số, ca sĩ Bằng Kiều tham gia vở kịch "*Số đỏ*" (dựa theo tác phẩm quen thuộc của cố nhà văn Vũ Trọng Phụng) với vai "oách" nhất - Xuân tóc đỏ! Xem hai nhân vật Xuân tóc đỏ - Bằng Kiều và bà Phán - Hồng Vân quăng bắt tình huống kịch với nhau, khán giả vừa ngạc nhiên vừa thú vị. Vài nghệ sĩ sân khấu cho rằng, vai Xuân tóc đỏ còn hay hơn vai Lý Trường trong vở "*Giải oan Thị Mầu*" mà Bằng Kiều đã diễn trước đó. Hỏi bí quyết diễn kịch, Bằng Kiều hồ hởi: "*Tớ sinh ra trong một gia đình gắn bó với nghệ thuật chèo mà!*"

MINH TÂM

Bằng Kiều "tóc đỏ".

LAM TRƯỜNG “cho bạn...” điều gì?

Sau ca sĩ Đan Trường hùng hổ ra quân đầu năm với khí thế “Giữ mãi niềm tin”, ca sĩ Lam Trường chẳng chịu thua kém chút nào trong chuyện “đánh bóng” lại tên tuổi với khán giả hâm mộ. Hai đêm live-show “Cho bạn- cho tôi” của Lam Trường diễn ra vào mừng mười và mười một tại Câu lạc bộ Lan Anh - TP. HCM. Số lượng ca khúc mới được trình diễn không nhiều, nhưng phong cách “hơi... Hồng Kông” của Lam Trường đã thay đổi chút ít. Ca sĩ được mệnh danh là ngôi sao này tự an ủi: “Cái gì mới mẻ đều dần dần mới được chấp nhận!”.

MINH TÂM

THANH THẢO hy vọng một “Dáng xuân”

Dù năm con rắn vừa qua là năm tuổi của Thanh Thảo, nhưng cô ca sĩ này khẳng định “là một năm thành công đấy” với các show diễn vèo vèo bay đi bay về Hà Nội - TP.HCM. Chưa hết, album “Em vẫn chờ” của Thanh Thảo được... thị trường băng đĩa lậu “lãng- xê

Lam Trường “cho bạn” rồi mới “cho tôi”.

ngoài sức tưởng tượng”. Thế nhưng, thay vì thỏa sức chạy show trong dịp tết, Thanh Thảo phải nằm viện vì... sức khỏe suy nhược. Có phải xui quá không? Thanh Thảo tiếc ngẩn ngơ: “Bài hát “Dáng xuân” được trên dưới mười show diễn mời biểu diễn đó chứ. Không sao, bình phục lại, tôi sẽ tổ chức live - show riêng mình lấy tên là “Dáng xuân” ngay thôi!”. Hy vọng tiền hung hậu cát!

PHƯƠNG ĐÔNG

Thanh Thảo vẫn chờ “Dáng xuân”.

Ngôi sao nhạc POP mang hai quốc tịch

Đô sinh viên
Utada Hikaru
của Trường

Đại học Columbia (Hoa Kỳ) dù chỉ mới 18 tuổi nhưng đã là một ngôi sao sáng chói trên bầu trời nhạc pop thế giới và được công chúng Nhật nồng nhiệt đón chào. Đĩa nhạc đầu tiên *First love* (Mối tình đầu) ra mắt vào năm 1999 trở thành album bán chạy nhất trong lịch sử xứ Hoa anh đào với hơn 9,5 triệu bản. Đĩa nhạc mới nhất của cô có tên *Distance* (Khoảng cách) cũng là một thành công lớn. Chỉ trong tuần đầu tiên ra mắt, các fan Nhật Bản đã mua hơn 3 triệu đĩa.

Mặc dù giới báo chí thường ví von Utada Hikaru với Britney Spears nhưng hai nhân vật này

Hikaru duyên dáng
ngay nay đang
thu hút giới săn ảnh.

chẳng có gì giống nhau cả. Khác biệt lớn nhất là về... trang phục. Utada luôn ăn mặc kín đáo chứ không như Britney coi gió máy là chuyện nhỏ! Ở Nhật Bản, danh tiếng Hikaru nổi như cồn nhưng ở Mỹ ít người chú ý. Điều này chẳng những không làm cô buồn mà trái lại, còn làm cô thích thú: *"Nhờ vậy mỗi lần đi dạo hay đi mua sắm ở New York, tôi cảm thấy vô cùng tự nhiên"*.

Tuy thành thạo cả hai thứ tiếng Anh và Nhật nhưng Hikaru không thể tránh khỏi những rào cản ngôn ngữ lúc mới xuất

hiện trước công chúng Nhật do cô đã quá quen thuộc với lối thể hiện thân mật kiểu Mỹ. Giới truyền thông và khán giả cho rằng Hikaru có nhiều cử chỉ thô lỗ và nói năng khiếm nhã khiến cô phải thay đổi phong cách. Nhờ kết hợp giữa kiểu nói thân mật của người Mỹ và kiểu trang trọng của người Nhật nên Hikaru đã tạo được những ấn tượng tốt đẹp.

Mặc dù là công dân của hai đất nước nhưng Hikaru muốn trở thành sứ giả văn hóa Nhật Bản. Cô cho biết: *"Lúc sống ở New York, tôi cảm thấy nửa Nhật Bản trong tôi nhiều hơn lúc sống ở Tokyo. Và mỗi lần trở lại Tokyo sau một thời gian sống ở New York, tôi rất buồn khi thấy người Nhật không ý thức mình là người Nhật nữa"*. Hikaru thích ăn mặc theo lối truyền thống Nhật

Ngôi sao nhí Hikaru ngày nào.

Bản. Trong lần chụp ảnh nghệ thuật mới nhất, Hikaru khiến nhiều người ngạc nhiên khi xuất hiện trong bộ kimono mùa hè và đôi guốc gỗ truyền thống – một sự kiện chưa từng thấy trong giới danh ca.

Mới đây, cô cùng Foxy Brown thực hiện thành công bài hát *Blow My Whistle* và được chọn làm nhạc phim *Rush Hour 2* (Giờ cao điểm 2). Ngoài giọng hát hay, Hikaru còn có tài sáng tác nhạc. Hầu hết các ca khúc Hikaru thể hiện đều do chính cô sáng tác. Cô thường kết hợp những giai điệu nhẹ nhàng với tiết tấu mạnh, còn ca từ nói lên những mối bận tâm của giới trẻ ngày nay. Có lẽ chính vì vậy mà nhạc của Hikaru dễ đi vào lòng giới trẻ. ■

AN PHONG

(Theo *Time*, 12 - 2001)

ĐI LÒNG CÁC CHỊ CHÂU Á

trong mắt người CHÂU Á

Như nhiều nhà thiết kế trẻ hiện nay, con đường khẳng định mình trong nghề thiết kế thời trang của Lê Thanh Phương cũng bằng sự thể

nghiệm mình qua cuộc thi Việt Nam Collection Grand Prix của Báo Mốt và Viện Mốt Việt Nam (FADIN). Đoạt giải Nhì trong cuộc thi năm 1999, Thanh Phương bước vào công việc thiết kế thời trang không chỉ bằng sự yêu thích mà còn là công việc để kiếm sống. Sau khi đoạt giải, anh trở thành một trong những người thiết kế cho nhãn hiệu Legafashion. Ngoài ra, để đủ trang trải học tập cũng như tự lập tại thành phố Hồ Chí Minh, và cũng để được thể nghiệm hết những cảm nhận về cái đẹp trong thiết kế thời trang, anh còn vay vốn mở một shop mang nhãn hiệu Thanh Phương trong Siêu thị Miền Đông. Tốt nghiệp Đại học Mỹ thuật và sau 2 năm làm nghề thiết kế thời trang, tên tuổi của Thanh Phương đã phần nào được khẳng định trong lòng những nhà chuyên môn cũng như các bạn trẻ yêu thích thời trang.

Ngoài 30 tuổi, khi được hỏi về chuyện trăm năm, Phương cười lãng đãng, anh cho rằng việc lập gia đình đòi hỏi một trách nhiệm quá lớn mà anh e mình chưa kham nổi. Trong tâm tư luôn mang nặng nỗi buồn gia cảnh, từ nhỏ anh hay có ý nghĩ sẽ... đi tu. Đứng trước sự chê trách của gia đình, cho rằng vì bất tài nên có ý nghĩ hèn nhát, anh tìm cách khẳng định mình bằng việc thi đậu Đại học Mỹ thuật, và rồi là cuộc thi để trở thành nhà thiết kế thời trang. Thế nhưng... con đường dài phía trước vẫn luôn là

nỗi ám ảnh, suy tư và ý nghĩ đi tu chưa chấm dứt.

Tuy vậy, mong ước của Phương khi bước vào năm mới là cuối năm có thể mở được một triển lãm cá nhân mà ở đó ngoài việc trưng bày các bộ quần áo thiết kế ưng ý nhất, anh còn có thể triển lãm những bức tranh anh vẽ từ khi ra trường. Anh mong muốn được mọi người biết đến mình với tư cách là một họa sĩ.

Thanh Phương vẫn còn nặng nợ... với đời. ■

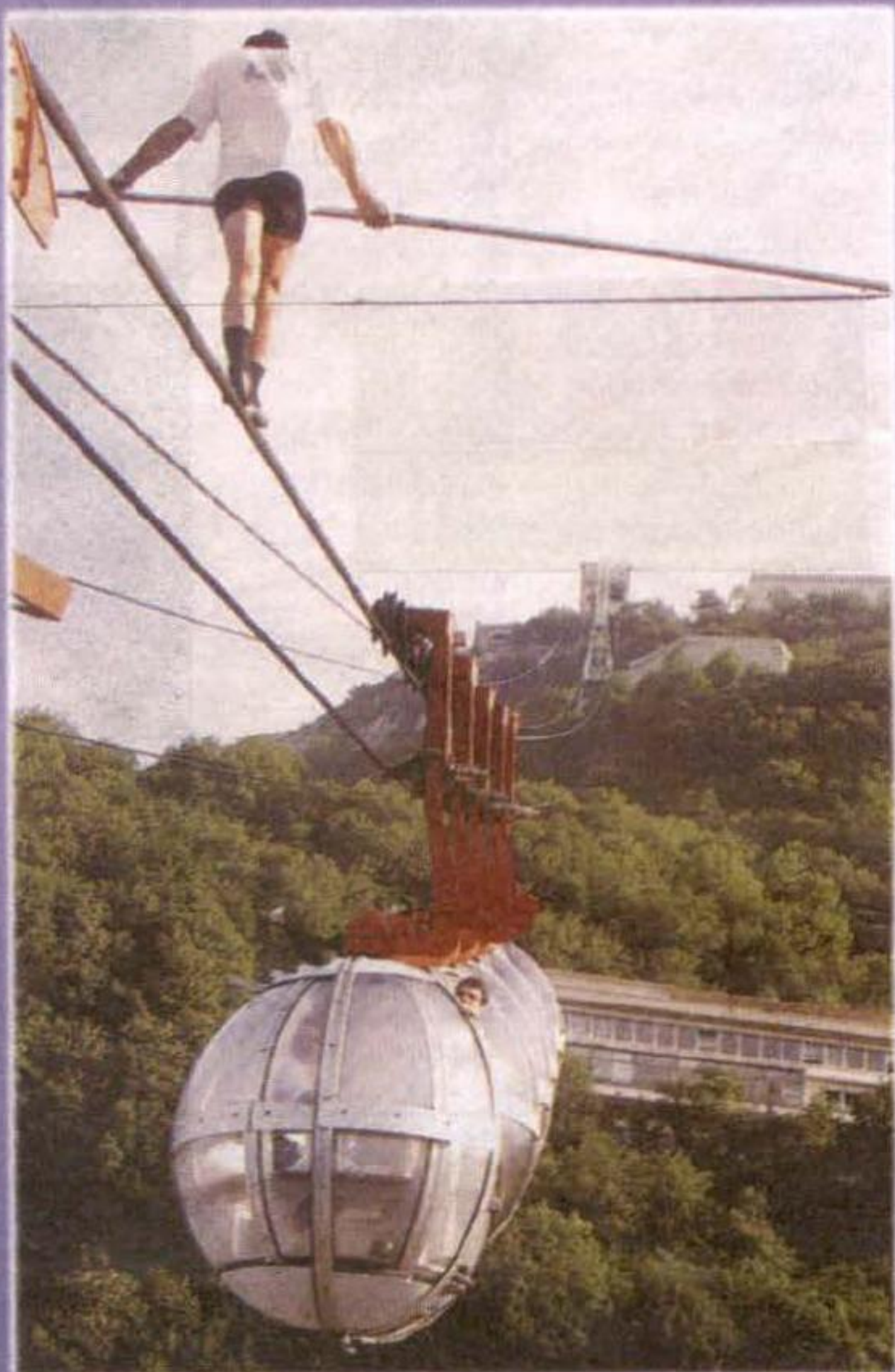
PHƯƠNG CHI

Người mẫu: Bạch Thủy.
Ảnh NGỌC ĐĂNG

THỂ GIỚI QUANH TA

❖ KỶ TÍCH ĐI TRÊN DÂY CÁP TREO

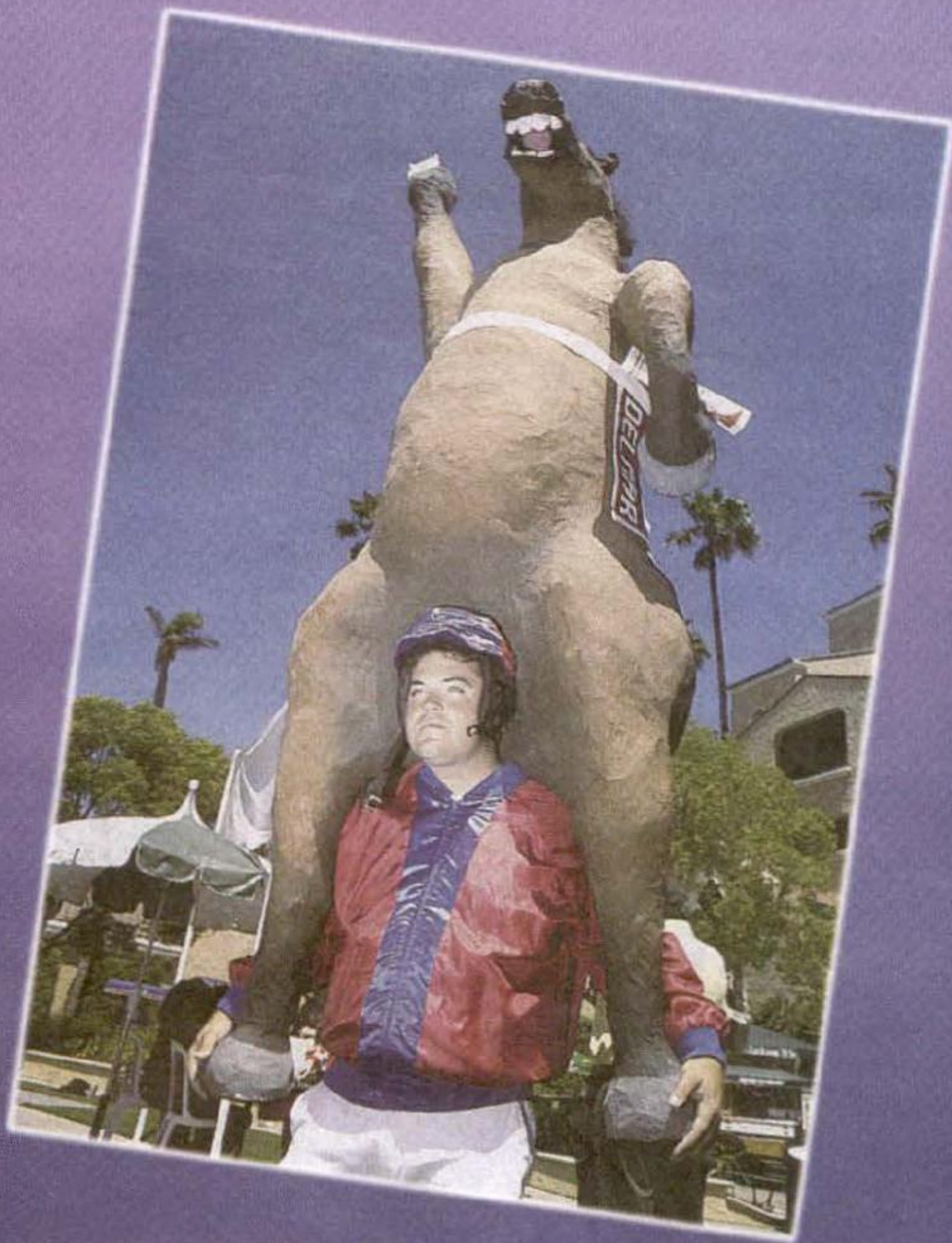
Tại Grenoble (miền đông nam nước Pháp), nghệ sĩ làm xiếc trên dây Freddy Nock là người đầu tiên dám thám thính độ bền của cáp treo vùng Bastille, trong khi mọi du khách chỉ dám đi bằng giỏ treo bên dưới. Thành tích mới nhất của anh là vượt thành

công 685 mét dây cáp thép với độ chênh cao 263 mét! Anh tiết lộ điều quan trọng để hoàn thành kỳ công này là nhờ tâm lý rất ổn định và có nhiều kinh nghiệm đi trên dây. (H1).

❖ XIẾC CÁ ĐUỐI

Mới đây, tại Bể cá quốc tế Tokyo (Nhật), nữ huấn luyện viên Misuzu Katsumata đã gây ấn tượng mạnh cho quan khách. Đó là màn trình diễn cá đuối bay qua một dây ba vòng

đặt cách nhau khoảng 40 cm. Một số người hiểu kỳ yêu cầu biểu diễn lại nhiều lần và tỏ vẻ khâm phục. Nổi vui mừng thành công của trò xiếc dưới nước hiện rõ lên gương mặt nữ người nhái này, vì rất khó đào tạo con cá đuối nhảy vòng chuyên nghiệp như thế. (H2).

❖ MŨ THỜI TRANG NĂM NGO

Trên thế giới từng có nhiều mũ thời trang lạ mắt đến từ trí tưởng tượng

phong phú của các nghệ nhân. Mike Rom, công dân Del Mar (California, Mỹ), là người thường xuyên có mặt tại các cuộc thi điên rồ nhất. Lần gần đây nhất, trong vai người... công ngựa, anh ta đạo chơi với một cái nón tạo hình con ngựa. Trông bộ dạng anh, mọi người phì cười thích thú vì kiểu nón quá ngộ nghĩnh. (H3). ■

LÊ ĐÀO

(Sưu tầm)

Thúy Loan, nàng Út Trong ngày nào của "Đất phương Nam" giờ đã từng trải trong phim nhựa "Người đàn bà không hóa đá", nhưng lại có một cuộc đời riêng thật yên bình, khác hẳn những vai diễn đầy giông bão, đau khổ trong phim...

"Bà mối" cho tình yêu của họ chính là nhạc sĩ Trịnh Công Sơn

Ngày 22-2, sinh nhật Trịnh Công Sơn, Loan đang ngồi một mình thì anh Sơn dẫn một chàng đến giới thiệu với

Loan: "Đây là kiến trúc sư Nguyễn Mạnh Khương, người rất hâm mộ Loan". Họ nói chuyện

với nhau dè dặt, nhưng đôi mắt của anh thì có vẻ muốn nói nhiều điều.

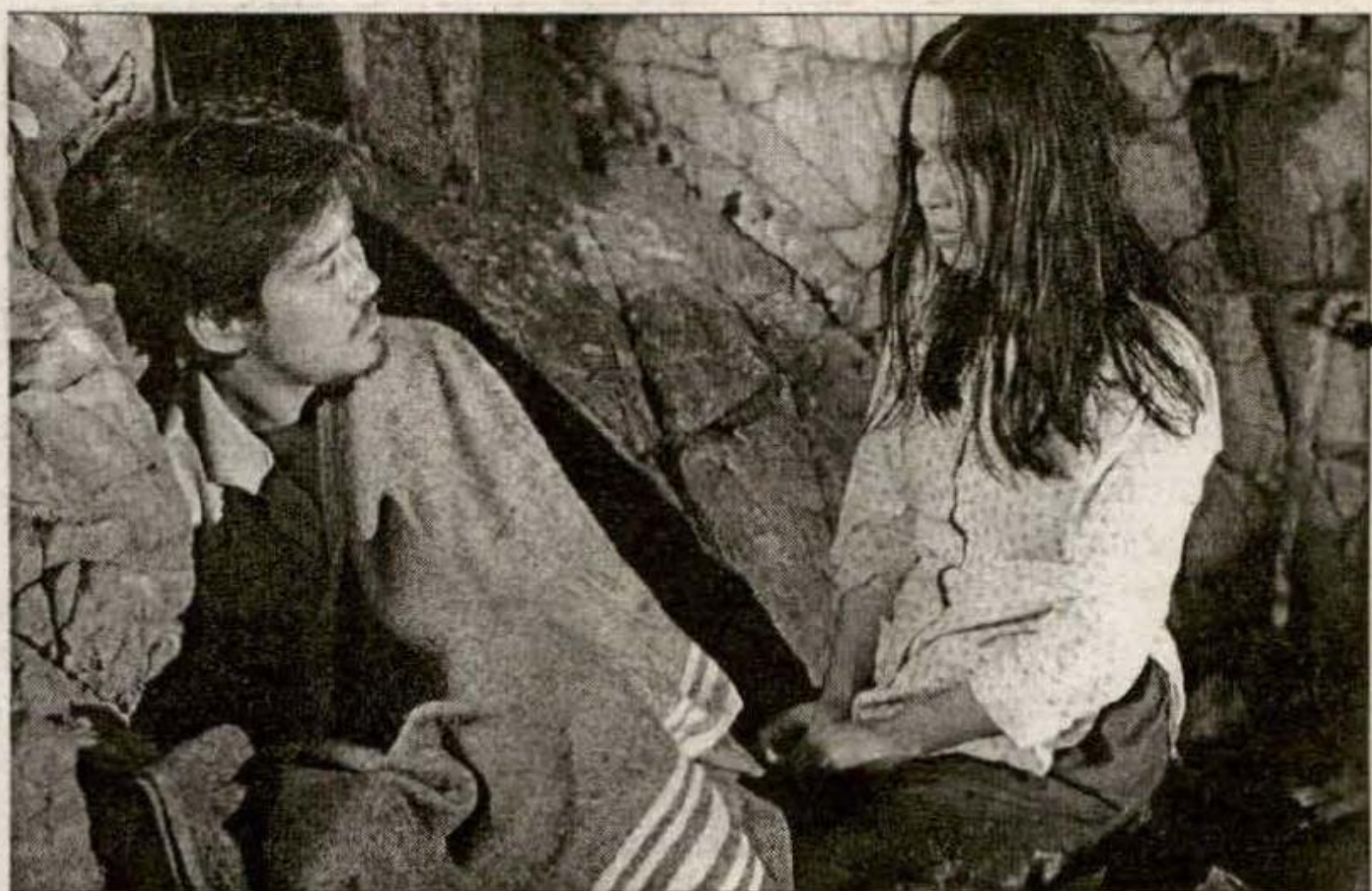
Buổi hò hẹn đầu tiên của hai người là ở khách sạn Caraven, và mãi đến bây giờ, khi đã thành vợ chồng, thứ bảy hàng tuần anh vẫn chở vợ đến đây, ngồi lại chính góc bàn kỷ niệm đó, một thói quen mà anh trân trọng như tình yêu thầm lặng anh dành cho Loan. Anh rất ít nói về

mình, cũng không bao giờ nói những lời có cánh, chỉ bằng

Chuyện tình của

"NGƯỜI ĐÀN BÀ KHÔNG HÓA ĐÁ"

Ảnh: NGUYỆT VY.

Thúy Loan trong phim "*Người đàn bà không hóa đá*".

hành động, anh chinh phục Loan một cách hoàn toàn.

Ngày 13-5-1999 họ cưới nhau trong vui mừng của bạn bè, mà người đặc ý nhất là anh Sơn, anh chỉ nói với Loan thật giản dị: "*Khuông là một người đàn ông tốt, có tài mà anh rất mến, hãy cố gắng sống tốt với nhau em nhé!*"

Lúc nào cũng yêu nhau như... ngày đầu

Thường khi đã lấy nhau rồi, các cô gái luôn than thở: anh ấy không yêu mình như xưa, nhưng với Loan thì khác, anh luôn yêu như thế, và còn hơn cả ngày xưa nữa... Ngày đi làm bận rộn, nhưng anh luôn cố gắng thu xếp để hai người được ăn trưa với nhau, còn buổi tối thì hoàn toàn thuộc về vợ. Nếu có hẹn hò với ai vì công việc, anh cũng dẫn Loan đi cùng, và rất hãnh diện khi sánh vai với vợ đến mọi nơi.

Hai tháng làm phim "*Người đàn bà không hóa đá*" ở Tuy Hòa thật cực khổ. Dứt con gái mới 6 tháng tuổi ra đi, Loan cứ ghen ngào. Những ngày giông bão ở đảo Si, Loan hay tin con gái ở nhà bị lên sởi phải vào viện, lo lắng, khóc quá trời, nhưng khi đứng trước ống kính, Loan cố quên đi, tập trung cao độ vào vai thật tốt. Có nhiều đoạn Loan khiến chính các bạn diễn của mình phải rơi nước mắt. Đạo diễn rất hài lòng về Loan. Khi về Loan cứ ôm con mà khóc, còn bố nó thì cứ nhìn vợ mà xót: "*Em gầy và đen quá, anh phải bồi dưỡng ngay cho vợ thôi...*"

Sống bên anh, Loan thấy mình lớn hẳn lên, trầm tính hơn. Làm gì Loan cũng phải suy nghĩ trước sau, luôn hỏi ý kiến anh trước khi quyết định một việc gì, để giữ gìn hạnh phúc mà Loan hiểu không phải dễ gì mà có được. ■

HOA XUÂN

Dành cho bạn gái

Để có mái tóc đẹp

Để có mái tóc đẹp, bạn cần chú ý các điểm cơ bản sau đây:

• Sử dụng loại dầu gội đầu thích hợp. Dầu này không chứa chất tẩy và lượng nước chiếm dưới 40%.

• Không cần thiết mỗi lần bạn gội ngắn. Nếu tóc bạn máy sấy tóc dụng nó.

• Hãy dùng phần chứa trị loại dầu gội keratin và trong những gầu là pirit một số loại

• Tốt bạn nên dùng nước ngọt (nước mềm) để gội đầu. Nước cứng sẽ làm tróc chất alkaline bám trên da đầu. Nếu bạn sống ở vùng có nguồn nước như vậy, bạn hãy thêm một muỗng canh tinh thể borax để làm mềm nước. ■

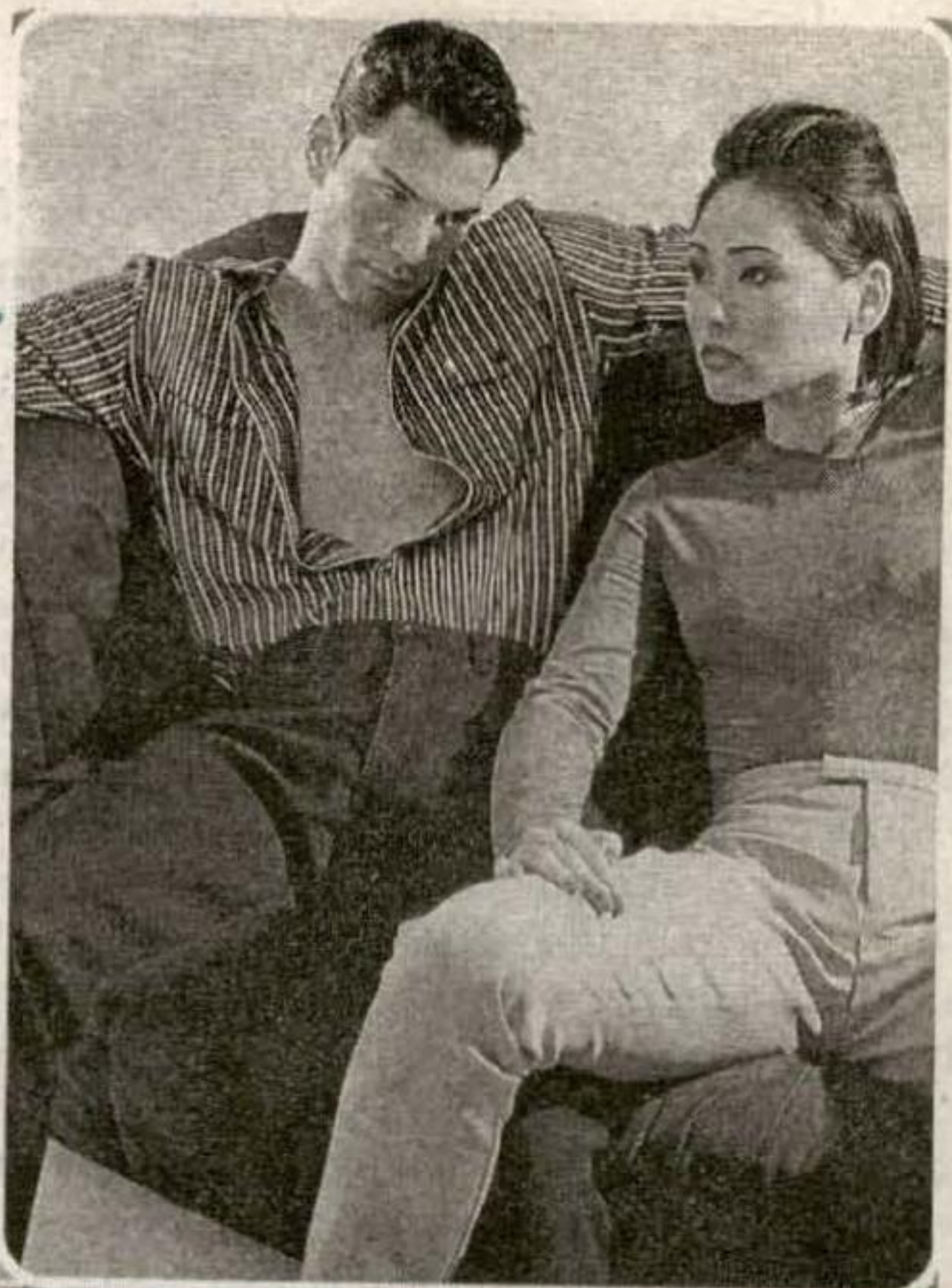
LÊ THI
TRINH THY

sử dụng máy sấy tóc sau đầu, nhất là khi bạn để tóc dài, bạn có thể dùng đến nhưng đừng quá lạm

loại dầu gội có thành cao. Phần lớn các chứa 0,02% chất protein sợi. Một chất chứa trị kẽm có ở dầu gội. nhất

Khi phụ nữ
ngồi nói với
nhau và nói
về đàn ông
thì những lời
chê bai, trách
móc thường
nhiều hơn lời
khen. Nào là
đàn ông
không chung
thủy, vô
cảm, điên
cuồng vì công
việc, thiếu
lãng mạn...
Như thế có
hoàn toàn
đúng không?

ĐÀN ÔNG,

một thế giới đầy bí ẩn

Chúng ta hãy bình tĩnh nghe
những lời giải thích của các
nhà tâm lý học.

**Đàn ông ít lãng mạn hơn phụ
nữ?**

Trong hai phái, kẻ thích các
chuyện tình nhất lại chính là đàn
ông. Đàn ông yêu dễ hơn phụ nữ.
Ngược lại, phái yếu thường hay có
khuynh hướng chọn lựa theo những
quan điểm thực tiễn. Một nhà tâm lý
học người Mỹ đã nghiên cứu trên
231 cặp tình nhân sinh viên được
xem là ổn định. 15 năm sau, ông
nhận thấy phân nửa số đó đã chia
tay nhau, mà đa số là từ phía nữ.
Ông kết luận rằng: "Về mặt lãng
mạn, đàn ông có khuynh hướng tin

vào tình yêu thật sự kéo dài suốt đời
và vượt qua mọi trở ngại".

Thế thì tại sao phụ nữ lại hay
than phiền về sự khô khan nơi người
chồng? Có lẽ vì họ mong đợi đàn
ông phải đúng như định nghĩa của
họ về tính lãng mạn, tức là phải thể
hiện tình yêu bằng một lời nói âu
yếm, một nụ hôn hay chỉ là một cái
xiết của vòng tay trong thế giới riêng
của hai người.

Nhưng sau câu "Anh yêu em!"
đầu tiên, đàn ông nghĩ rằng như thế
đã nói đủ rồi. Họ cảm thấy không
cần củng cố mối quan hệ bằng lời lẽ.
Chỉ việc ở bên cạnh người yêu đã
đủ cho họ an tâm về tình yêu giữa
hai người.

Khổ nỗi, đàn bà lại “yêu bằng cái tai”. Vì thế, khi thiếu vắng những lời nói “ngọt ngào”, họ nghĩ rằng “Anh ấy chẳng có tính lãng mạn” hay “Chàng chẳng còn yêu mình như xưa nữa...”. Song bạn hãy xem lại và đừng vội trách móc chàng để khỏi xảy ra những điều đáng tiếc.

Đàn ông luôn trốn tránh hôn nhân?

Nhiều phụ nữ sống một mình cho rằng, đàn ông độc thân là một chuyên gia về né tránh, luôn lặn mất mỗi khi gọi đến quan hệ bền lâu. Tuy nhiên, trong thực tế, đàn ông lại tìm kiếm hôn nhân hơn phụ nữ và hiếm khi sống độc thân suốt đời. Tại Mỹ, hơn 90% đàn ông đã kết hôn ít nhất một lần trong đời và họ không hề hối tiếc về quyết định đó. Theo một cuộc thăm dò của nhà tâm lý học Harris thuộc Trường Đại học Yale, có 87% đàn ông đã tái hôn với vợ cũ, trong khi chỉ có 76% đàn ông làm như thế.

Đàn ông không coi trọng lòng chung thủy?

Trong số 1.000 người đàn ông được hỏi, có 3 phần 4 trả lời rằng, lòng chung thủy là điều kiện đầu tiên cho một cuộc hôn nhân thành công trên cả sự hài hòa về tình dục, điều kiện tài chính và con cái. Sau khi kết hôn gần 2 năm, chỉ có 15% đàn ông bắt đầu bay

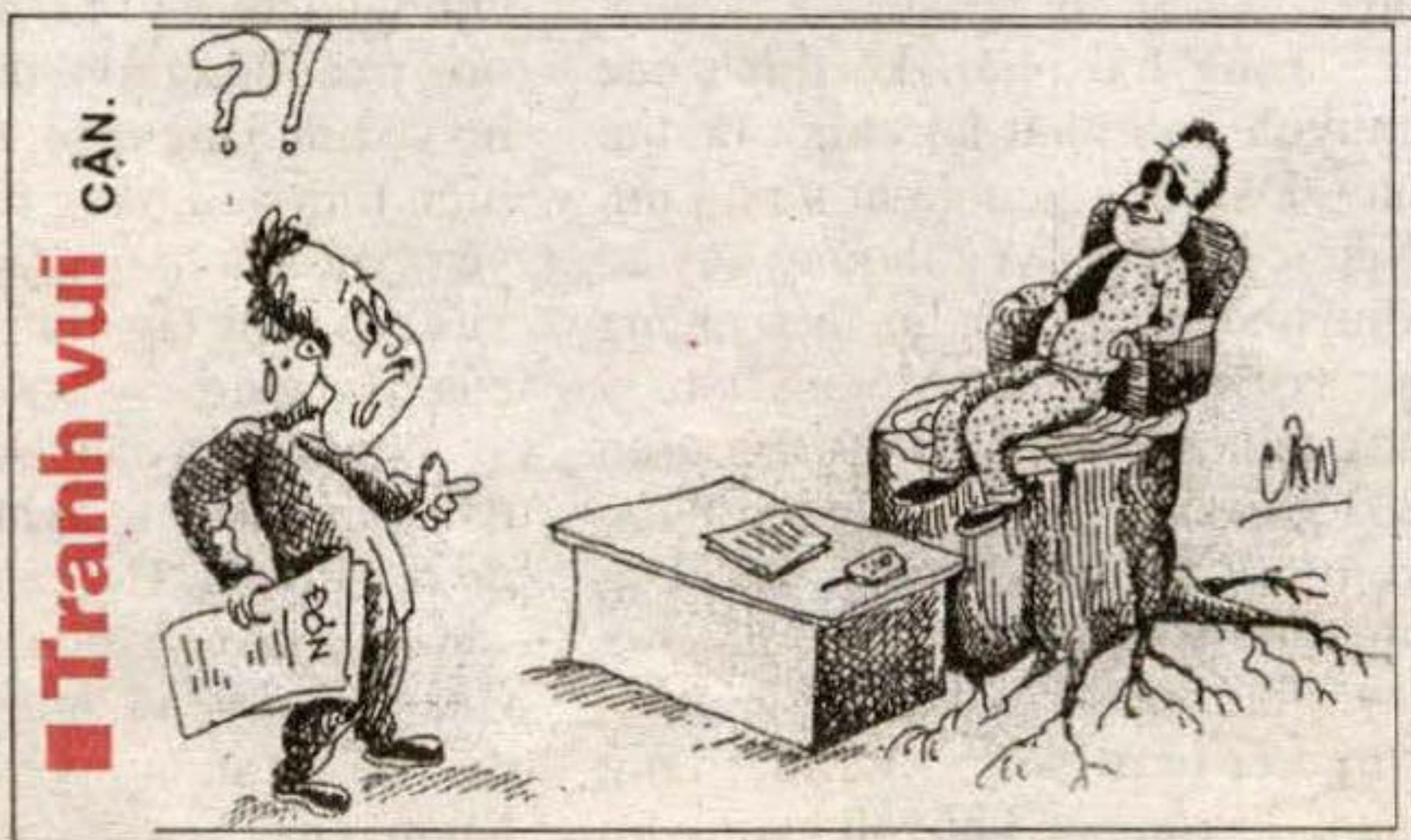
bướm còn sau 10 năm hôn nhân, con số đó vẫn chưa đến 30%.

Đàn ông vượt qua sự chia tay dễ hơn?

Một nhà tâm lý học người Anh thừa nhận rằng, đàn ông bình tâm lại nhanh hơn sau một thất vọng về tình cảm trong khi phụ nữ thấy điều đó thật đáng ghét. Tuy nhiên, họ không hiểu được đàn ông thể hiện sự đau khổ một cách khác. Họ không khóc lóc nhưng rất có thể bị bất lực, rối loạn tiêu hóa hay lao vào nghiện ngập. Đồng thời, người ta cũng nhận thấy rằng, sau khi chia tay nhau sau nhiều năm chung sống, phụ nữ thường quay về với bạn bè và gia đình để tìm nguồn an ủi, còn đàn ông hay rơi vào chốn khác để quên đi nỗi khổ đau chồng chất. Thực ra, vấn đề không phải xem ai là người đau khổ nhất mà là ai có khả năng hơn để vượt qua.

Và thông thường, đó chính là phụ nữ. Một người đàn ông đã thổ lộ rằng, anh ta chưa bao giờ khổ sở và cô đơn bằng lúc ly dị vợ vì vợ anh có thể tâm sự với nhiều bạn bè trong khi anh chỉ có người duy nhất để tâm sự là cô ấy.

NGUYỄN THÀNH CHUNG

Tâm tình bạn trẻ

Hãy quên đi chuyện đã qua rồi!

Cô Thạch Thảo kính mến!

Cháu 19 tuổi học may, còn anh ấy là công nhân, chúng cháu thương nhau được hai năm rồi. Nhưng cháu và anh ấy ít gặp nhau lắm, một năm gặp chỉ hai lần khi anh ấy về thăm gia đình. Quê anh ấy ở Kiên Giang, còn quê cháu ở Vũng Liêm, Vĩnh Long. Cháu và anh ấy quen nhau là do mẹ cháu và anh ấy cùng làm chung, cháu có dịp lên thăm mẹ và gặp anh ấy. Lúc đầu vì cháu chỉ mới 18 tuổi không dám nghĩ đến chuyện tình cảm. Khi cháu về mẹ biên thư cho cháu và nói anh ấy đã để ý thương cháu. Từ lúc đó tuần nào anh ấy cũng điện thoại về cho cháu, chỉ hỏi thăm và nói chuyện qua lại thôi.

Tết năm trước anh ấy về với mẹ cháu, khi gặp anh ấy cháu, thật sự bàng hoàng, tim đập liên hồi và cháu biết rằng cháu đã thương anh ấy. Cháu bắt đầu nhớ và chờ điện thoại của anh. Anh ấy cũng thương cháu rất nhiều, lo lắng cho cháu mọi thứ, nhưng không hề đòi hỏi cháu chuyện gì cả. Hằng tháng anh ấy đều gửi tiền cho cháu để lo ăn học. Gia đình cháu ai cũng đồng ý anh ấy cả, nên cháu rất vui sướng rằng cháu hạnh phúc nhất trên đời và may mắn hơn bao cô gái khác. Nhưng trở trêu thay gia đình anh ấy không hề đồng ý cháu khi chưa một lần gặp cháu. Theo lời anh ấy kể lại cho cháu nghe một lý do mà bố mẹ anh ấy không chịu cháu vì gia đình anh ấy là người Bắc còn cháu là người miền Nam hay ăn hiếp chồng, không nấu ăn, bắt chồng nuôi con. Một phần nữa là cháu đạo Phật còn anh ấy là đạo Chúa.

Thời gian gần đây anh ấy về thăm gia đình anh ấy và có về thăm cháu, anh ấy đã nói lời chia tay với cháu. Anh ấy nói là bố mẹ anh ấy không chịu mặc dù anh ấy có thuyết phục nhưng không có kết quả gì cả. Anh ấy nói bố mẹ anh ấy ra điều kiện một là chọn cháu, hai là chọn bố mẹ. Anh ấy đã chọn bố mẹ. Cháu không hề giận khi anh ấy chọn bố mẹ anh ấy đó là sự tất nhiên. Mới đây cháu đã biết lý do anh ấy bỏ cháu không phải chỉ vì bố mẹ anh ấy, mà còn do anh ấy đã quen một cô gái khác ở quê anh ấy. Cháu đã thấy ảnh cô ta, cháu rất đau khổ. Bây giờ cháu không còn tâm trí đâu học may, cháu chỉ muốn nghĩ đến cái chết để quên đi tất cả. Cô biết không lúc quen cháu anh ấy rất hiền

không chơi bời, nói chuyện rất đàng hoàng, từ khi cháu và anh ấy chia tay nhau tính tình thay đổi anh ấy hung dữ thô bạo, nói chuyện tục tĩu, ăn chơi lêu lổng. Khi mẹ nói với cháu điều đó cháu rất buồn. Tại sao anh ấy lại ra nông nổi như thế. Cô ơi cháu phải làm sao? Cháu vẫn yêu anh ấy, nhưng anh ấy đã thay đổi và đã có người yêu mới, họ vẫn thường liên lạc với nhau, còn cháu thì không có dù một cánh thư hay một lần điện thoại. Cháu mong cô cho cháu lời khuyên!

Cháu của cô

BÌNH LINH (Vĩnh Long)

Bình Linh thân mến!

Cô chẳng thể có được lời khuyên nào khác ngoài: Hãy mau chóng quên anh ấy đi. Trong cuộc chia tay này cháu không hề có lỗi, mẹ cháu lại càng không hề có lỗi. Lỗi ở anh ấy – một chàng trai yếu đuối, thiếu bản lĩnh và không dám đi đến tận cùng của tiếng gọi trái tim. Lý do trở ngại bố mẹ anh ấy đưa ra không phải là không thể vượt qua nếu anh ấy biết kiên trì chờ đợi, kiên trì thuyết phục bố mẹ bằng cách tạo điều kiện cho cháu chứng minh cho bố mẹ anh ấy thấy cháu như bao nhiêu cô gái Nam bộ khác rất giỏi chuyện nấu ăn, công dung ngôn hạnh và rất biết chiều chồng, lo cho chồng con. Định kiến của bố mẹ anh ấy là sai lầm – một sai lầm cần phải phê phán. Lẽ ra hơn ai hết là một thanh niên đời sống mới anh ấy phải thấy sai lầm kia của bố mẹ mình để tìm cách thuyết phục, đại loại như: “*Thôi được bố mẹ cứ giữ ý kiến ấy, nhưng dù sao bố mẹ cũng phải cho chúng con cơ hội để chứng minh rằng bất cứ ở miền nào cũng vậy cũng đều có những cô gái đoàng và những cô gái chăm chỉ, dịu dàng. Bố mẹ chưa hề gặp mặt cô bạn con làm sao bố mẹ biết là cô bạn con đoàng và “ăn hiếp chồng?”*” Còn chuyện khác tôn giáo, xưa nay cũng đã có biết bao đôi trai gái khác tôn giáo vẫn lấy nhau. Muôn thuở tình yêu không phân biệt: *giàu nghèo, đẳng cấp, miền quê, tôn giáo*”. Tình yêu chỉ có tiếng nói duy nhất: nhịp đập của con tim chân thành. Còn hôn nhân có tiếng nói chung duy nhất: “*Biết sống vì người mình yêu!*” Bình Linh ơi, anh ấy không đủ gan và có thể là chưa tích lũy đủ tình yêu tình thương đối với cháu để vượt qua thử thách, chính vì vậy, sau khi chia tay cháu, anh ấy đã có thể có ngay một cô... bồ khác. Còn cái chuyện anh ấy lêu lổng, rượu chè gì đó, chỉ là do mẹ cháu nói lại, cháu chưa thấy, cháu coi như không có đừng lấy đó để tự an ủi mình: “*Anh ấy vẫn thương ta, vì số phận nên phải chia tay, anh ấy buồn khổ nên mới thế*”. Nào, quên chuyện đã qua đi! Cháu mới 19 tuổi, tất cả còn ở phía trước. ■

CÔ THẠCH THẢO

■ Bạn có biết?

Tục cưới của người H'MÔNG

Người H'Mông có tục cướp vợ, hầu như độc giả đều biết điều đó. Xin nói rõ thêm lý do của tục này: Người H'Mông "cưới vợ" xuất phát từ tâm lý: người con gái rất "có giá", về làm vợ người khác là do "bắt" chứ không phải "theo không". Có "bắt" như vậy mới quý.

Thường các cuộc "cướp vợ" đều được thỏa thuận từ trước. Đôi trai gái yêu nhau, hẹn nhau địa điểm gặp gỡ. Có khi cô gái ban đêm ở nhà mình, chàng trai làm ám hiệu cho cô gái ra. Có khi ở giữa đường đi rừng ban ngày, chàng trai rủ một số bạn đi cùng, mỗi người cầm một con dao. Chàng trai vác cô gái chạy, cô gái túm lấy những cành cây bên đường kéo lại. Các chàng trai khác lấy dao chặt những cành cây đó. Hôm sau,

nhà trai sang báo nhà gái và xin cưới. Lễ cưới đã chuẩn bị trước hôm "cướp" từ lâu. Sau ba hôm ở nhà trai, cô gái có thể về nhà mình, trước ngày cưới chính thức, hoặc ở lại luôn nhà trai. Nếu trai gái yêu nhau, mà bố mẹ cô gái không đồng ý, cô gái tự ý để chàng trai "cướp" nhiều lần, bố mẹ buộc phải gả. Nhà trai phải mất thêm tiền đền danh dự cho nhà gái. Ngày cưới thường nhiều người uống rượu say, nếu dùng bát, đĩa, cốc bằng sành sứ, dễ bị người say đánh vỡ. Vỡ bát đĩa trong ngày cưới là điềm gở. Cho nên tất cả phải dùng bát gỗ, cốc tre nữa... Giường của cô dâu, chú rể phải ngăn hơn người. Như vậy hai người phải nằm co. Người H'Mông quan niệm, có nằm co lại với nhau mới là hạnh phúc.

Tục cưới của người MÀNG

Hai họ "đánh nhau" trong ngày cưới

Dân tộc Mảng hiện nay có khoảng 2.000 người (một trong các dân tộc có dân số thấp nhất ở Việt Nam). Họ sống trong vùng đất giới hạn bởi con sông Đà và Nậm Na (thuộc các huyện Mường Lay, Mường Tè và Sìn Hồ, tỉnh Lai Châu). Nhưng, dân số tập trung nhất là ở xã Năm Ban, huyện Sìn Hồ, nơi mà người Mảng coi là có hòn đá tổ Xôm Bai

(hòn đá có hình con nai nổi lên giữa suối Gium Bai). Người Mảng thường hay cưới vào dịp tết, trai gái Mảng được quyền tự do yêu nhau. Trước khi cưới, cô gái giấu chàng trai vào buồng riêng của mình một đêm, sáng hôm sau mới báo cáo với cha mẹ. Bố mẹ cô gái chia riêng ra hai suất cơm để cô và chàng trai ăn. Như thế, họ đã thành vợ chồng. Chiều hôm sau,

chàng trai về nhà bố mẹ để bàn chuyện cưới. Bố hoặc chú của chàng trai đến nhà gái bàn bạc. Sau đó, chàng trai ở lại nhà gái. Hai vợ chồng làm riêng, bao giờ đủ số lợn, gạo, rượu như đã thỏa thuận thì tổ chức lễ cưới. Không đủ thì lễ cưới có thể rải ra nhiều đợt. Đám cưới đòi hỏi phải có đủ 3 con lợn. Không được thay lợn bằng trâu bò. Nếu nhà nghèo, nhà con trai mới lo được 2 con lợn, thì lúc bố vợ chết, anh trai vợ lại thay mặt bố đòi chàng rể phải làm lễ cưới tiếp, đủ con lợn thứ ba. *Con lợn thứ nhất*: dành cho nhà gái và bà con đến ăn mừng (nhà trai không được ăn, cả hai vợ chồng trong lễ cưới này cũng không

được ăn). Nếu ăn còn thừa, số thịt này đem chia cho số những người đến mừng. *Con lợn thứ hai*: nhà gái một nửa, nhà trai một nửa, nhà trai, nhà gái tổ chức ăn riêng - hai vợ chồng vẫn không được ăn. *Con lợn thứ ba*: tổ chức ăn chung tại nhà gái. Nhà trai xin đón dâu về. Người con gái bước xuống đất, nhà trai liền kéo đi. Nhà gái kéo lại, xảy ra một cuộc ẩu đả âm ỉ (ẩu đả tượng trưng). Nhà gái lấy ống nước dội vào nhà trai. Nhà trai lấy đất đá ném lại. Kéo cô dâu ra khỏi bản, tất cả phải chạy nhanh về nhà trai. Tùy theo khả năng kinh tế của gia đình, có thể tổ chức ăn uống, hoặc không. ■

NGUYỄN TẤN TUẤN

Kiểm chuyên làm quà

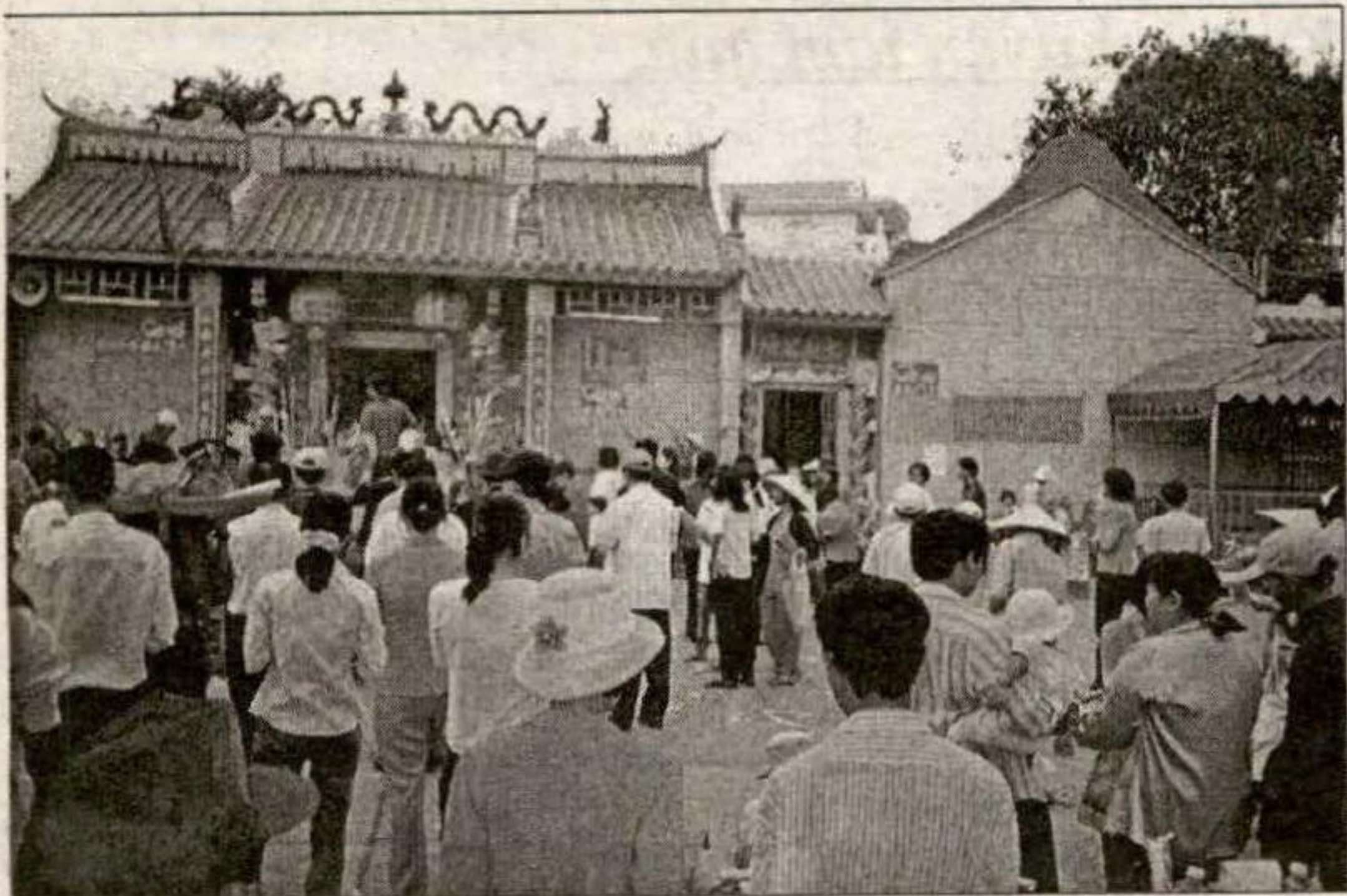
Bánh chưng, thư pháp và ngũ quả...

Ai cũng công nhận là tết năm nay thật quả vui tươi, bình yên và no ấm lắm. Đời sống cao rồi, miếng ăn miếng uống trong tết nói chung không đáng để bận lòng nữa, nên giờ đây người ta nhất loạt quay sang bận tâm về việc chăm lo đời sống tinh thần. Cách thức mang truyền thống ra tân trang xem ra được hưởng ứng nhiều nhất. Sự kiện chưa từng thấy với dân Hà Nội năm nay phải kể đến trước hết là cái bánh chưng to, to 1,4 tấn mà các thợ lành nghề nhất làng Ước Lễ thực hiện theo dự án phá kỷ lục bánh chưng thế giới mà hãng nước ngọt Coca Cola tài trợ... Tên dự án không được ổn lắm, các bạn thấy đấy, vì hình như chưa ai từng nghe thấy rằng thế giới đã có kỷ lục bánh chưng to, mà cứ cho là có đi nữa, thì cũng không ai biết kỷ lục cần phải phá có trọng lượng là bao nhiêu tạ hoặc yến. Song chuyện ấy, nói cho cùng, không quan trọng gì cả. Quan trọng nhất là bánh chưng xanh khi đem ra hội chợ trưng bày thì được nhìn là bánh chưng công-ten-nơ màu đỏ, vì một hệ thống khung inóc bao bọc và những tấm vải in chai Coca Cola phủ kín. Cuộc trưng bày, tóm lại, gây thất vọng ghê gớm. Ngoài ra ai cũng biết ăn bánh chưng kèm với uống Coca thì chẳng ra sao cả. Về việc này có lẽ nên xin lỗi cụ Lang Liêu!

Nên xin lỗi cả một cụ ở gần thời của chúng ta hơn là cụ Vũ Đình Liên, và nếu có thể, xin được trách nhẹ cụ một tý, rằng chỉ vì cụ mà người ta cứ dứt khoát phố phường phải có một ông đồ vào dịp mỗi năm hoa đào nở. Chưa tết nào Hà Nội đông các ông đồ như tết vừa rồi. Chữ Nho lên ngôi mấy ngày tết. Sinh viên cũng đi viết, quần bò mặc trong áo the... Sân Văn Miếu đã đành, còn trên vỉa hè cạnh Văn Miếu, cả một đoạn phố Bà Triệu, một ngõ phố Tràng Tiền nữa, mực tàu giấy đỏ rất nhiều. Mực mài trong bát, vì nghiên chắc là khó kiếm. Đông người cần đến chữ lắm, không phải lá vàng mà là tiền giấy rơi trên giấy... 10, 20 ngàn đồng một chữ. Cầm chữ vào tay rồi chột bắn khoản tự hỏi liệu thế này có phải là yêu chữ hay không? Và thế nào gọi là thư pháp?

Nhân nói đến chữ, có lẽ cũng nên xin lỗi cụ Tản Đà, xin lỗi hộ một tờ báo rất hay, chỉ sai có mỗi chút xíu thôi mà thành buồn cười. Hai câu thơ *Ngày xanh như ngựa đầu xanh bạc; Hết cả giang hồ hết cả nông...* Hay đến thế của cụ, được nâng niu in lại, kèm phần thể hiện bằng chữ Nho của nhà thư pháp lão thành Lê Xuân Hòa, lại chẳng được chăm chút phần quốc ngữ lắm nên chữ nông thiếu đi chữ g. Dân Hà Nội dạo này hay lẫn lộn n và l, nên ngơ ngác lắm, chẳng lẽ các cụ ngày xưa... ghê thế!

(Xem tiếp trang 58)

Quang cảnh sân chùa.

RẼM THÁNG GIÊNG ĐI LỄ CHÙA BÀ

Nằm ở giữa thị xã Thủ Dầu Một - tỉnh Bình Dương, cách thành phố Hồ Chí Minh 30 km, không như những ngôi chùa khác thờ Phật, ngôi chùa nhỏ này thờ Bà "Thiên Hậu Thánh Mẫu", người dân nơi đây quen gọi bằng cái tên đơn giản là "Chùa Bà Bình Dương". Ngôi chùa do bốn bang người Hoa ở Việt Nam xây dựng (Triều Châu, Phúc Kiến, Sùng Chính và Quảng Đông) đã có tuổi trên một trăm năm. Chùa được lập theo một truyền thuyết dân gian về một cô gái người Hoa sống đức độ hiền lành luôn làm việc

thiện, nhân từ. Rồi đến năm 18 tuổi một hôm cô ngủ không dậy nữa, và được nhà trời phong Thánh để cứu giúp mọi người, từ đó gọi là Thánh Mẫu. "Lối kiến trúc của Chùa Bà cũng khác hẳn lối kiến trúc những ngôi chùa thờ Phật. Ở giữa sân chùa có một cái bàn lớn và một lư hương lớn để thờ trời. Phía trong cửa, bên phải thờ ông Thổ Địa, trái thờ ông Quan Môn. Ngay giữa chính điện là ban thờ Thánh Mẫu (thờ Bà), bên phải là ban thờ Ngũ Hành Nương Nương, bên trái là ban thờ Bốn Thủ Công Công. Ngay trước ban thờ có những bức hoành bằng gấm đỏ thêu

chữ nho vàng thật sắc sỡ. Chùa được sơn chủ yếu bằng hai màu đỏ và vàng nên gây ấn tượng khá mạnh cho khách hành hương.

Hàng năm cứ vào ngày rằm tháng Giêng, cả thị xã Thủ Dầu Một nhộn nhịp hẳn lên. Khách từ nhiều tỉnh đến lễ chùa: Bình Phước, Đồng Nai, thành phố Hồ Chí Minh, Long An... đã tạo nên sự tấp nập như ngày hội lớn. Mọi người ở trong và ngoài tỉnh cứ kháo nhau “Chùa Bà linh lắm, đến lễ chùa còn được lộc của bà nữa...” điều ấy càng làm tăng lên lượng khách đến mỗi năm. Vào hôm 14 (Âl) thì ngày cũng như đêm, trên quốc lộ 13 đường dẫn vào thị xã, đoàn người nối nhau đi không ngớt. Đến thị xã còn cách chùa khá xa, hai bên đường đã bắt gặp vô số dịch vụ mời chào khách đơn đả. Các hàng nhang, hoa, quà lưu niệm... bán san sát nhau. Người đến lễ suốt từ sáng ngày 14 đến khuya ngày 15 ở trước cổng chùa, khu công viên thị xã người đứng chen chân. Bên trong khuôn viên chùa khói hương nghi ngút, mọi người chen nhau đứng dày đặc chặt như nêm cối. Vào hai

ngày này đến lễ chùa chủ yếu là lớp trẻ, các cụ già tranh thủ đi lễ trước đó một hai ngày để tránh chuyện chen lấn. Chùa được đồn có tiếng là linh thiêng nên ai cũng muốn vào bằng được để thắp hương xin lộc cầu lấy chút may mắn cho mình. Chùa có lệ phát lộc (một bao lì xì có 500đ) cho mọi người đến lễ gọi là “lộc đầu năm của Bà”. Các nam thanh nữ tú nô nức chen vào để được nhận lộc và thắp hương “cầu Bà phù hộ cho...” mỗi người một vẻ. Từ ngoài sân vào đến chính điện chỉ khoảng hơn 20 mét, nhưng để đến được vào ngày này cũng phải mất cả tiếng đồng hồ. Khói hương nghi ngút cả trong điện lẫn ngoài trời, càng tạo cho không gian đầy vẻ uy linh. Mất mũi cay sè vì khói, áo sống ai nấy ướt đầm mồ hôi, chen lấn xô đẩy nhau ngã xấp ngã ngửa, vẫn biết là như thế song cái khát khao tâm linh vẫn cứ thúc giục mọi người “vào bằng được”, với suy nghĩ cả năm chỉ có một ngày rằm tháng Giêng.

Không khí đến chùa thật vui thật rộn ràng, nó phản ánh lối sống mang đầy tính Á Đông của người dân Việt Nam vốn có truyền thống “trọng tinh thần”. Già đi lễ, trẻ đi hội những ngày này dần dần thành một thói quen, một phong tục mang đầy nét văn hóa dân gian trong thời hiện đại. ■

KHẮC GIỚI

Trước chính điện chùa.

Bạn đọc bình thơ tình bạn đọc

Đôi điều về bài thơ “*Không đề*” của Đàm Huy Đông — KTGD số 205

Áo em trắng mấy mùa trắng thiếu
 Thêm một phen tôi hẹn lại không
 Em hờn giận hay là mong nhớ?
 Giọt nắng vương tròn buổi ấy triền
 đê.

Ngay từ những câu thơ đầu tiên, tác giả đã cho ta thấy nỗi lòng day dứt của chàng trai đã hơn một lần lỗi hẹn với cô bạn gái - đây là tình cảm xuyên suốt cả bài thơ.

Giờ ở quê mình hồng bếp lửa
 Tôi còn như lửa ở tim em?
 Giọt mưa nào len vào nỗi nhớ
 quê?
 Nhớ góc chợ chiều con con, bến đò
 vắng vắng
 “Giờ ở quê mình con gái lấy chồng
 sớm lắm”

Nhớ một lần em nói xa xôi.

Đằng sau nhân vật trữ tình của bài thơ là cả một làng quê thanh bình, nên thơ và luôn ẩn hiện bóng hình một người thôn nữ dịu dàng, chung thủy – người đã nhẹ nhàng “nhắc khéo” chàng trai “*giờ ở quê mình con gái lấy chồng sớm lắm*”... Ngồi một mình ở quán vắng trong chiều mưa buồn để hồi tưởng về quê hương, để sống lại những kỷ niệm đẹp đẽ và khi nhớ đến “*một lần em nói xa xôi*” thì chàng trai không khỏi giật mình thảng thốt:

Tôi hẹn, không về, em có nhớ tôi
Còn hờn giận hay là em đã?
Đắng lòng mây những giọt mưa
mùa hạ
Đời rất đời, thơ lại rất hư không.

Hình như ở khổ thơ này chàng trai có ẩn ý thanh minh về việc lỗi hẹn của mình! Vì mưu sinh (*đòi rất đòi*) chàng trai đã không đúng hẹn với người con gái mà anh yêu nhưng trong lòng chàng luôn có cô, luôn lo lắng cho cô và luôn cảm thấy có lỗi với cô.

Tôi hẹn, không về. Em có mong?
Áo em trắng mấy mùa trăng thiếu
nữ.

Tôi cho rằng hai câu thơ cuối của bài thơ đã gói trọn cái hồn của cả bài thơ. Đặc biệt, câu thơ cuối cùng lặp lại câu thơ đầu tiên đã gieo vào lòng tôi một nỗi buồn man mác, nỗi buồn nhẹ nhàng có sức lan tỏa bởi câu thơ ấy đã thể hiện thật rõ nét tình cảm của chàng trai dành cho người con gái nơi quê nhà. Trong bài thơ không dài nhưng ở khổ thơ nào Đàm Huy Đông cũng dùng dấu chấm hỏi (?) mà nội dung của những câu hỏi ấy được gắn liền với tình cảm giữa hai người yêu nhau:

Em hờn giận hay là mong nhớ?
 Tôi còn như lúa ở tim em?
 Giọt mưa nào len vào nỗi nhớ
 quê?

Còn hờn giận hay là em đã?
 Tôi hẹn, không về. Em có mong?
 “*Thơ tình bạn đọc*” trên KTGD có
 những bài thơ hay, rất hay nhưng
 không phải cái hay của bút pháp
 nhuần nhuyễn, của ngôn từ bóng bẩy,
 chau chuốt... mà là cái hay toát lên từ
 cái tình trong từng câu thơ, ý thơ của
 những ngòi bút chưa được mài giũa.■

Ninh Bình, 1-2002

PHAM LAN

Miền Trung, mưa...

(Đọc bài thơ **Mưa** của **Hoàng Nguyên**)

*"Mưa như xối nước, trời mờ đục
Đường vắng người qua, cảnh
hắt hiu*

*Cây buồn đứng lặng thân xơ
xác*

*Mái rạ trẻ tràng mưa liêu xiêu...
Líu ríu chân trần dáng nhỏ*

*nhoi
Dầm mưa quần áo bó thân
người*

*Mặc mưa roi quất, run giá rét
Mòn mỏi từng qua... với đất trời
Nặng thêm vai mẹ đôi gánh
nhỏ*

*Mấy mớ rau lang, mấy bước xa
Mưa dầm trĩu nặng theo chân
mẹ*

*Máu giữa tim con cũng nhạt
nhòa..."*

(Trên đường miền Trung 1998)

Bài thơ có ba đoạn, đoạn đầu chỉ có cảnh, không có người, nhưng có cảm giác trong cái mưa "đặc trưng" miền Trung ấy, người đang khuất đâu đó, bởi cái nhìn của đoạn một còn là cái nhìn từ bên ngoài. Nhưng mở đầu đoạn hai:

"*Líu ríu chân trần dáng nhỏ
nhoi...*" vụt hiện lên hình ảnh những đứa trẻ chắc chắn là những đứa trẻ nghèo, con nông dân "*Dầm mưa quần áo bó thân người*". Chúng đi học, hay đi chăn bò, hay đi làm những việc nặng quá sức chúng, trong mưa, cái mưa miền Trung như không biết độ dừng, không tạnh nổi. Chỉ nhìn thấy

trong mưa hai hình ảnh: những đứa trẻ, và bà mẹ với một gánh rau lang, Hoàng Nguyên như đã làm hiện lên trong thơ anh, qua mưa, hình ảnh của cả miền Trung vất vả, đói nghèo, vừa chấp nhận thừa tại vừa quyết vươn lên vượt qua thực tại. Hình ảnh cơn mưa đã thành một biểu tượng, một tầng nghĩa, và có thể, một bức tường. Bức tường ấy có thể ngăn cách một người nguyên là cán bộ lãnh đạo cấp tỉnh như Hoàng Nguyên khỏi nhìn thấy những hình ảnh nhân dân mình, bà con mình đang chịu mưa rét, thiếu thốn. Những bức - tường - mưa ấy cũng có thể nâng một người như Hoàng Nguyên lên một tầm cao để nhìn thấu được vào số phận nhân dân mình, nhìn rõ hơn vào lòng mình, lương tâm mình, trách nhiệm của mình: "*Máu giữa tim con cũng nhạt nhòa*". Đó là nỗi đau, lời thú nhận sự bất lực, hay một ăng-ten đồng cảm đã được thiết lập ngay trong mưa? Thơ không thể khiến nhân dân bớt khổ, không là tấm áo mưa che ướt những mái đầu trẻ nhỏ, nhưng thơ lại thức tỉnh, trước nhất là thức tỉnh người làm thơ đối diện với thực tại, đối diện với thân phận những con người. Và thơ cũng là lời thề hứa, lời nhắc nhở, rằng đừng bao giờ quên mẹ mình, em cháu mình đang dầm thân trong mưa... ■

T.T

Thơ tình bạn đọc

Sao

Ngôi sao ấy hai đứa mình cùng
 chọn
 Ta chia ba để nhận lấy hai
 Người khẽ cười sao mà tham
 thể
 Chia hai thôi mỗi đứa một
 phần
 Khi tình say hai phần ba chưa
 đủ
 Ta tham lam muốn nhận cả
 phần người
 Khi tình tàn người quay lưng
 bước vội
 Trả cho ta nguyên vẹn cả vì
 sao.

NGUYỄN THI TRÚC LINH

(Lớp Hóa II A, Trường Đại học
 Sư phạm TP.HCM)

Mưa chiều

Lang thang trên phố chiều nay
 Mưa phùn ướt áo chẳng hay
 giả vờ
 Ngoảnh đi ngoảnh lại như mơ
 Bóng đang khuất trước, sừng
 sờ tưởng ai
 Tự mình buông tiếng thở dài
 Rồi lâng lâng bước mặc vai
 ướt gầy
 Gió thêm một chút heo may
 Con đường mọi bữa hôm nay
 thấy gần
 Bụi mưa sao cũng tản ngẩn
 Lúc bay phảng phất, lúc dần
 mạnh hơn
 Con đường thưa khách lảng

tron

Hàng cây vui sướng hát hơn
 mọi ngày
 Lang thang trên phố chiều nay
 Vô tình khõe mắt khóc hay còi
 lòng?

NGUYỄN DUY LÝ

(TT Nuôi cấy mô thực vật
 Thanh Hóa, Sở Khoa học Công
 Nghệ và Môi trường tỉnh
 Thanh Hóa)

CÂU THƠ HAY

• **Nguyễn Văn Luận** (Văn K43
 Đại học Khoa học Xã hội và Nhân
 văn, Hà Nội)

Đồng hồ già, thời gian chết
 đứng

Kỷ niệm yêu ở lại một mình
 Vòng tay đứt mỗi lần thao thức
 Đêm mơ ốc lại kết thành vòng.

• **Vũ Thị Hậu** (210 Doãn Kế
 Thiện, Mai Dịch, Hà Nội)

Gần nhau tích tắc nhưng xa
 cách

Một khoảng trời riêng anh
 bước đi

Để mình em lại trong cô quạnh
 Nhìn ánh nắng vòng, nắng
 thất lạng...

• **Nguyễn Hữu Thành** (Dương
 Xuân, Hương Sơ, Huế)

Giây phút chia tay lòng xao
 xuyến

Thời gian ơi sao nở vô tình
 Đến công trường trên xe cộ
 cách

Thả hồn theo gió nhớ mênh
 mang.■

Tâm sự bạn gái

Điều mỏng manh như tơ nhện

Hạnh phúc tựa như sợi chỉ màu, mỏng manh như tơ nhện, dễ vỡ như pha lê. Bạn đã và chưa từng là của ta. Ta như con bé ngốc nghếch tự thêu dệt lấy hạnh phúc của riêng mình. Yêu bạn quá, con tim cồn cào mãi, cứ vút lên như tiếng đàn trong đêm vắng. Trái tim bạn đã không còn chỗ cho ta hay tại tình cảm của ta dành cho bạn rộng lớn quá để rồi niềm kiêu hãnh trong bạn trỗi lên. Cứ tự vấn lương tâm, tự an ủi rằng tận sâu thẳm, tận đáy con tim bạn vẫn có chút gì đó cho ta dù rất ít. Ta không hề ngộ nhận, ta cũng chẳng dám trút bỏ tình yêu của ta dành cho bạn. Bạn là duy nhất, ta phiêu lưu vào những nơi khác bạn nhưng chính những nơi đó bạn lại tồn tại rõ nét trong ta.

Ngày tháng cứ trôi đi trong hoài nghi, bạn nghĩ ta chưa yêu bạn như ta đã nói ư? Không đâu bạn ơi, nếu có thể thì ta chỉ xin bạn tha thứ cho ta về sự làm phiền bạn, bởi ta yêu bạn, yêu mãi không thôi. Ta có còn là ta nữa không khi ta đã làm và sẽ làm mọi thứ cho bạn trong khi... Ta làm thơ, ta học..., tất cả đều thật cố gắng để được bằng bạn, chẳng lẽ bạn cố tình không hiểu ư? Có cần phải nhắc lại nữa không? Có cần phải hét lên cho cái thế giới hơn 6 tỷ người này biết ta yêu bạn như thế nào nữa không? Bạn chưa hiểu và không bao giờ chịu hiểu. Ta ôm nỗi đau lớn nhất khi bước vào đời, liệu có thể trả nổi không? Bạn nợ ta hay ta đang nợ bạn? Dẫu rằng tình yêu không so đo, đong đếm song mọi thứ ta làm chẳng có ý nghĩa gì với bạn sao? Ta chẳng cần gì hết, của cải - sự hào hoa... Tất cả là vô nghĩa, bởi chỉ bạn chính bạn mới khóa lấp những trống vắng của đời ta. Ta không bao giờ muốn mất bạn, muốn bạn thuộc về ai khác. Nhưng... nếu điều đó đủ đem lại niềm vui cho bạn thì ta chấp nhận hết thảy. Đừng cho ta cao thượng, ta không hề cao thượng đâu, ta ích kỷ lắm chứ nhưng còn biết làm gì hơn khi bạn không thể là của ta. Những gì tồn tại ở đời này sẽ còn nghĩa lý gì? Kỷ niệm khuyết bạn đủ để làm ta đau, làm ta day dứt suốt tháng năm dài ngun ngút của đời ta. Nhưng đã yêu thì ta sẽ chấp nhận và hơn cả thế nữa ta cũng xin chấp nhận. Bạn luôn là niềm khát khao và hoài vọng của đời ta. Yêu bạn nhiều lắm.

LÊ QUỲNH HƯNG

(Khối 12, phường Hà Huy tập,
TP Vinh, Nghệ An)

■ Chuyện gia đình

Minh họa NGUYỄN MỸ.

Cho anh chị xin một đứa con trai

Vợ chồng anh Hoài làm nghề sông nước, ngày đi bữa lưới, đêm đến thả câu, mà nhà chỉ có hai đứa con gái còn nhỏ, nên kinh tế dư dật có của ăn của để. Nhìn xung quanh mọi người ai cũng có trai có gái, riêng vợ chồng anh chị chỉ có hai con... “vịt trời” nên cứ đâm ra cáu bẳn chì chiết lẫn nhau. Nhiều lúc anh Hoài chán nản buồn phiền cũng muốn “liều” một lần may ra có được một thằng cu. Nhưng được cái chị Mận cũng “cứng rắn” lựa lời khuyên bảo và chủ động trong mọi tình huống nên hai vợ chồng vẫn nằm trong diện

gia đình đạt tiêu chuẩn: gia đình văn hóa mới.

Ở cùng xóm với gia đình anh Hoài có cô Hiền sống một mình. Chồng mất sớm đã hai con rồi nhưng chị Hiền vẫn còn khỏe mạnh và xuân sắc lắm. Hoàn cảnh kinh tế gia đình cô Hiền thì có phần khó khăn, túng thiếu. Nhiều lần Hiền cũng phải nhờ chị Mận giúp đỡ lúc tiền, lúc gạo. Gặp lúc đau ốm thuốc thang nữa lại càng vất vả nhờ cậy nhiều. Đi lại với nhau nên chị Mận và cô Hiền ngày một trở nên thân thiết. Có lúc chị Mận đã nửa đùa nửa thật với Hiền:

-Hay dì Hiên “dịch vụ” giúp cho vợ chồng tui một đứa con trai?

Buổi đầu Hiên còn vùng vằng không muốn nghe, nhưng rồi nói qua nói lại, dần dần xiêu lòng nên hai người thủ thủ, chốc chốc thấy cả hai đều cười. Nói chuyện mãi đến tối mịt chị Mận mới dứt ra về được, đến ngõ rồi chị còn dặn với lại:

-Cứ kế hoạch rửa, chẳng ngại chi cả nghe.

Đêm ấy về nhà vợ chồng anh Hoài chị Mận cứ trao đi đổi lại mãi. Nhiều đêm nữa cứ nghe hai người bàn bạc tính toán đến khuya. Lúc đầu anh Hoài một mực từ chối, nhưng sau nghĩ thấy vợ nói có lý nên anh đành phải chấp nhận. Gần một tháng sau, theo cách tính toán chu kỳ của Hiên. Tối nay anh Hoài theo lời của chị Mận đến nhà Hiên để làm cái việc “trọng đại” mà cả hai người đàn bà đã ngấm ngấm tính toán. Khi Hoài đi rồi chị Mận ở nhà phấp phỏng nằm không yên, ngủ không được. Tự nhiên mắt chị cay xè, rồi những giọt nước cứ trào ra. Lòng chị cay đắng ghen ngào. Chị cũng không hiểu sao chị lại xui anh Hoài làm như vậy. Chị cảm thấy ân hận vô cùng, nhưng việc đã lỡ rồi. Trước đây chị chỉ nghĩ đơn giản hai vợ chồng chị kinh tế cũng khá giả, chị muốn có thêm một đứa con trai cho vui cửa vui nhà, và có người để sau này lo ly hương bát nước. Nói thì dễ nhưng bây giờ anh Hoài đi đến chỗ Hiên rồi giống như mũi tên đã bứt ra khỏi dây cung biết làm sao được? Càng nghĩ chị Mận càng thấy ruột gan rối bời. Chị mong sao anh Hoài đến nhà Hiên nhưng vì chuyện gì đó họ đừng gặp nhau nữa.

Sau lần ấy, chị quyết định “xóa hợp đồng” với Hiên và cấm chỉ anh Hoài chồng chị không được gặp Hiên nữa. Anh Hoài nghe chị nói chỉ im lặng.

Tưởng mọi chuyện rồi qua đi yên tĩnh, ai ngờ từ sau lần ấy anh Hoài vẫn bí mật đi lại với cô Hiên mà chị Mận không hề hay biết. Anh Hoài vẫn tốt với chị, vẫn chu đáo với chị như ngày nào. Nhưng với cảm quan của người vợ, chị Mận vẫn thấy anh Hoài có cái gì đó khang khác. Chị muốn gọi tên nó ta nhưng không tài nào gọi lên được. Chị cảm thấy rất buồn, một nỗi buồn đổ vỡ hạnh phúc của đời chị, nó cứ tuột dần khỏi tay, chị đau đớn vô cùng, người chị ngày càng gầy gò khô đét.

Tin trong xóm đồn đại về việc chữa hoang của cô Hiên càng làm cho chị Mận khốn khổ hơn, chị muốn nói ra mà không nói được.

Cho đến ngày Hiên sinh con... nhưng hỡi ôi, nó cũng là... con gái, làm chị hoàn toàn thất vọng. Bây giờ anh Hoài đi đâu lâu về là chị chì chiết day nghiến. Anh Hoài không yên lòng mãi được, anh đứng lên phản ứng gay gắt.

-Cô còn là người nữa không? Đàng nào thì tui cũng nghe theo cô mà chuyện đã lỡ ra rồi. Tui là một thằng đàn ông, tui phải có trách nhiệm với mẹ con của nó chứ.

Nghe thế chị không còn nói gì được nữa. Cả người chị run lên bần bật vì uất hận, chị muốn hét lên một tiếng thật to nhưng không mở miệng ra được, người chị đổ ập xuống, lòng cay đắng ghen ngào. Chị là người gieo gió nên bây giờ phải gặt bão, còn biết trách ai nữa.■

LÊ ĐÌNH HỒNG

Làm thơ răn chồng

Triệu Mạnh Phủ (1254-1322) là quan đời nhà Nguyên, hay thơ, giỏi họa, vợ ông là bà Quản Đạo Thăng cũng chẳng kém gì chồng, thật là xứng duyên phải lứa. Ấy vậy mà ở tuổi gần “ngũ thập”, khi làm quan ở xa nhà, ông lại học đời vua chúa đem lòng yêu thìếp. Để răn chồng, bà Quản Đạo Thăng đã viết một bài thơ tình và nó trở thành nổi tiếng mấy trăm năm sau, có nhan đề “Lời chúng mình” (Ngã môn từ) đã được tạm dịch như sau:

*“Anh ơi, anh ơi, xa lắm thương nhiều,
Tình ta cháy bỏng, nhớ nhau sớm chiều.
Nhào đất em nặn, nặn anh nặn em,
Đập đi nhào lại, nặn em nặn anh.
Anh ơi có biết, trong anh có em,
Anh ơi có biết, trong em có anh.
Chung chăn chung gối, anh ơi ta cùng,
Dẫu rằng có chết, huyết này chôn chung”.*

Trước tình yêu nồng cháy và tấm lòng chung thủy của vợ, Triệu Mạnh Phủ cảm thấy hổ thẹn vô cùng, và cũng từ đó ông từ bỏ ý định năm thê bảy thiếp của mình, nguyện chung tình với vợ đến đầu bạc răng long.

■
KIỀU THI TẬP (SN)

Bánh chưng,...

(Tiếp theo trang 49)

Đã bảo là tết lắm chuyện, nên tôi cũng không thể quên không kể một chuyện liên quan đến mâm ngũ quả. Có một vị giáo sư khả kính lên ti-vi giảng cho bà con nghe về những yếu tố trừu tượng thuộc Âm Dương Ngũ Hành trong việc sắp xếp các loại quả. Bà con trong Nam khi bày mâm ngũ quả nghe nói thường chỉ diễn nôm một cách giản dị cái câu *Đủ xài sung sướng*, từ nay chắc sẽ không yên lòng khi nhìn mâm ngũ quả của mình chưa đủ cả Kim, Mộc, Thủy, Hỏa, Thổ. Bỏ qua vài chi tiết lẫn lộn giữa Thủy và Mộc gì đó, vị giáo sư này làm cho giá nho năm nay tăng đột biến mấy ngày giáp tết, chỉ vì khuyên bà con nên có một thứ quả màu đen, tượng trưng cho Thổ, trên mâm ngũ quả màu sắc xưa

nay quá rộn ràng - gợi ý cụ thể cho loại quả có màu đen là quả nho. Một vài người nghe thế, chẳng hiểu biết gì về Âm Dương Ngũ Hành cả, cũng lấy làm ngờ ngợ. Các cụ nhà mình ngày xưa làm gì có nho, điều này chắc chắn, vì nếu có, hẳn là các cụ đã uống rượu vang như dân châu Âu chứ chẳng phải là uống món quốc túy sủi tăm cất từ gạo nếp như dân mọi vùng văn minh lúa nước khác. Không có nhẽ các cụ không rành thuyết âm dương bằng con cháu, thiếu nho, cần thì các cụ đã thay bằng... cà tím từ lâu, chứ nỡ nào để ngũ hành thiếu một như giáo sư nọ phân tích.

Tóm lại, chuyện tết còn dài lắm, cứ ngồi kể mãi có mà đến tết năm sau. ■

THI MƠ

■ **Truyện ngắn**

TỤC HUỖYỀN

UẤT KIM HƯƠNG

Minh họa NGUYỄN MỸ.

1. Trời xuân thật dễ chịu. Nhưng cái yên ắng tịch mịch của vùng nghĩa trang đìu hiu đã làm cho tôi nao nao, buồn và cảm thấy cô đơn lạc lõng hơn bao giờ hết. Tôi khao khát được gặp mẹ khủng khiếp. Tôi tin, bỗng dưng mà tôi tin, rằng hương hồn mẹ tôi sẽ về luẩn quẩn bên nắm mồ vô tri lạnh lẽo. Tôi sẽ được hầu chuyện với mẹ, hỏi ý kiến mẹ về người đàn bà đang từ từ thay thế khoảng trống trong trái tim cha tôi mà mẹ tôi đã để lại.

2. Mẹ tôi mất năm tôi mười hai tuổi. Một căn bệnh hiểm nghèo đã hành hạ mẹ suốt những năm đất nước thống nhất, nó đã mạnh hơn khói lửa chiến tranh cướp mất quyền được sống của một người chiến sĩ dũng cảm. Phút lâm chung, mẹ tôi dặn dò cha tôi: “Nếu có ai yêu thương anh, yêu con gái mình như em thì anh đừng ngần ngại bước thêm bước nữa”. Cha tôi chỉ gật đầu hứa lấy lệ cho mẹ tôi yên lòng, nhắm mắt ra đi.

Tám năm tôi mồ côi mẹ, cha tôi dốc sức, dốc tâm nuôi nấng tôi ăn học đầy đủ, mà không cần đến sự tiếp tay của bất cứ ai. Ai cũng khen cha tôi là chú gà trống nuôi con tuyệt vời. Cha tôi chỉ còn có biết mỗi mình tôi, dường như tôi là mục đích, là tương lai của ông vậy. Ông không sờ đến cây đàn guitare từ khi mẹ tôi mất. Ông muốn chung thủy với người khuất bóng. Bởi chính cây đàn này đã từng theo ông khắp chiến trường, đã đưa ông đến với đoàn văn công và gặp gỡ mẹ tôi người

chiến sĩ đánh giặc giỏi, hát hay. Cha mẹ tôi yêu nhau, có cây guitare làm chứng. Có lẽ cha tôi không dám động tới cây đàn vì nó gợi nhớ những kỷ niệm êm đềm, hào hùng, thơ mộng của một thời khói lửa và yêu đương. Cây đàn treo nơi góc nhà, gần bàn thờ mẹ tôi, qua năm tháng đã bụi bặm, nhện giăng tơ trong thùng đàn, và chỉ còn trơ trọi một sợi dây Mi đen xỉn. Lòng chung thủy của cha tôi còn hay không, nhiều hay ít, đậm hay nhạt cứ nhìn vào cây đàn ắt biết. Thỉnh thoảng tôi vẫn ghé mắt nhìn, buồn vui lẫn lộn, khi thấy nó vẫn khoác bụi trần, vẫn đứt dây và nín bật.

3. Tình cờ, cha tôi gặp lại người quen cũ. Đó là người đàn bà có chút tình duyên với cha tôi, trước khi cha tôi gặp gỡ mẹ. Tôi gọi là dì Thoa. Dì Thoa từ khi gặp lại cố nhân, thường đến thăm cha con tôi, rồi từ từ có mặt thường xuyên, phụ giúp chuyện nội trợ trong nhà. Cha tôi ban đầu còn từ chối, ngăn cản, nhưng rồi chịu thua khi dì Thoa cứ khẳng khẳng giành hết mọi chuyện trong nhà, từ đi chợ nấu ăn, giặt giũ, quét dọn nhà cửa, chăm nom từng li từng tí cho cả hai cha con. Nhà tôi khác hẳn bao năm. Tôi từ trường về đến nhà là mọi việc đã có sẵn đâu vào đấy, không hề phải nhúng tay. Cha tôi cũng đã an nhàn hơn, ông có thời gian để chăm sóc hoa, chim, cá cảnh. Nhưng thật lạ, từ nhà trên xuống nhà dưới, mọi thứ đều sạch sẽ, ngăn nắp, duy chỉ có cây đàn guitare vẫn bụi bặm buồn hiu. Tôi

hỏi cha, ông cười: “Ba không cho phép bất cứ ai lau chùi, hay sờ chạm đến nó, như bao năm cha đã từng ngăn cấm con!”

Tôi không ghét, không phản đối, không hề phản nản gì về người đàn bà đang muốn chiếm ngự trái tim của cha tôi. Nhưng tôi cũng không hăm hờ, hoan hỷ ưng thuận chuyện cha tôi bước thêm bước nữa. Hàng xóm, mọi người đã có lời ra tiếng vào. Mọi người đều muốn biết ý kiến của tôi. Tôi nghĩ đến người có thể khuyên tôi một điều hay lời phải để quyết định chuyện này: mẹ tôi. Và, tôi đã đi thăm mộ mẹ vào trưa ngày hai mươi bốn tết.

4. Thấp thoáng có bóng người trước mộ mẹ tôi. Tôi ngạc nhiên, băng nhanh qua những ngôi mộ chỉ chít, gai cỏ đan xen, tiến về phía ấy. Tôi đứng khựng lại, trở mắt, khi nhận ra người đang đứng trước bia mộ mẹ tôi là dì Thoa. Tôi bước thật nhẹ, êm, đến đứng phía sau dì Thoa. Dì đang khóc, đang than thở kể lể với hương hồn mẹ tôi. Tôi thật sự xúc động, nhìn quanh không thấy bóng dáng ai, cũng chẳng thấy xe cộ gì.

Tôi khẽ ho một tiếng. Dì Thoa giật mình, quay phắt lại, nhận ra tôi, dì đứng bật lên. Tay chùi nước mắt, dì Thoa bước lại vui mừng:

- Cháu vào khi nào?

- Cháu mới vào. Dì vào khi nào?

- Từ sáng sớm tinh sương.

- Dì đi bằng gì mà cháu không thấy xe cộ?

- Dì đi bộ. Đi từ lúc ba giờ sáng.

Đi bộ? Nhà dì cách đây cả chục kilômét. Tôi kinh ngạc, sững sốt đưa mắt nhìn dì Thoa. Nhìn nét mặt, ánh mắt dì, tôi biết dì đã không nói đùa. Tôi nghẹn ngào, không kiềm chế được lòng mình, sà vào lòng người đàn bà trước mặt. Tôi khóc rung rức trong vòng tay âu yếm vỗ về của dì Thoa.

- Mẹ, mẹ... mẹ về... sống với cha... với con nhé?

- Ừ, mẹ sẽ về sống với con!

... Sáng sớm ngày hai mươi tám tết, tôi còn rúc trong chăn ấm, chợt nghe có tiếng nhạc vang lên phía nhà ngoài, ở phòng khách. Tôi nhú mào, lắng tai nghe. Tiếng đàn guitare. Tiếng so dây đàn. Tôi tung chân, nhảy phóc xuống giường, bước nhanh ra khỏi phòng, rón rén tiến ra nhà trước. Cha tôi đang ngồi ôm cây đàn guitare kỷ niệm một thời của ông, ông đang so dây. Ghế bên kia, dì Thoa đang im lặng chăm chăm nhìn người nhạc sĩ của những năm tháng đấu tranh dữ dội. Tôi khóc lúc nào không hay, khóc khi nghe những giai điệu réo rắt du dương từ cây đàn guitare đã vang động, ngân rung ngôi nhà bao năm im lìm vắng tiếng nhạc.

Sau này, tôi mới tình cờ biết hai chữ tục huyền khi nói về người đàn ông góa vợ lấy vợ lần hai. Tục là nối lại. Huyền là dây đàn. Nối lại dây đàn. Cha tôi đã nối lại dây đàn và đàn say sưa từ buổi sáng ngày xuân ấy... ■

U.K.H

■ Diễn đàn gia đình

Con muốn làm phóng viên

Không biết đã bao nhiêu lần con muốn tâm sự với mẹ, mà cứ nghe cổ họng mình nghèn nghẹn! Tại sao mẹ biết không? Mẹ ơi! Con vẫn biết rằng con sinh ra trên vùng quê nghèo, lớn lên trong nỗi nhọc nhằn đắng cay của cuộc đời cha mẹ, bốn phận làm con, con đâu hể sao lãng! Trong thâm tâm con, lúc nào cũng biết ơn mẹ, thương mẹ và muốn cho mẹ được vui lòng. Vì vậy, con luôn lễ phép, vâng lời và cố gắng học thật giỏi. Lòng con ấm lại mỗi lúc thấy mẹ cười mãn nguyện. Nhưng mẹ ơi, giá mà mẹ biết cho nỗi niềm của con. Năm nay con 17 tuổi. Cuộc đời rộng mở ra trước mắt con biết bao điều mới mẻ và thú vị. Sang năm con sẽ thi đại học, ước mơ của con là trở thành phóng viên, đi đây đi đó và trung thành với ngòi bút của mình. Song, với mẹ - con nhất định phải trở thành một nữ công an cơ. Sợ mẹ buồn lòng, con không hể phản đối, nhưng mẹ đâu có biết, có những lúc ngồi khóc con phải dẫn lòng mình bằng ý nghĩ "*Miễn sao mẹ được vui lòng. Hơn nữa, mình còn nhỏ dại, tốt nhất là hãy để mẹ quyết định*". Bất chợt một ngày của năm mới đến nhìn vào gương, con thấy mình khôn lớn rồi. Con lại cảm thấy tự tin với ước mơ của mình - cái ước mơ đã theo con từ hồi lớp 9: trở thành cô phóng viên. Con mong rằng mẹ hãy là chỗ dựa tinh thần, hãy chỉ bảo và ủng hộ con đường con đã chọn. Con muốn cuộc sống của con phải thực sự là của con! Đừng giận con mẹ nhé!

Con gái mẹ
ĐINH THI HÀ

(Lớp 11A1, Trường PTTH Phú Riềng, Phước Long, Bình Phước)

Dượng ơi... nghĩ lại...

Konplông, 11-1-2002

Dượng!

Vì điều kiện gia đình, một phần vì công việc nên nơi đất khách quê người này cũng là nơi con cần phải dừng chân - là quê hương thứ hai của con, và con cũng đã trở thành một trong những thành viên của gia đình di dượng.

Con sống cùng gia đình di dượng đã hơn một năm, tuy thời gian không dài nhưng nó cũng đủ để cho con nếm hương vị cay đắng của gia đình.

Dượng à! Con suy nghĩ rất nhiều khi cầm bút viết lên những dòng tâm sự gửi đến dượng. Các em con đã lớn, đã biết mặc cảm với mọi

người về những gì mà gia đình đang phải trải qua. Dượng thì “sáng say, trưa say, tối say”. Có lúc nào dượng thử nghĩ về việc gia đình? Nhiều lúc nhìn đi mà nước mắt con không sao cầm được. Dượng có biết đi phải khổ sở như thế nào không? Những hôm đang ngủ dượng dựng dậy đánh đập, hành hạ vợ con, la lối ầm ĩ, rất nhiều lần đi phải dắt mấy đứa nhỏ đi trốn, nửa đêm kêu cửa hàng xóm để xin ngủ...

Dượng ơi! Ba đứa em con, chúng nó rất cần dượng, cần tình cha. Con được biết mấy đứa em trai con nó bị mang biệt danh là “cá biệt”, một biệt danh mà không gia đình nào muốn. Càng nhìn dượng con càng thương và kính trọng ba má con nhiều hơn. Gia đình con dưới quê tuy nghèo nhưng rất vui, rất hạnh phúc, vì ba má con luôn là “ngọn đuốc” soi sáng từng bước đi của tụi con trên con đường hướng tới tương lai. Vì tình thương yêu các con, ba má con đã không ngại khó khăn, gian khổ, bằng chính đôi tay cứng cỏi của nghề nông đã nuôi 5 anh em của con ăn học đến nơi, đến chốn. Nhìn đôi mắt ngời sáng của ba má đã nói lên niềm tự hào, nỗi vui sướng về các con của mình. Và, chúng con rất vinh dự, rất tự hào về gia đình của mình. Chính tấm gương của ba má, và tình thương yêu vô hạn của gia đình là chỗ dựa tốt nhất cho mỗi thành viên trong đại gia đình của nhà con, và, cũng như mọi gia đình hạnh phúc khác.

Con mong dượng sớm nhận ra những điều mình đang làm và cần làm để đi và các em con cảm nhận hơi ấm hạnh phúc của gia đình.

X.TR

(Huyện ủy Konplông – Kontum)

KHÍ HOẠT ĐỘNG KINH DOANH

Trong chiến dịch quảng cáo sản phẩm PG tips kéo dài từ năm 1956 đến 1994 xuất hiện thành viên mới: chú khỉ tinh tinh châu Phi (ảnh) quảng cáo cho sản phẩm và mang lại hiệu quả cao. Chú khỉ này đã tham gia hơn 100 buổi tiếp thị sản phẩm và đã đem tặng toàn bộ số tiền thu được từ công việc của mình (1.397USD trong mỗi lần quảng cáo) cho quỹ những người về hưu của công ty.

I.I

(Sưu tầm)

Tìm bạn

• **Đào Văn Đức**, 24 tuổi, nặng 50 kg, cao 1,62 m. Vui vẻ, tôn trọng tình bạn, yêu âm nhạc, thích giao lưu. *Địa chỉ*: Trường THCS Hải Thượng, Hải Lăng, Quảng Trị.

• **Vũ Thị Minh Châu**, 19 tuổi, nặng 42 kg, cao 1,50 m. Tự do, hòa đồng, thích ca nhạc, dã ngoại, khiêu vũ. *Địa chỉ*: 33 Nguyễn Trung Trực, quận 1, TP. HCM. ĐT: 8299873.

• **Vũ Trọng Chiến**, nam, 18 tuổi, nặng 46 kg, cao 1,60 m. Vui vẻ, dễ hòa đồng, muốn có nhiều bạn, muốn làm quen với các bạn trên toàn quốc. *Địa chỉ*: Hoàng Gia, Cẩm Vũ, Cẩm Giàng, Hải Dương.

• **Trần Văn Hợp**, 17 tuổi, nặng 45 kg, cao 1,55 m. Vui vẻ, dễ làm quen, yêu âm nhạc, thích đá bóng, muốn kết bạn trên mọi miền. *Địa chỉ*: Hoàng Gia, Cẩm Vũ, Cẩm Giàng, Hải Dương.

• **Đào Thị Hiền**, 16 tuổi, nặng 40 kg, cao 1,50 m. Vui vẻ, yêu đời, yêu âm nhạc, thời trang, yêu màu tím, muốn kết bạn. *Địa chỉ*: Hoàng Gia, Cẩm Vũ, Cẩm Giàng, Hải Dương.

• **Nguyễn Hồng Sương**, nữ, 19 tuổi, nặng 40 kg, cao 1,57 mét. Thích học Anh văn, yêu âm nhạc, luôn tôn trọng tình bạn và thích hoa hồng. *Địa chỉ*: 139/28A đường 30 - 4, phường Xuân Khánh, TP Cần Thơ.

• **Nguyễn Thị Thu Hoài**, 18 tuổi, nặng 48 kg, cao 1,60 m. Vui vẻ, tôn trọng tình bạn, cởi mở, hay cười, yêu bóng đá, điện ảnh, âm nhạc, yêu màu xanh áo lính. *Địa chỉ*: Xóm 11, thôn Hưng Quan, xã Trọng Quan, huyện Đông Hưng, Thái Bình. Hứa hỏi âm tất cả.

• **Thu Hà + Thu Lợi**, nữ, tuổi 16, nặng 42 kg, cao 1,53 m. Vui vẻ, dễ hòa đồng, tôn trọng tình bạn, thích học văn, ham đọc sách báo. *Địa chỉ*: Lớp 11D, Trường PTTH Yên Thế, Bắc Giang.

• **Trịnh Văn Thế**, 19 tuổi, nặng 52 kg, cao 1,66 m. Vui vẻ, dễ hòa đồng, thẳng thắn, yêu bóng đá, ca nhạc, màu đỏ. *Địa chỉ*: Lớp 12C6, Trường PTTH chuyên ban Đ Đông Triều, Quảng Ninh.

• **Phùng Nhật Bình**, nam, 16 tuổi, nặng 40 kg, cao 1,55 m. Vui vẻ, hòa đồng, yêu ca nhạc, điện ảnh, thích đọc sách báo. *Địa chỉ*: Xóm Thanh Tân, Phú Thành, Yên Thành, Nghệ An.

• **Lê Thị Thu Bình**, 16 tuổi, nặng 44 kg, cao 1,60 m. Vui vẻ, thẳng thắn, tôn trọng tình bạn, thích hoa hồng, ca nhạc, đọc báo. *Địa chỉ*: Lê Tài Tiến, đội 6 Đông Quang, Đông Sơn, Thanh Hóa (nhờ chuyển).

• **Đào Duy Hồng Thái**, nam, 18 tuổi, nặng 52 kg, cao 1,65 m. Vui vẻ, ham thể thao, thích nghe nhạc, nhận thư hỏi âm liên. *Địa chỉ*: K 40, khoa Văn - Sử Trường CĐSP Tây Bắc, Thuận Châu, Sơn La.

• **Đỗ Ngọc Lương**, nữ, 16 tuổi, nặng 52 kg, cao 1,70 m. Vui vẻ, trung thực, thẳng thắn, hơi trầm ít nói, tôn trọng tình bạn, yêu bóng đá. *Địa chỉ*: Lớp 10A Trường PTTH Nho Quan, Ninh Bình.

• **Nguyễn Minh Kha**, nam, 17 tuổi, nặng 50 kg, cao 1,63 m. Vui nhộn, tôn trọng tình bạn, thích thể thao, bóng đá. *Địa chỉ*: Lớp 11M, Trường PTTH Tứ Kỳ, huyện Tứ Kỳ, Hải Dương.

• **Dương Kim Thoa**, nữ, 26 tuổi, nặng 46 kg, cao 1,56 m. Vui tính, hơi nhát, dễ hòa đồng, hay viết báo, thích karaoke, du lịch.... *Địa chỉ*: Tòa án nhân dân tỉnh Thái Nguyên. ĐT: 55354.

• **Nguyễn Thu Hương**, nữ, 20 tuổi. Vui vẻ, hòa nhã, thích ca nhạc, điện ảnh và mê thể thao. *Địa chỉ*: Thôn Vạn, xã Minh Đức, Tứ Kỳ, Hải Dương.

• **Trần Ly Minh**, nữ, 16 tuổi, nặng 45 kg, cao 1,59 m. Vui vẻ, hay cười, thích ca nhạc, bóng đá và giao lưu với mọi người. *Địa chỉ*: Trần Thị Đào, Đội 2, Quang Trung, Nghĩa Tân, Nghĩa Hưng, Nam Định.

• **Vũ Bạch Văn**, nữ, 16 tuổi, nặng 45 kg, cao 1,54 m. Thích ca nhạc, bóng đá, màu tím, thích xem phim thám hiểm. *Địa chỉ*: Phạm Thị An, đội 4, Nghĩa Lợi, Nghĩa Hưng, Nam Định.

• **Trần Thị Minh**, 17 tuổi, nặng 45 kg, cao 1,55 m. Vui vẻ, thẳng thắn, tôn trọng tình bạn, yêu màu xanh áo lính, muốn làm quen với tất cả các bạn gần xa. *Địa chỉ*: Lớp 11B, Trường PTTH Cao Lộc, Lạng Sơn (hứa hỏi âm tất cả).

• **Nguyễn Thị Nguyệt Anh**, 16 tuổi, nặng 46 kg, cao 1,62 m. Thẳng thắn, nghịch ngợm, thích ca nhạc, dạo phố, sự lãng mạn. *Địa chỉ*: Lớp 12A2, Trường PTTH CB Võ Minh Đức, thị xã Thủ Dầu Một, Bình Dương.

PHIẾU TÌM BẠN

Họ, tên:..... Nam:..... Nữ:.....

Tuổi:..... Cân nặng:..... Chiều cao:.....

Tính tình và sở thích:.....

Địa chỉ:

■ Bạn đọc viết

"Cái mặt khủng bố"

Trong bốn chuẩn mực về người phụ nữ của Nho giáo, cái "dung" được xếp thứ nhì vì lẽ nó là cái người ta thấy trước nhất. Dù muốn hay không, dù quen hay lạ cứ gặp nhau là ta thấy cái dung nhan trước đã.

Tôi có một thằng cháu đang học lớp 12 có triệu chứng bệnh xoang phải đến bệnh viện để khám và điều trị, nhưng điều trị mới được hai ngày nó đã bỏ không đến bệnh viện nữa.

- Sao không đi chữa nữa? - tôi hỏi - Sợ đau à?

Thằng bé đáp: "Đau không sợ bằng nhìn cái "mặt khủng bố" của cô bác sĩ. Cô ấy chữa bệnh cho

mình mà cái mặt như là đang làm thịt mình vậy, đến sợ".

Tôi đến bệnh viện để thanh toán và cũng muốn biết xem cái "mặt khủng bố" ấy nó như thế nào khiến thằng bé sợ đến vậy. Vâng, đấy là một cô bác sĩ chưa già nhưng có nét mặt khó đăm đăm, vô cảm, giọng nói thì khô khan nếu không muốn nói là cộc cằn. Thảo nào...

Thế rồi tôi bỗng nhớ tới một chuyện của chính mình. Năm ấy tôi cầu kỳ vào tận vườn quất cảnh của một anh bạn chọn trước một cây để chơi tết, bụng chắc mẩm phải chơi được chí ít đến hết tháng giêng. Vậy mà mới mừng 3 tết vừa đi chơi

về tới ngõ đã thấy tiếng cười, tiếng nói râm ran trong nhà, tôi biết chắc là “lũ quý sứ” bạn của thằng quý tử nhà tôi. Ôi thôi cây quất của tôi... làm sao lại xơ xác thế kia? Tôi rất bực mình và chắc rằng nét mặt cũng “khủng bố” lắm. “Bọn quý sứ” rút êm xuống nhà dưới để lại mình tôi ngồi ngắm cái tác phẩm xuân của mình vừa bị chúng vật xơ xác. Từ đó tôi nghĩ ra một sách lược là mỗi khi chúng đến chơi nhà tôi làm mặt nghiêm khắc, khô khan để cho chúng sợ, dờ quây phá. Chúng sợ thật, sợ tới mức không dám đến nữa. Tôi hỏi thằng con: “Sao không thấy tụi bạn của con đến chơi nữa, giận nhau à?”

Thằng con vừa cười vừa nói: “Chúng nó sợ bố đấy”. Tôi có một anh bạn về hưu sau tôi ít năm. Là một người sống thoải mái, vui vẻ, nên những tháng đầu bạn bè đồng ngũ, đồng môn đến chơi khá đông. Thế rồi một hôm anh ta đặt làm cái cổng sắt và cái cánh cửa sắt ấy lúc nào cũng khép. Chúng tôi biết rằng anh ta không còn muốn tiếp khách nữa. Nhưng tôi cứ thắc mắc: một anh sởi lởi như vậy mà tự nhiên lại khép kín cửa không muốn tiếp xúc với ai. Một hôm gặp anh ta tôi hỏi cái thắc mắc đó. Anh ta chép miệng: “Nói thật với ông, về hưu mình rất muốn bạn bè qua lại cho đỡ hẫng hụt. Nhưng chỉ được vài ngày đầu, sau đó bà xã mỗi lần có khách là cái mặt cứ bì bì, nhặt nhẹo thế nào ấy. Có nhờ đun hộ ấm nước hoặc mua hộ ấm chè là tỏ ra phiền phức, miễn cưỡng, uể oải có khi lờ tịt đi, mình xấu hổ lắm. Những người nhay

cảm chỉ một lần đến chơi, bắt gặp cái nét mặt của bà nhà mình, lần sau là biến”.

Đúng thế, có rất nhiều người mất bạn bè cũng chỉ vì cái mặt “khủng bố” của chồng hoặc của vợ. Một lần tôi vào Sài Gòn đi trên đường Lê Lợi thấy một ga-lơ-ri bán tranh thêu của Đà Lạt, một cửa hàng lịch sự với thảm đỏ trải nền nhà, điều hòa nhiệt độ và hoa tươi trang trí. Tôi rất muốn vào xem nhưng lại phân vân e ngại. Sau thấy cửa hàng chỉ có một cô gái mặc áo dài, khăn xếp ngồi đoan trang lịch sự, tôi mạnh dạn bước vào. Cô gái vội đứng lên khoanh tay lễ phép: “Con chào bác ạ!”

Tôi vội nói: “Bác chỉ xem nhờ thôi, cháu cứ ngồi đừng bận tâm”.

“Dạ!” - cô gái nói rất nhẹ.

“Bác không có tiền để mua những bức tranh thêu đẹp như thế, mặc dù cũng thích lắm” - tôi thành thật.

Cô gái vẫn theo sát tôi từng bước và giới thiệu từng bức tranh do nghệ nhân nào thêu, thêu trong bao lâu? Khi có mấy người khách nước ngoài bước vào cửa hàng cô mới lễ phép:

“Bác cứ xem tự nhiên, cháu xin phép ra tiếp khách”.

Tôi hiểu rằng sự trân trọng, lịch sự, cởi mở của cô gái là dành cho tất cả mọi người. Xem xong bước ra tôi không quên chào cô gái, cô còn hẹn rằng: “Lần sau nếu có qua đây, bác cứ vào xem”.

Một lần thăm Hà Nội, tôi lang thang quanh Hồ, qua nhà Thủy Tạ tới một cửa hàng mỹ thuật trước đây vốn là hiệu kem Long

Vân. Cửa hàng vắng, chỉ có hai cô bán hàng đang chụm đầu vừa ăn vừa rủ rỉ chuyện trò. Họ ngược lên nhìn tôi và có lẽ thấy tôi không phải là ông tây, họ lại tiếp tục: ăn và chuyện. Thấy tôi xem khá lâu họ tỏ ra khó chịu. Nhìn thấy một bức tranh sơn dầu treo ở một góc khá hẻo lánh tôi định tìm một vị trí thích hợp để ngắm thì nghe thấy một giọng khá xẵng: “*Không được vào đây!*” Tôi tưởng cô gái nói với ai và ngẩng lên cửa hàng, chỉ có mình tôi và hai cái “*mặt khủng bố*”. Tôi lẳng lặng bước ra.

Có nhiều nét mặt khi bố mẹ sinh ra đã không được ưa nhìn, lỗi không phải tại họ. Khi tiếp xúc với

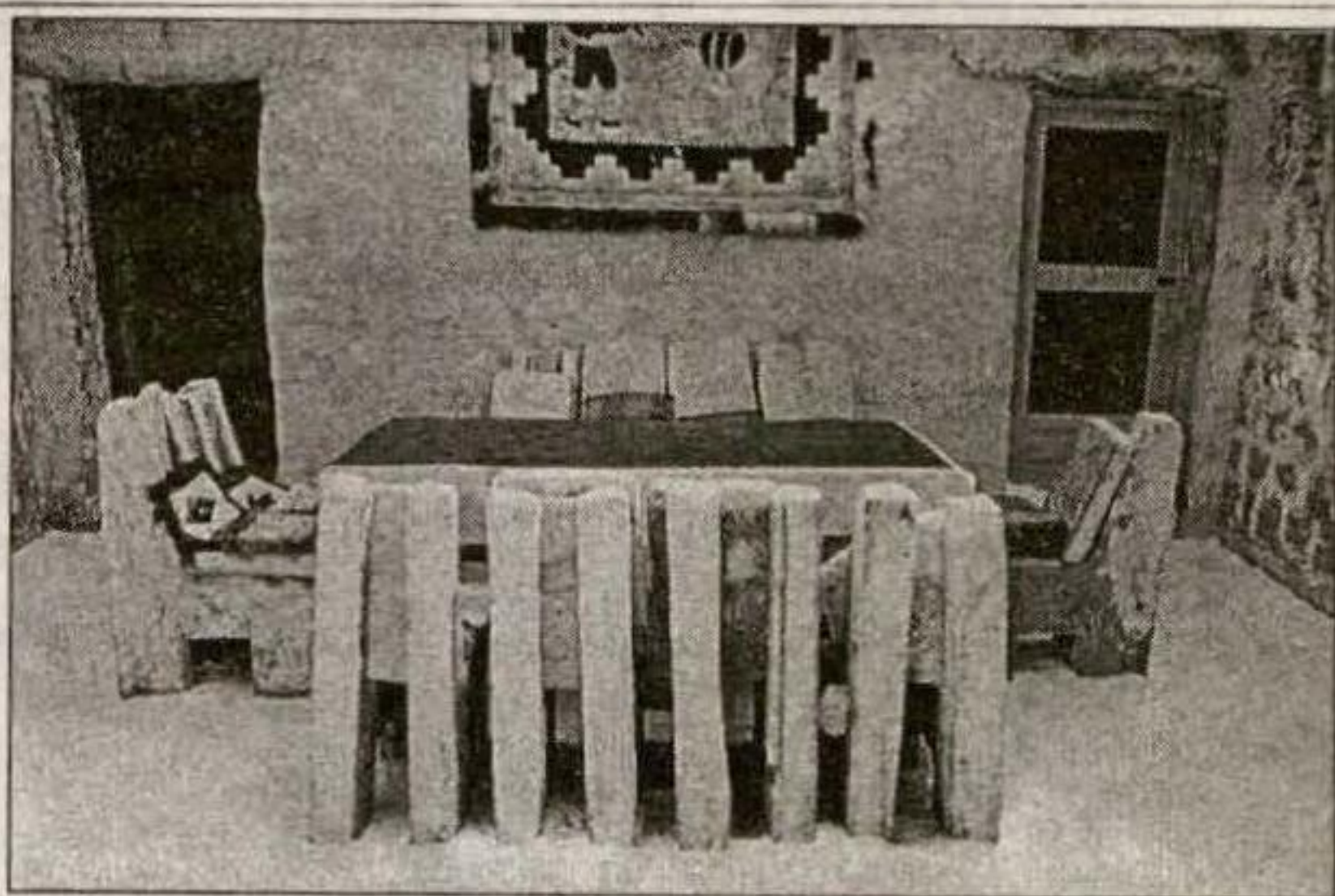
họ ta hơi e ngại một chút nhưng rồi bỗng họ nở nụ cười, đôi mắt nheo nheo ánh lên sự tươi vui cởi mở, ta thấy chẳng còn mặc cảm gì nữa. Bạn thấy không, chỉ một nụ cười thôi họ đã là người khác hẳn. Nhà văn Nam Cao có câu chuyện “*Cái mặt không chơi được*”, có lẽ nhân vật trong truyện không biết sử dụng nụ cười trong lúc giao tiếp để đến nỗi không gần gũi được với ai.

Nghệ thuật xã giao chính là biết sử dụng nụ cười. ■

TRẦN MANH THIỀU

(Đội 12, xã Hải Trung,
Hải Hậu, Nam Định)

Khách sạn... muối

Một chủ quán trọ ở Bolivia nảy ra sáng kiến thu hút sự chú ý của du khách bằng xây dựng một khách sạn... muối! Tất cả mọi đồ đạc trong khách sạn độc nhất vô nhị này từ bàn ghế, giường tủ đến nền nhà, tường và thậm chí cả những bức tranh cũng đều được làm từ muối! Chỗ trọ lý tưởng cho ai thích mặn mà này được xây dựng vào năm 1993 ngay giữa ruộng muối trắng rộng 12.000 km² (gần bằng diện tích Liban!) nằm bên bờ biển thuộc vùng núi Andes. Nghe nói tại khách sạn kỳ lạ này, người ta cấm khách trọ liếm vào đồ dùng! ■

AN PHONG

(Theo Science & Vie Junior)

la đó đây:

TÔI MÌNH CHIẾN ĐẤU VỚI SƯ TỬ BẰNG CON DAO NHÍP

Andy Peterson, một cựu quân nhân 30 tuổi, vào cuối tuần thường tới công viên quốc gia Roxborough ở bang Colorado (Mỹ) để trèo lên đỉnh

Andy Peterson.

Carpenter cao 2.000 mét so với mặt biển. Đường lên đỉnh Carpenter dài 5 km, và là một con đường mòn khá hoang vắng, luôn có nhiều thú rừng xuất hiện, không khí rừng nguyên sinh ở đây thật tinh khiết và trong lành. Vào buổi chiều thật vắng lặng, khi Andy Peterson lên cách đỉnh núi nửa cây số thì gặp 4 du khách đang xuống núi, họ vẫy tay chào anh. Lên tới đỉnh núi, Peterson lấy gói thức ăn nhẹ ra và mở rượu nho để thưởng thức. Ăn uống no say, Andy Peterson cởi chiếc áo khoác ra quàng quanh bụng và bắt đầu xuống núi. Đang ngửi mùi cụm hoa dại màu tím, Peterson bỗng có cảm giác gai gai nơi gáy, anh liền quay đầu nhìn lại, nhưng chẳng thấy gì cả, tuy nhiên khi nhìn thẳng xuống núi thì chết lặng, vì đập vào mắt anh là một con sư tử khổng lồ đang nằm chắn ngang hẻm núi, miệng nó đang gặm một khúc xương. Nhìn thấy con sư tử, Peterson toát mồ hôi vội thọc tay vào túi quần thấy con dao “nhíp” đa năng, vội lôi ra và nghĩ cách đối phó. Anh bật lưỡi dao dài nhất ra, chỉ dài có 5 cm. Anh vội nép vào một gốc cây và phóng mắt về phía con sư tử, nhưng thật bất ngờ nó đã biến đâu mất. Giữa lúc Peterson định phóng xuống núi thì con sư tử xuất hiện

trở lại, sừng sững một khối khổng lồ với đôi mắt đỏ ngầu nhìn Peterson như thôi miên. Con sư tử thật lớn, có lẽ nó phải nặng đến 300 kg, so với Peterson chỉ có 60 kg, thật quá chênh lệch về trọng lượng. Sư tử gầm lên và lao tới, hai chân trước đẩy móng vuốt nhăm vào ngực Peterson. Cú tấn công đầu tiên của sư tử

Hàm sư tử.

làm cho anh ngã ngửa, nhưng anh đã lăn người đi tránh, nên chỉ bị vuốt sư tử cào trầy ngực. Thoát được cú vồ đầu tiên của sư tử, anh đứng lên tung chiếc áo choàng về phía sư tử, nhưng nó không hề “né” chiếc áo choàng mà còn lao tới. Peterson vội ngừng lại, dơ lưỡi dao nhíp lên, con sư tử đứng im giữ thế. Thấy con sư tử có vẻ “nể” lưỡi dao nhíp, anh vội quay đầu phóng xuống núi, nhưng mới chạy được có mấy bước thì con sư tử đã vồ trúng anh, và cả hai quăn lầy nhau lăn xuống núi. Peterson ngửi thấy mùi hôi thối của miệng sư tử và có cảm giác rằng sư tử đang ngoạm vào đầu mình, và máu đang chảy trên mặt anh. Với con dao nhíp đã mở lưỡi, anh vội đâm vào nách con sư tử, nhưng da nó quá dày dao đâm không thủng. Anh vội đưa con dao lên cổ sư tử đâm nhưng cũng không làm thủng được da sư tử trong lúc rằng nó đang xiết vào đầu anh, làm anh đau tới buốt óc, máu chảy ra khá nhiều. Ngay lúc đó,

một tay Peterson mò được mắt sư tử anh dùng hai ngón tay thọc mạnh vào mắt sư tử, con sư tử đau gầm lên, anh vung ngay con dao trên tay còn lại đâm sâu vào mắt trái sư tử khiến nó vội nhả anh ra. Thoát được miệng sư tử anh vội phóng ngay xuống núi, trong khi con sư tử lại đứng im không một phản ứng. Chạy được chừng 10

phút, thì gặp bốn người leo núi khi này đang ngồi nghỉ chân dưới một gốc thông. Họ trở mắt nhìn anh. Peterson la lớn: “*Sư tử tấn công tôi, làm ơn kêu cấp cứu giúp tôi*”. Một phụ nữ chạy lại đỡ anh giữa lúc anh ngất xỉu. Mọi người nhìn lưỡi dao nhíp trên tay anh, nó đầy máu và còn dính một con mắt sư tử. Những người leo núi vội khiêng Peterson xuống trạm du lịch ở dưới chân núi, rồi phi cơ trực thăng đưa anh đến bệnh viện cấp cứu. Theo bác sĩ ở bệnh viện, nếu Peterson không đâm lòi mắt sư tử, chắc chắn hàm sư tử đã nghiền nát sọ anh. Trung tâm y tế bang Colorado đã phải giải phẫu và khâu vết thương cho Andy Peterson tới 10 lần, anh bị hư một mắt vì sư tử, phải nằm viện tới sáu tháng mới xuất viện. Trong khi đó nhân viên rừng quốc gia phải dùng trực thăng tìm kiếm ba ngày, mới đem được con sư tử mất một mắt đi cứu chữa. ■

HỒ TÂY

(Theo *Globe*)

Chuyện lạ nước ngoài

TRUYỀN TRỰC TIẾP CẢNH SINH CON

Người mẫu ảnh của Anh – Jordan (tên thật là Kati Price), quyết định cho công chúng nước mình thưởng thức một hành động “dũng cảm”: cô dự định cho truyền trực tiếp trên mạng Internet cảnh sinh con của mình. Cô gái tóc vàng, 23 tuổi này, với bộ ngực đồ sộ – một biểu tượng tình dục, trước đây đã nổi tiếng khi chuyên đeo băng đi trên võ đài trong thời gian tạm nghỉ của các cuộc đấu quyền Anh giữa các võ sĩ có tiếng.

Con của Jordan – một chú bé với tên đặt trước là Garwy, dự kiến sẽ ra đời vào ngày 16-5. Tuy nhiên người ta sẽ không truyền tất cả trên mạng.

Những “pha cơ bản” sẽ chỉ xuất hiện nếu như bạn trả tiền cho việc xem. Mức phí sẽ tương đương với giá vào xem buổi trình diễn của một ngôi sao nhạc pop nào đấy. Thêm nữa, tiếp theo Jordan có kế hoạch cho xuất bản băng video về toàn bộ “cuộc trình diễn” của mình để phục vụ những người hâm mộ cô.

Ngôi sao tình dục cũng đang đàm phán với hãng truyền hình “Endemol” của Hà Lan để người ta còn được thấy sự xuất hiện của con cô trên truyền hình nữa. Hãng này vốn đã thực hiện chương trình truyền hình thực (real TV) với tên “Người anh lớn”.

Jordan tin rằng việc cô sinh con trên truyền hình sẽ diễn ra trôi chảy.

Không phải tự nhiên Jordan quyết định biến việc sinh con của mình thành một vụ áp phe thương mại giết gân. Theo phát biểu của cô, đứa con là sản phẩm từ cầu thủ bóng đá da đen của đội "Manchester United" là Dwight York. Nhưng York không công nhận việc mình là cha đứa bé này và dự định chứng

minh bằng phân tích AND.

Nếu Jordan không thành công trong việc "khép tội" cầu thủ nổi tiếng và giàu có, thì số tiền nhận được từ việc truyền hình chắc sẽ là cần thiết cho người mẹ độc thân. ■

HOÀNG THƯƠNG

(Theo *Sự thật thanh niên Nga*,
07-02-2002)

NGỒI TÙ VÌ ĐIỆN THOẠI SEX

Một người về hưu ở Rumania muốn vui vẻ bằng cách tán chuyện tình dục với các cô gái trên dịch vụ điện thoại sex. Nhưng thay vì được thỏa mãn về tình dục, ông ta nhận được... một thời hạn ngồi tù.

Đó là Constantin Liuchian, đã 62 tuổi – lứa tuổi lẽ ra không phải quá chú ý vào các cô gái trẻ đẹp. Ông không có nhiều tiền, lương hưu rất khiêm tốn, nhưng ông lại muốn có tình yêu lớn và đẹp đẽ. Tuy vậy, không ai chú ý đến người về hưu còm cõi, và ông ta không còn việc gì khác ngoài chuyện tán gẫu với các cô gái trên điện thoại. Nhưng ở đây ông đã gặp tai họa. Sức khỏe của người già đã làm hại ông, vào đúng thời điểm quan trọng nhất. Thay vì được thỏa mãn từ dịch vụ ảo và nghe những âm thanh quyến rũ từ chuyện tình dục, ông đã ngủ thiếp đi trong lúc nói chuyện. Tất nhiên ông đã quên đặt ống nghe xuống. Và chỉ nhớ tới chuyện này khi người ta đem đến cho ông hóa đơn điện

thoại với tổng số 1.354 USD. Ông Liuchian không thể có số tiền này và khi người ta thông báo trong trường hợp không thanh toán nổi, ông sẽ phải ngồi tù, ông phát ngất xỉu vì rối loạn.

Theo lời của Liuchian, ông ngủ quên vì cô gái ở đầu dây bên kia đã làm việc kém chất lượng và đã làm ông chán. Nếu cô ta có trí tưởng tượng tốt hơn, ông Liuchian chắc sẽ không bao giờ ngủ gật và biết đặt ống nghe điện thoại đúng chỗ. Nhưng pháp luật không bênh vực ông, và ông phải trả giá cho bệnh dễ ngủ của mình bằng sự mất tự do. ■

HOÀNG THƯƠNG

(Theo *Gazeta*, 13-2-2002)

Một thời để yêu... một thời để nhớ...

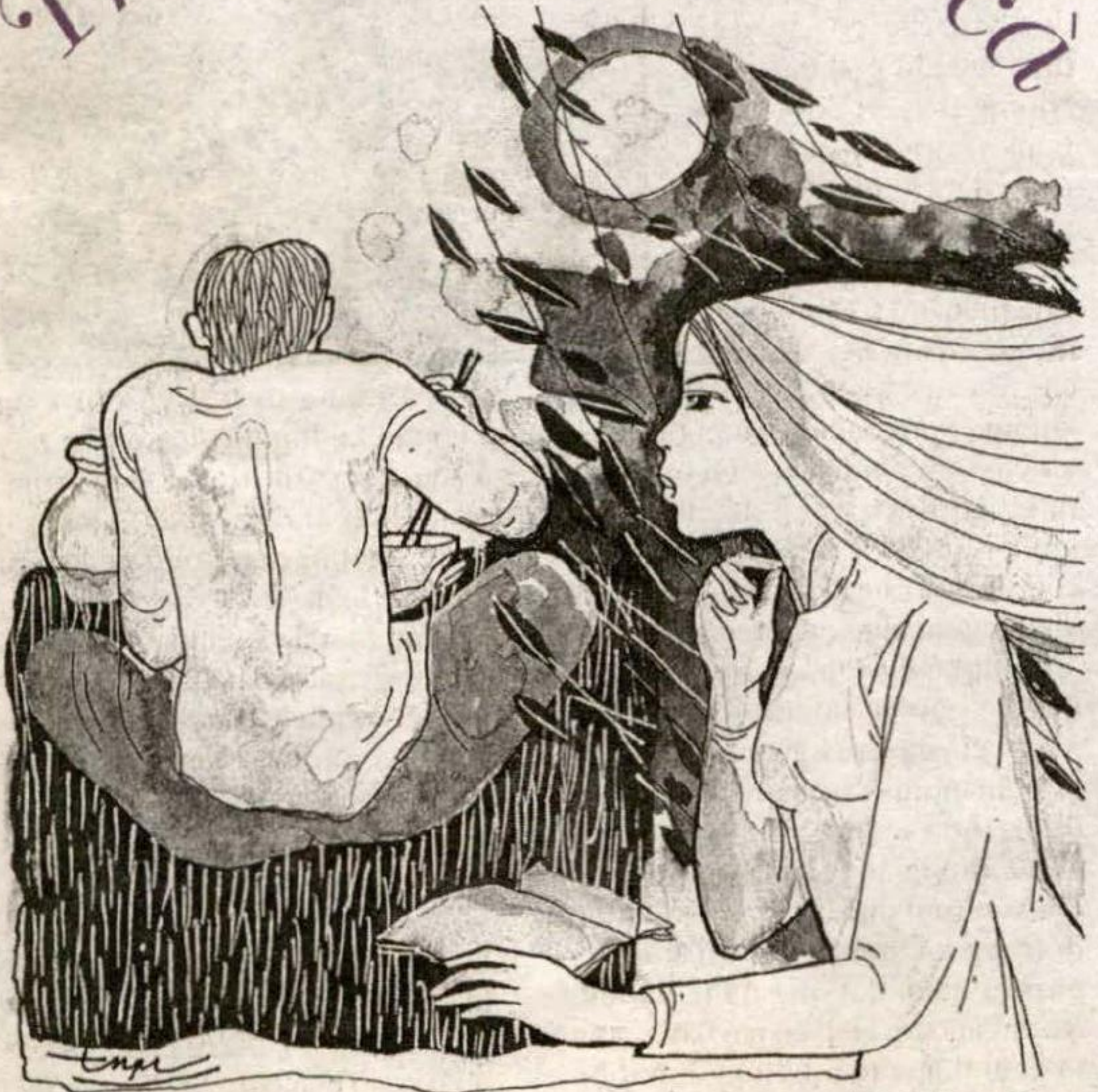
Theo một thống kê khá nghiêm túc của tòa án dân sự địa phương tôi ở thì có đến 80 phần trăm ly hôn là do “tính tình không hợp”. Thế nào là hợp hay không hợp? Xem ra hai từ “không hợp” có một ý nghĩa phức tạp, nếu không nói là mù mờ đến nỗi các cặp vợ chồng không hề rút ra được kinh

nghiệm gì đáng kể, bằng chứng là các vụ ly hôn ngày một nhiều hơn, thời gian chung sống trước ly hôn ngày càng ngắn hơn.

Khi Bình bạn tôi yêu Mỹ Lệ, một cô bạn sắc tài học sau chúng tôi một khóa, mọi người ngạc nhiên và lo lắng. Bởi vì, Bình với Mỹ Lệ khác nhau đến mức không ai tưởng tượng

Trăng gió và vại cá

QUỲNH PHƯƠNG

Minh họa NGUYỄN MỸ.

được họ lại có thể là tình nhân của nhau, hơn nữa, lại là vợ chồng. Bình là một anh chàng ít nói, tính tình khô khan, không xấu trai đến mức bạn bè phải “kính nể”, nhưng với nước da ngăm đen cỡ dân làng chài, đôi mắt lá râm, chúng tôi nghĩ anh không có gì đáng lọt mắt xanh một cô gái như Mỹ Lệ. Thêm vào cái tính khô khan và “dưới mức đẹp trai” ấy, Bình lại là một sinh viên con nhà nghèo nên thuộc loại “rán sành ra mỡ”, tiết kiệm cỡ Gờ-răng-đê bắt quạ tiếp khách. Trong khi chúng tôi gõ thìa ở quán cơm bình dân thì Bình có trong cái hòm gỗ của mình một lọ vùng và một lọ cà muối. “Bình Vại Cà” là biệt hiệu nhiều thằng gán cho anh nhưng sau chúng thấy anh là bạn tốt, chẳng có tội gì đáng để trêu chọc nên thôi. Vậy mà cái “vại cà” ấy lại yêu Mỹ Lệ và được yêu lại mới hay chứ! Bởi vì, nếu Bình là “vại cà” thì Mỹ Lệ không phải lọ tương hay lon dưa cải mà cao cả, bay bổng hơn thế rất nhiều. Chỉ riêng cái tên Mỹ Lệ thôi cũng đủ nói lên điều gì rồi. Đàng này, đó là cô gái thực sự đẹp nhất nhì khoa và bọn chúng tôi thường gọi là Lệ Trắng Gió. Xin đừng hiểu “trắng gió” đây theo nghĩa xấu. Đó là mỹ từ chúng tôi gán cho một cô gái có đôi mắt mộng và huyền, có một tâm hồn nhạy cảm, yếu đuối đến đa sầu đa cảm. Và cũng bởi vì Lệ thuộc lòng và hẳn có dịp là đọc cho mọi người nghe không sót một chữ bài thơ khá nổi tiếng của vị hoàng tử của thi ca lãng mạn Xuân Diệu. *“Là thi sĩ nghĩa là ru với gió. Mơ theo trăng và vợ vẩn cùng mây”*... Ngày nghỉ, khi chúng tôi đá bóng, đi gặm “xương nhừ” rẻ như bèo ở các quán phở “gia truyền Nam Định” hay mua xu hào về luộc lên “ăn tươi” vào

ngày “giáp hạt” thì Lệ vào thư viện chép thơ vào sổ tay hay lên Bách Thảo, vào Văn Miếu ngồi nhìn trời nhìn đất, thỏa thuê sống với những giấc mơ của mình. Tôi không giấu là Lệ rất được “chuộng”, nhiều chàng trai lớp trên, cùng lớp, có cả những cậu “dê con” lớp dưới ít tuổi hơn, cũng thường cho phép mình được hy vọng, được mơ có ngày trở thành “bạn thân” của cô. Nhưng chẳng ai cả gan biến mơ tưởng của mình thành hiện thực. Mỹ Lệ đối với chúng tôi vẫn là một cái gì xa vời, tha hồ nhìn ngắm nhưng không với tới được.

Vậy mà dùng một cái “Trắng Gió” đã rơi vào vại cà! Một thời gian sau, cả hai mua bếp dầu (Bình vốn nghiêm, anh không hề dùng điện “chùa” của trường bừa bãi như chúng tôi) rồi nấu ăn với nhau. Cuộc sống của họ thế là đã khép kín đối với chúng tôi và cũng làm tắt luôn những hy vọng hảo huyền, cả những lời châm chọc ác ý, những thắc mắc khó chịu của chúng tôi. Nhưng anh chàng cay cú nhất thì nói: “Hãy đợi đấy!” Một cậu nói rõ hơn: “Khi vại cà nổi văng thì chẳng mấy chốc trắng bỏ chạy, gió cũng bay luôn!”. Không thể nào hiểu nổi một cô gái mơ mộng như Mỹ Lệ lại có thể ăn nhập với anh chàng thực tế hơn cả bản thân cuộc sống trần trụi và xô bồ của sinh viên nghèo nội trú. Ra trường, tôi không có điều kiện đến dự đám cưới của họ vì cả hai cùng xin được việc gì đó tận Lai Châu. Vì sao họ rủ nhau đi xa thế? Có thể xin việc ở đồng bằng rất khó. Nhưng, tôi nghĩ, cũng có thể Lệ muốn lên sống ở một thị xã miền núi có phong cảnh đẹp chắc rất thích hợp với tâm hồn mơ mộng của cô.

Một lần, tôi gặp hai vợ chồng ở Hà Nội. Họ đã có một bé gái lững chững biết đi, về thăm ông bà nội ngoại, ở lại thủ đô mấy ngày “cho đỡ nhớ” như Lệ nói. Tôi mừng lắm vì thấy họ chưa bỏ nhau như nhiều thằng bạn độc mồm độc miệng dự đoán. Trái lại, có vẻ hạnh phúc, thuận vợ thuận chồng, nhìn qua là biết ngay. Tôi mời cả nhà Bình đi ăn bánh kem Hồ Tây. Con bé không chịu ăn, cứ đòi xuống đất xem “ô chu”. Bình hứng ngay nhiệm vụ. Anh bế nó xuống đường. Vậy là chỉ còn lại tôi với Lệ ngồi bên cái bàn ăn dở. Tôi uống bia còn Lệ mút nước cam lon như một cô bé. Không còn dịp nào tốt hơn, tôi hỏi: “Các bạn sống thế nào? Có hợp nhau không?” Lệ nhìn tôi, đôi mắt như muốn nói là cô ấy đã đi guốc vào bụng dạ tôi. Lệ nói: “Chắc anh muốn biết tại sao em lại sống được với anh Bình? Các anh nông cạn lắm, em nói thật, đừng giận. Yêu là hòa hợp. Nhưng hơn hết, yêu là một sự khỏa lấp những gì mình đang thiếu. Thời học đại học, em luôn thấy mình vô tích sự, đầy nhược điểm. Vì cái gì, việc gì em cũng nhìn qua một lớp sương mù u u mình mình. Em tự hỏi không biết lúc lấy chồng, ai dù hão huyền mấy cũng phải qua cái cầu ấy, mình sẽ làm vợ rồi làm mẹ như thế nào đây? Không biết đời mình sẽ ra sao? Sẽ như những giấc mơ mình vẫn mơ hay lại là một thực tế phũ phàng? Và em nhìn thấy một người có thể cho mình nép vào mà đi, người đó có những ưu điểm mình không có, nhưng ưu điểm ấy dưới con mắt bạn bè có thể chỉ là những thói xấu đáng chế riếu, nhưng với một người như mình, đó là điều mình cần. Người đó là Bình. Anh biết không? Một hôm,

em đến mượn anh ấy cuốn sách. Hôm đó em thấy Bình ngồi ăn cơm với cà. Không có đĩa, anh ấy chọc ngay đũa vào lọ cà và ăn rất ngon lành. Tự dưng, trong em có một cái gì rất khác lạ. Em không thấy Bình khô khan, bần tiện, thấp kém như các anh vẫn nói, vẫn nghĩ. Bình có lẽ là người em đang cần. Bình sẽ khỏa lấp cho tâm hồn yếu đuối của em, cho cuộc sống thiếu thực tế của em, cho cuộc đời em. Và em bắt đầu tìm hiểu, khám phá con người các anh gọi là “vại cà” ấy. Các anh thường chê Bình hà tiện nhưng chính các anh vẫn thường xuyên đến mượn những cuốn sách anh ấy mua bằng những đồng tiền tiết kiệm được. Còn tiền mua sách thì các anh đi gặm xương phừ. Anh hiểu em nói gì không? Em bắt đầu nhìn Bình bằng đôi mắt khác, một sự đánh giá khác. Và chính cái đó đã dẫn chúng em đến tình yêu. Còn cuộc sống vợ chồng ư? Đến bây giờ em vẫn muốn cảm ơn Thượng Đế. Có lẽ Người đã đưa Bình cho em. Nếu không có một ông chồng thực tế, tin cậy và đảm thắm như Bình mà cũng lòng bông như em thì có lẽ em không trụ nổi với chuyện tương cà muối mắm của cuộc sống”.

Tôi suy nghĩ rất lung. Thì ra cái chân lý khá đơn giản Lệ vừa nói ra, vì kiêu ngạo mà chúng tôi đã không hiểu, không muốn hiểu. Tôi hỏi: “Còn Bình?” Lệ đáp: “Anh ấy thường bảo, nếu không có em thì cuộc sống của anh ấy chắc giống một con gà đi nhặt thóc!” Rồi Lệ kết luận: “Tóm lại, chúng em hợp nhau, rất hợp nhau nữa là khác. Anh hiểu em chứ?”

Bình bế con lên và chúng tôi ngừng câu chuyện tâm tình lại. ■

Q.P

Không nên ăn trứng sống

Trứng là thực phẩm có giá trị dinh dưỡng cao, tuy nhiên ăn nhiều không tốt. Trong trứng (gà, vịt, chim) có tới 60 chất dinh dưỡng như các axit amin (đủ axit amin cần thiết), vitamine (A, D, B1, B12), cholesterol, khoáng chất (canxi, phốt pho, sắt)... Ăn trứng luộc, cơ thể hấp thu 100% chất dinh dưỡng, ốp la 92%, chiên 82%. Với trẻ em, trứng chữa biếng ăn, chậm lớn, phát triển cơ xương... Với người lớn trứng giúp làm tăng trí nhớ, phòng suy nhược cơ thể, khô mắt và một số bệnh khác (lao, tiểu đường, thiếu máu). Cholesterol trong trứng cần để hình thành nội tiết tố sinh dục (testosterol, oestrogen). Uống sô đa hột gà (bỏ lòng trắng) tăng khả năng tình dục và sức khỏe sản phụ. Khi mang thai và sinh nở, ăn mỗi ngày một quả trứng cùng với thực phẩm khác là vừa. Người khỏe mạnh có thể ăn 3-4 quả trứng/tuần. Khi dùng trứng thì lòng trắng cần phải chín, lòng đỏ có thể hơi sống. Trứng phải để tủ lạnh nếu thời gian sử dụng đến ba tuần. Viện Nghiên cứu Roslin (Scotland) thông báo đã có kế hoạch sản xuất hàng loạt thuốc chống ung thư bằng trứng của những con gà đã biến đổi di truyền. Thông tin gần đây cho thấy chất béo no trong trứng (tuy ít) làm tăng cholesterol máu chứ không phải hàm lượng cholesterol của chính quả trứng gây nên. Ủy ban sức khỏe của Anh khuyên không nên ăn trứng sống dù bất kỳ dưới hình thức nào bởi trong một quả trứng có thể có 7.000 vi trùng và ký sinh trùng gây bệnh, xuất phát từ gà mái và môi trường thiếu vệ sinh, mặt khác trong lòng trắng chứa avindin rất độc. Một số bệnh không nên ăn trứng: viêm gan (do virus hay ngộ độc), bệnh đường mật (tắc mật, viêm đường mật), xơ gan, tiêu chảy, huyết áp cao và vữa xơ động mạch, bệnh thận, mề đay... ■

Thực phẩm xung quanh ta không phải hiếm, nhưng sử dụng đúng cách, hợp vệ sinh sẽ đem lại sức khỏe. Cũng như thuốc, lạm dụng thực phẩm đưa đến hậu quả khó lường. ■

BS NGUYỄN VĂN THỂ

RẮN HỔ MANG

là bạn của dân Thái Lan

Hổ mang là loài rắn độc dài nhất trên thế giới. Đặc biệt, con hổ mang chúa (King Cobra), có thể dài đến 6 mét, một phát cắn của nó có thể giết chết ngay một con voi.

Đặc điểm của loài rắn này là chỉ sống trong môi trường rừng ngập nước hoặc rừng có nhiều suối. Chúng không sống trong những cánh đồng lúa hoặc đồng cỏ khô. Bản tính của rắn hổ mang là nhút nhát và lẩn tránh người, nhưng chúng trở nên rất hung dữ khi cảm thấy bị tấn công. Khi con hổ mang ngẩng đầu lên để chuẩn bị lao vào mục tiêu thì trông nó rất dễ sợ. (Hình 1).

Rắn hổ mang sống nhiều nhất ở các nước Đông Nam Á. Ở

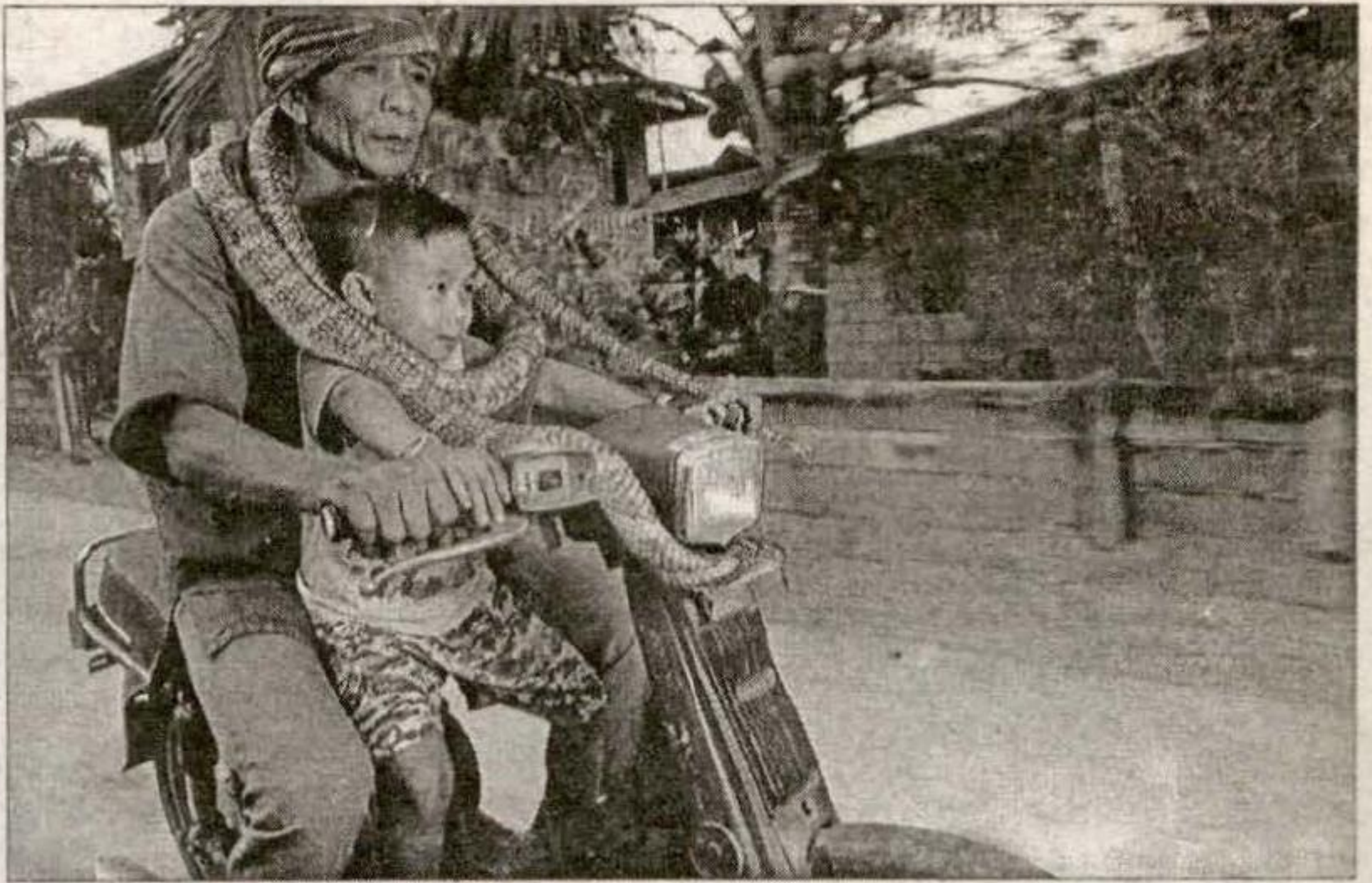

một số nước, nó được xem là con vật linh thiêng, được thờ cúng. Theo truyền thuyết trong Ấn giáo, thần Siva lúc nào cũng được mô tả với một con rắn hổ mang quấn quanh cổ.

Đặc biệt ở Thái Lan một số người có tài thuần phục rắn hổ mang, biến nó thành người bạn trong cuộc sống của mình.

Du khách đến làng Khok Sa Nga ở miền bắc Thái Lan, có thể xem những phụ nữ múa những vũ điệu với rắn

và tiết mucus cuối cùng là ngậm đầu rắn vào miệng. (Hình 2).

Ông trưởng thôn Pomchai Pimsaimvon nuôi rất nhiều rắn hổ mang và xem chúng như là thành viên trong gia đình. Ông thường chở đưa cháu nội cùng với con hổ mang chúa đi chơi bằng xe gắn máy. (Hình 3).

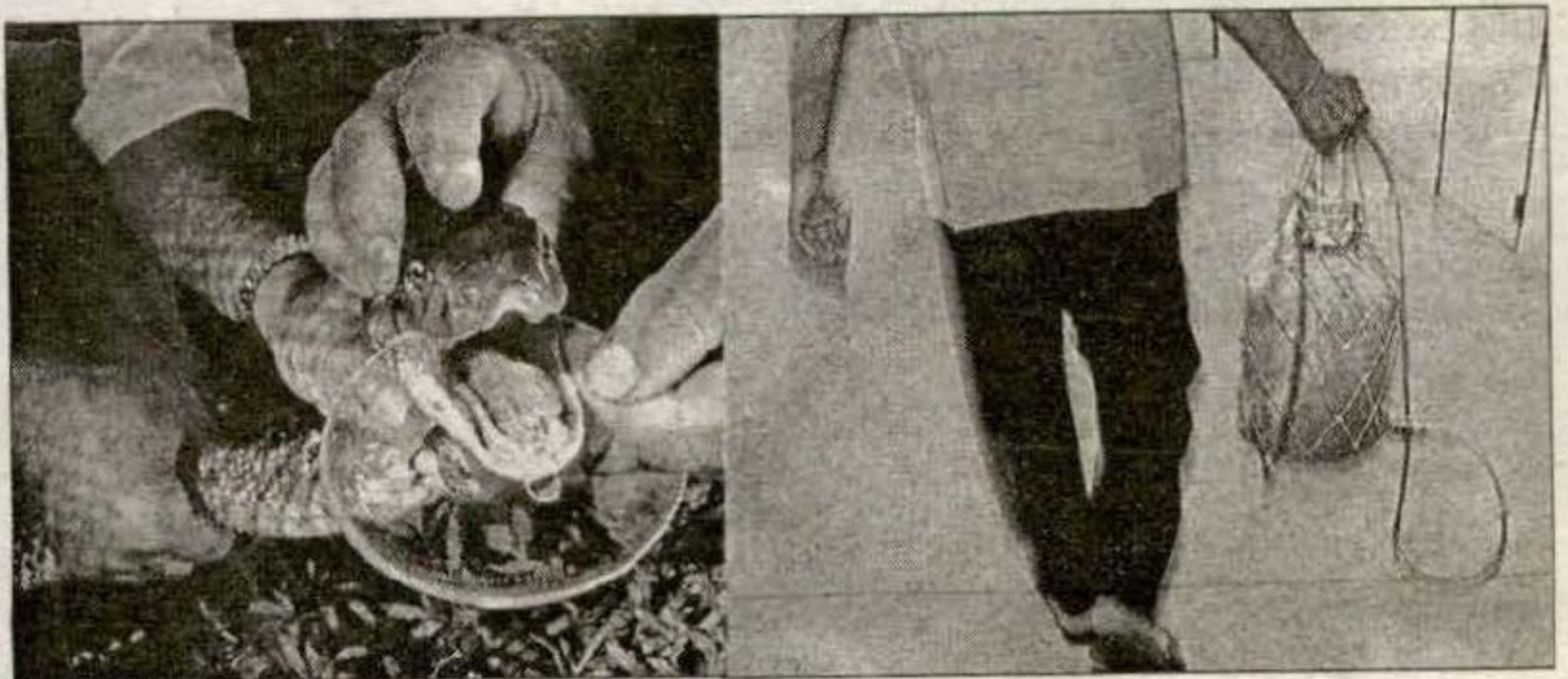
Thuốc chữa rắn cắn được sản xuất từ nọc rắn. Trong các trại nuôi rắn, cứ vài tuần một lần, người ta bắt rắn há mồm ra để

lấy nọc độc từ trong răng của chúng. (Hình 4).

Người ta tiêm nọc rắn với liều lượng nhỏ vào ngựa và cơ thể ngựa tiết ra một loại kháng thể chống lại nọc rắn. Sau đó, người ta lấy huyết tương (plasma) của ngựa để chế biến thành thuốc chữa trị rất có hiệu quả khi bị rắn độc cắn. (Hình 5).

XUÂN CHÍNH

(Theo *National Geographic*,
12-2001)

Giải đáp y học

Tiến sĩ y học LÊ TRỌNG BỔNG

● **Nguyễn Văn L.** (Plây Cu)

Hỏi: Cách nay độ 10 năm, bạn cháu bị chấn thương sọ não, sau đó, vết thương ở đầu đã lành, nhưng cứ trở trối là bạn ấy lại hét lớn, lên cơn co giật, tay chân co quắp, sùi bọt mép. Gia đình bạn rất lo thấy sẹo vết thương cũ vẫn luôn lõm xuống.

Đáp: Cháu không nói rõ 10 năm về trước bạn cháu có được phẫu thuật gì ở hộp sọ hoặc ở não không, nhưng theo mô tả hiện giờ (sẹo vết thương cũ vẫn luôn lõm xuống), nhiều khả năng là lúc bấy giờ:

a) hoặc đã không phát hiện ra chỗ xương sọ bị lún xuống nên không nghĩ đến chuyện mổ nâng chỗ lún lên như cũ;

b) hoặc đã mổ lấy bỏ mảnh xương sọ vỡ vụn tại vết thương (vỡ đến độ không thể nào đặt nó lại vào vị trí cũ).

Nếu ở tình huống (a), chỗ xương sọ lún lúc bấy giờ có chảy máu ít nhiều và dần dà chỗ máu tự tiêu đi, tạo thành những chỗ dính giữa não và màng não; chỗ bị lõm hiện nay sờ vẫn thấy rắn chắc.

Nếu ở tình huống (b), thì vì thiếu hồng xương, nên tại chỗ hiện nay vừa lõm xuống lại vừa mềm, có dính thêm cả vào da đầu; ngoài ra, không biết các bác sĩ mỗi lúc đó có giải quyết tổn thương gì ở chất não hay không.

Sở dĩ bạn cháu bị động kinh là do những chỗ dính nói trên; nếu chưa thanh toán được dính thì coi như chưa giải quyết nguyên nhân gây bệnh; trái lại, nếu giải quyết được triệt để bằng phẫu thuật gỡ dính, vá lại chỗ thiếu hồng xương sọ (nếu có) bằng một tấm chất dẻo chắc, thì nhiều hy vọng bạn cháu sẽ khỏi bệnh.

Do đó, gia đình bạn cháu nên sớm đưa về một khoa phẫu thuật thần kinh ở trung ương, để được khám xét và phẫu thuật nếu có chỉ định (Đây là một phẫu thuật phức tạp và khó khăn, nhưng bạn cháu còn trẻ, đủ sức chịu đựng, nên có triển vọng thành công).

Trong khi chờ đợi, cần theo dõi sát bệnh nhân để phòng ngừa những điều đáng tiếc có thể xảy ra:

- Không được gần nơi có vật nhọn, lửa, nước sôi (người lên cơn bất tỉnh ngã úp mặt vào chậu nước là cũng có thể “chết đuối”).

- Không được tắm sông hay tập bơi (dù có theo dõi nhưng có khi bỏ sót, không kịp cứu).

- Cần thận khi qua đường (tốt nhất là có người dẫn).

● **Phạm Thị P.L.** (Vinh Phúc)

Hỏi: Em có cháu bé một năm tuổi, thỉnh thoảng hể ho sốt phải dùng kháng sinh là lưỡi bị trắng gần hết, cháu phải bỏ bú, không chịu ăn, uống nước khó khăn. Xin một lời khuyên.

Đáp: Cháu bị tưa lưỡi (dân gian gọi là đẹn). Em hãy chữa cho cháu bằng hai vị thuốc dễ kiếm sau đây:

- Cỏ mực (cỏ nhọ nồi) tươi 10 g.

- Mật ong thứ thiệt 4 ml (1 thìa cà phê).

Nhẹ tay rửa thật sạch cổ mực, giã nát, vắt lấy nước. Cho mật ong vào trộn đều. Dùng que quăn bông chấm lên những chỗ lưỡi bị tưa (tốt nhất là trong khi cháu ngủ, để cháu không nhè ra hoặc nuốt mất).

Chú ý: Cổ mực dùng ngày nào hái tươi dùng ngày đó. Theo kinh nghiệm dân gian, dùng 3-4 hôm là khỏi.

● **Nguyễn Văn P.** (*Chương Mỹ, Hà Tây*)

Hỏi: *Cháu là con trai, sinh viên, bị bệnh viêm gan virus B, hiện đã khỏe hơn, nhưng rất lo vì nghe nói bệnh này chưa có thuốc đặc trị. Bệnh cháu có lây sang người khác không, ví dụ như khi hôn nhau, bệnh có di truyền không, và liệu sau này cháu có thể có con cái bình thường không?*

Đáp: Cháu hãy bình tâm, và nên tranh thủ đọc KTGD nhiều hơn để tránh lo lắng vì tạp chí đã đăng tải nhiều thông tin đáng tin cậy về căn bệnh này. Cháu nên nắm vững mấy vấn đề sau:

1. Bệnh viêm gan virus B (VGB) không di truyền (bố VGB vẫn sinh con bình thường). VGB lây qua đường máu (do truyền nhầm phải máu của người VGB, do tập quán trong sinh hoạt (dùng chung dao cạo với người VGB mà vô ý làm trầy xước da...) hoặc thao tác y tế (nhổ răng, tiêm chích mà dụng cụ không vô khuẩn...), do mẹ VGB truyền cho con qua rau thai. Không lây qua nước bọt hay đường tiêu hóa hoặc quan hệ tình dục (mặc dù một vài tác giả cho biết họ thấy virus VGB hiện diện trong dịch xuất tiết của cơ quan sinh dục nữ).

2. Đã có hai loại thuốc đặc trị VGB dùng phối hợp với nhau khá công hiệu, khi cần thì bác sĩ sẽ kê đơn cho:

a) Lamivudine, tác động trực tiếp lên virus, không cho nó sinh sản. Hiện có 2 loại, tính năng như nhau nhưng mang tên biệt dược, cách đóng gói và giá cả khác nhau; tùy tình hình mà chọn loại thích hợp, uống mỗi ngày 1 viên, trong ít nhất 1 năm.

- Zeffix 100 mg, lọ 28 viên, giá khoảng 34.000 đồng/viên.

- Lavudine 100 mg, lọ 30 viên, giá 26.000 đồng/viên.

b) Alpha-interferon (Intron A), kích hoạt hệ miễn dịch, tiêm mỗi tuần 3 lần trong 4-6 tháng. Giá khoảng 450 ngàn đồng/lọ.

Một số hiệu thuốc lớn ở Hà Nội có bán hai thuốc trên. Nếu không tìm được, cháu có thể liên hệ với Nhà thuốc tây Mỹ Châu (chủ nhà thuốc: Ông Nguyễn Quang Cường), 389, Hai Bà Trưng, quận 3, TP Hồ Chí Minh, ĐT 088.222.266, để có thể mua gửi qua bưu điện, người mua chịu tiền cước không đáng kể.

3. Trường hợp cháu có thể tham khảo để dùng hoặc dùng thêm:

a) Bài thuốc Trung Quốc: Bồ công anh, nhân trần, phục linh, sài hồ, sơn chi (mỗi vị 10-12 g), uất kim (6 g), sắc uống hằng ngày.

b) Vị thuốc nam: Cây chó đẻ răng cưa (diệp hạ châu, diệp hòe thái, lão nha châu, prak phle theo tiếng Khơme, tên khoa học *Phyllanthus urinaria* L., họ Thầu dầu) mỗi ngày 20-40 g cây tươi sắc uống dài ngày. ■

■ Một vụ án mạng đau lòng:

THẨM CẢNH GIA ĐÌNH

Phóng sự của PHAN THẾ PHIỆT

Bạo lực trong gia đình vẫn tồn tại đâu đó ở khắp mọi nơi. Người bị đẩy dọ, bị đối xử tàn tệ không ai khác là phụ nữ và trẻ con. Rượu chè, cờ bạc, nghiện hút... thường là nguyên nhân hoặc «nổi giáo» cho thói vũ phu, độc đoán, gia trưởng lộng hành. Trường hợp gia đình ông Phạm Trọng Luân ở xã Tân Thành (Yên Thành, Nghệ An) là một bằng chứng hơn tất cả mọi bằng chứng.

Ngày 21 tháng 10 năm 2001, trên sân khấu liên hoan văn nghệ các làng văn hóa huyện Yên Thành xuất hiện một diễn viên thủ vai người đi đòi nợ với diễn xuất rất tốt. Đó là Phạm Thị L. 28 tuổi, người làng Tân Bình. Ngờ đâu không lâu sau đó L. đã phải trả một món nợ quá đắt ngoài đời.

Ngày 17-11-2001 tin ông Phạm Trọng Luân bị giết lan ra khắp xã Tân Thành, một xã bán sơn địa, cách trung tâm huyện gần 40 cây số về phía Tây Bắc. Cách ngôi nhà oan nghiệt chừng 30 mét chệch về phía công là chiếc ràn trâu bỏ không. Trước cửa ràn trâu là nạn nhân bị giết, nằm đắp chiếu. Điều quá bất ngờ là Phạm Thị L., con gái nạn nhân có nhiều dấu hiệu phạm tội nhất. Bằng chứng là chiếc quần bò cô ta đang mặc vấy máu. Tâm thần Phạm Thị L. hiện thời bất ổn đang nằm tại trạm xá xã. Nếu không ai khác mà thị L. là kẻ chủ mưu thì quả là ghê gớm cho một cô gái xưa nay được tiếng là siêng năng, biết điều, chưa một lần to tiếng với ai.

Thẩm cảnh gia đình

Ngày 26-12-2001 Phạm Thị L. đã

từ trại giam trở về, có công an trao trả tận nơi, giao cho địa phương và gia đình quản lý. Vậy là nỗi oan khuất bước đầu đã được cởi bỏ ít nhiều rồi chăng? Hôm đó cũng là tuần 50 ngày của người xấu số. Bà Phạm Thị T - vợ ông Luân cho biết L. đang ốm, nằm dưới nhà ngang. Bà kể: "Ông nhà tôi năm nay 61 tuổi, còn mạnh khỏe cường tráng lắm. Tôi 62, nhờ trời cũng đang ra đồng cấy hái được nhưng hơn một năm nay vào Đ.L với con trai - Bà ghen lời, nước mắt ròng ròng - Ông nhà tôi khó tính lắm tôi không chịu nổi". L. đã ngồi dậy, tựa lưng vào bờ tường, tóc rối, da xanh tái, gầy rộc, chị kể: Ông Luân, bà Thìn có 7 người con, người con trai đầu đã không chịu được sự áp chế tàn bạo của người cha nên đã vào Đ.L sinh sống. Các anh chị khác vội vàng lấy vợ, lấy chồng để thoát nạn. Hình ảnh người cha khắc sâu vào tâm khảm của L. lúc mới 5-6 tuổi là lần ông đánh mẹ hết sức dã man. Đang mang thai sắp đến ngày sinh mẹ bị cha nắm tóc lôi sềnh sếch trên sá cây ở vạt ruộng sau nhà. Sá cây lồm chồm khô sất làm mẹ đau đớn quần quai. Mặc kệ, kéo một thoi cha dừng lại đầm đã.

Nguyên nhân chỉ vì mẹ không nấu kịp rượu cho ông uống. Bảo đi mua đã không có tiền còn dám cãi lại. Sau trận ấy bà Thìn bị truy thai, rong huyết, ốm liệt giường hàng năm trời làm mấy anh chị em trăm bề cực khổ. Lần khác L. cùng cha vào Hà Tĩnh viếng cha chồng cô Sáu. Lúc trở về đến thành phố Vinh, ông Luân vào quán ăn uống. L. không dám ăn vì tiền chẳng còn bao nhiêu. Khi ông Luân đã no say, hai cha con ra bến xe vừa lúc trời đổ mưa to. L. vào trú mưa, ông Luân không cho, nắm tay L. kéo chạy, vừa chạy ông vừa chửi rủa thậm tệ. Bị làm nhục giữa chốn đông người, vừa uất ức, vừa kiệt sức L. ngã ngất giữa đường phố. Lần ấy L. bị cảm hàn ốm tưởng chết. Ốm, nằm nghe cha đánh chửi, phá phách, nghe mẹ khóc than, lắm lúc L. ước ao có chút sức lực vùng dậy sống chết với con người độc ác kia rồi muốn ra sao thì ra. Ông Luân có thói uống rượu rất quái đản. Trước giờ cơm bất kể trưa tối bao giờ ông cũng uống đầu đổ say quật quẹo, nhưng về nhà đến bữa thế nào cũng có một chai để uống tiếp. Kỳ lạ là dường như càng uống

ông càng tỉnh. Càng tỉnh ông càng “vạch tội” hết con đến vợ. Nếu mọi người im lặng thì ông bảo khinh ông nên không thêm chấp. Nói lại thì ông buộc tội hỗn láo. Không biết bao nhiêu lần ông hất cả mâm cơm xuống đất hoặc lia ra sân đổ bể tan tành. Biết L. thường xuyên hối thúc anh chị em bằng mọi cách thoát khỏi cảnh đọa đày, ông Luân thẳng tay trừng trị, đặt điều bao nhiêu chuyện lấy cớ đánh đập L. Tháng 10-2000 vì quá buồn khổ, L. bỏ nhà vào với người chị là con người cậu ruột (anh mẹ) cũng ở Đ.L. Được sống trong cảnh yêu thương đùm bọc tưởng rằng sẽ được yên thân, nhưng rồi nghĩ đến mẹ và đứa em út đang học hành dở dang ở nhà ruột gan L. như lửa đốt, đêm đêm vật vạ, nước mắt đầm đìa. L. nghĩ - bản thân việc học đành dứt đoạn (bỏ học từ lớp 9) nay phải lo cho em kịp bạn kịp bè. Đã mấy lần bé S. bị cha đốt sách không cho đi học. Nhận được thư em nói chị không về em đành phải bỏ học. Thế là L. lại khăn gói trở về. Việc đầu tiên L. bố trí cho mẹ bí mật vào với vợ chồng anh L. Mẹ cực khổ quá nhiều rồi, không

Ngôi nhà oan nghiệt.

Phạm Thị L.

thể khổ hơn được nữa. Việc thứ hai cho S. đi học ở trọ. Vậy là lúc bấy giờ nhà chỉ còn hai cha con, ông Luân và L. Đương nhiên mọi tai họa L. đều phải gánh chịu. Một mình L. đảm đương hai mẫu ruộng từ cày bừa cấy hái đến thu hoạch, lo đủ rượu, đồ ăn thức nhắm cho cha. Đã thế ăn uống của ông Luân không giờ giấc nào cả. Khuya không ngủ được, ông dậy ăn uống. Nếu không có, ông bắt phải có. Có rồi, rượu vào ông bưng bời đủ thứ chuyện. Thế rồi đột nhiên tính tình ông có thay đổi chút ít. Máy lần ông hạ giọng nói với L: "Mẹ mày đi rồi thì mày phải kế thế". L chỉ hiểu kế thế có nghĩa là thay mẹ chăm sóc cha, chứ đâu có biết rằng...

Là vùng bán sơn địa, nhà ở thưa thớt, mới 22 giờ đã cảm thấy khuya khoắt. Tối 27-10-2001 L. đang ngủ mê mệt sau một ngày lao động cật lực bỗng bất ngờ có ai đó bóp chặt lấy cổ và cùng lúc bị một nắm đấm nhét chặt vào mồm. L trở thành đàn bà từ hôm đó. Nhục nhã, đau đớn, chất đầy thù hận với người cha không còn nhân tính nhưng L. chỉ biết khóc mà không dám nói cùng ai. Như người mất hồn, suốt mấy ngày sau đó L. sống vật vạ nương nhờ hàng xóm, bạn bè. Không còn thiết sống nữa nhưng nghĩ đến mẹ, đến đứa em út tội nghiệp nên L. không nỡ. Tối 31-10, L về lấy quần áo, thấy cửa mở, nhà vắng nên liêu đi vào, đang vội vã tìm kiếm lại bất ngờ bị ông Luân tiếp tục làm việc đối bại. Cũng từ hôm ấy hễ L. đi đâu ông Luân đều đi theo không rời nửa bước. Ông đe dọa: "Nếu mày để lộ chuyện tao sẽ giết cả nhà không trừ một mống". Lòng thù hận đối với

người cha đã không còn giới hạn. L. bắt đầu nghĩ đến việc trong người mình phải luôn có một con dao...

Tội ác và tội ác

Nhưng L. chưa kịp thực hiện ý đồ thì bất ngờ, tối 7-11 sau khi ăn uống no say ông Luân lại dở trò thú tính. Đang sẵn cây mác trong tay, bằng cả lòng thù hận chất chứa không cùng, cộng với bản năng tự vệ L. vung cây mác khua chặt loạn xạ rồi bỏ chạy sang nhà hàng xóm và ngất xỉu. Tỉnh dậy cô bị dẫn ra xe ô tô đã chờ sẵn có công an đi cùng. Trong trại tạm giam cô được các chị quản giáo hỏi han, động viên chăm sóc tận tình. Được vài tuần cô thấy trong người khó chịu, hay chóng mặt, hễ thấy cơm, thấy cháo là sợ, ăn vào nôn ra. Bà Dung động viên cô thật thà khai báo. Cô xấu hổ nói cứ hỏi ông Luân thì rõ. Bà Dung báo tin ông ta đã chết. Khi nghe tin, cô nghĩ mẹ từ nay thoát nạn hơn là ân hận đau xót. Và cô đã kể lại tất cả cho bà Dung nghe. Cái thai 7 tuần tuổi trong L. đã được bệnh viện Y.T xử lý ngày 24-12-2001. Dù sao Phạm Thị L. vẫn là kẻ phạm tội giết người. Việc điều tra xét xử thuộc về cơ quan pháp luật. Điều muốn nói ở đây là nếu mọi người, mọi nhà và các cấp chính quyền đoàn thể có trách nhiệm ngay từ đầu thì những hành vi bạo lực trong gia đình đâu có xảy ra. Và vụ án này cũng đồng thời cảnh báo cho những ai đang sa vào nghiện ngập, hãy dừng lại. Nếu quá đà, quá ngưỡng ắt sẽ chuốc lấy hậu họa khôn lường. Tuy vụ án trên là rất hiếm, song nguyên nhân đang nhòm nhor khắp phố thị cùng quê. ■

P. T. P

Những cuộc chia tay màu hồng:

Đẹp hơn xưa

Anh đột ngột chia tay chị vào lúc mối tình đầu của cả hai đang thơ mộng và say đắm. Cuộc chia tay đơn phương, độc đoán, không có bất kỳ một lời giải thích nào.

Chị bất ngờ, bàng hoàng đến nỗi không kịp chuẩn bị cả một giọt nước mắt. Còn anh, như cố tình làm cho chị thấy sự quyết tâm chia ly, nửa năm sau, anh cưới vợ. Cuộc sống chung giữa hai vợ chồng anh cũng không đến nỗi nào. Hai đứa con lần lượt chào đời trong gia đình hòa thuận, yên ấm. Mối tình xưa tưởng đã lãng quên, nào ngờ cùng với thời gian, sự từng trải, lại dần dần thức dậy như một lời cật vấn của quá khứ. Anh thấy mình có lỗi. Đúng, chính anh đã hấp tấp hiểu sai về chị, đã xét đoán đến mù quáng. Giờ đây, sau nhiều năm làm chồng, làm cha, anh mới thấy hết nỗi đau đơn anh đã gieo vào đời chị lớn lao biết chừng nào! Nhiều đêm, anh nằm mơ thấy chị. Chị chỉ nhìn anh bằng đôi mắt buồn, không trách cứ, không khinh giận. Anh thao thức khôn nguôi. Anh muốn tự mình đến gặp chị, nói với chị một lời xin lỗi. Nhưng anh lại không đủ can đảm. Anh âm thầm theo dõi từng bước đời thay trong cuộc đời riêng của chị, hồi hộp, lo lắng, như với một người thân - một người thân mà anh không bao giờ dám... đến gần!

Mùa hè năm ấy, anh cho các con về thăm quê nội. Biết chị vẫn sống ở quê, trong những ngày nghỉ đó, anh rất ngại ra đường. Anh sợ chạm mặt chị, sợ không biết phải nói năng ra sao. Suy nghĩ chán rồi đành tặc lưỡi: tốt nhất là tránh xa, cho êm chuyện.

Nhưng một hôm, mẹ anh đi đâu về bỗng lấy trong bị ra một nải chuối và mấy trái bưởi:

- Quà cho con mày đấy.

Trong câu nói thân nhiên của mẹ, anh chợt thấy có gì không bình thường.

- Mẹ mua cho cháu à?

- Không, của người ta gửi cho.

- "Người ta" nào?

Mẹ nhìn anh, cái nhìn là lạ, rồi vẫn giọng thủng thẳng, bà nói tiếp:

- Nó biết con mày về nghỉ hè, nó gửi cho cháu đấy!

Kỷ niệm vụt hiện, sống động, bất ngờ, lập tức giúp anh rũ bỏ những mặc cảm không đáng có. Chiều hôm đó anh quyết định tới thăm chị.

Chị vui vẻ đón anh vào nhà, như đón người bạn cũ đi xa lâu ngày. Chị nhìn anh, vẻ tha thứ, hỏi thăm công việc của anh, đời sống của anh, kể cho anh nghe chuyện làng chuyện xóm những ngày anh đi xa... Trong lòng anh đang trào lên một nỗi xúc động, một niềm biết ơn không thể nói thành lời. Người đàn bà vừa xa lạ, vừa gần gũi đang ngồi trò chuyện với anh kia, bỗng đẹp hơn lên rất nhiều so với những gì anh từng biết về chị. ■

TRỌNG QUANG

KIẾN THỨC GIA ĐÌNH • 85

THUỐC KÍCH THÍCH TÌNH DỤC CÓ HIỆU QUẢ KHÔNG?

Từ thời xa xưa, con người đã tìm cách có được các loại thuốc có khả năng tăng khả năng tình dục của mình. Xuất phát từ thần tình yêu Aphrodite theo truyền thuyết Hy Lạp cổ, người ta lấy tên thần này để gọi các loại thuốc đó. Trong những thời đại khác nhau, ở những nước khác nhau, quan niệm về các loại thuốc Aphrodite cũng khác nhau.

2 La Mã cổ, máu bồ câu, đuôi tôm và trứng cá được đưa vào thành phần của các loại nước uống tình yêu. Trong các thức uống thời cổ khác có nảo chim sẻ, xương thân bên trái của cóc bị kiến ăn, thần lặn ngâm rượu, tóc của người yêu và thậm chí cả xương người chết lấy từ nghĩa địa.

Về sau hình thành huyền thoại về khả năng tăng kích thích tình dục đáng kể thuộc về sò. Người ta giải thích điều này bằng lý luận rằng ngêu sò thuộc loại lưỡng tính, do đó có năng lực tình dục gấp đôi. Còn ở phương Đông, cho tới giờ người ta vẫn tin rằng máu rắn có khả năng kích thích tình dục.

Hiện nay huyền thoại về các loại thuốc kích thích tình dục vẫn không ít đi và người ta vẫn không hiểu được rõ vấn đề này. Tổng thư ký Hội Tình dục học "Văn hóa và sức khỏe" của Nga - ông Sergei

Agarkov sẽ giúp chúng ta hiểu thêm một số điều hay được người ta nói đến.

Thực phẩm

Không ít người cố gắng ăn nhiều những thứ được coi là có khả năng tăng tình dục. Có những người vợ tăng cường cho chồng ăn trứng gà để nâng cao sinh lực, có người ăn rất nhiều sữa chua từ váng sữa, người khác ăn ngấu nghiến mùi tây, hành và cần tây. Nhưng điều bức mình nhất là ngoài cảm giác no, người ta chẳng thấy có hiệu quả nào cả. Từ lâu, các nhà khoa học đã chứng minh được rằng không có loại thực phẩm nào có thể tăng được hứng thú tình dục. Cho nên hoàn toàn không cần thiết ăn nhiều hành để hy vọng hồi phục được sự cuồng nhiệt giữa vợ chồng bạn. Ngoài mùi khó chịu từ miệng của người kia, bạn sẽ không nhận được thêm gì hơn.

Bên cạnh đó, có những vitamin

mà khi thiếu chúng ham muốn tình dục bị sút giảm. Trước hết đó là vitamin A, E và kẽm. Vitamin A có nhiều trong gan, trứng và sữa, vitamin E có trong đậu, dầu thực vật, còn kẽm có nhiều trong cá, ngêu, sò, gan, cải củ. Có điều những thứ này phải ăn đều đặn, còn nếu trong một lần, dù bạn có ăn bao nhiêu cải củ đi chăng nữa, món ăn đó chẳng thể trở thành thuốc kích thích và bạn chẳng thể đẩy khả năng tình dục của mình lên được.

Rượu

Với mức độ dùng ít, rượu có thể liệt vào loại thuốc kích thích tình dục, nhưng không rõ ràng: khi uống vào ít rượu, cơ thể con người được thư giãn, người ta có thể có ham muốn và sự lôi cuốn đối với người khác giới tăng lên. Nhưng rượu có 2 giai đoạn tác dụng. Lúc đầu nó có tác dụng kích thích chút ít, còn sau đó tác dụng trở nên có tính kìm hãm. Khi đó nảy sinh tình huống chớ trêu: khi chưa uống - không thể bắt đầu được, còn khi uống rồi - không thể kết thúc được.

Nói chung, không nên tìm cách tăng hiệu ứng kích thích bằng cách uống nhiều và sử dụng rượu đều đặn. Tất nhiên có thể là khi ngà ngà rượu, bạn thấy chồng mình tuyệt vời, chứ không phải là “đồ bỏ” như bình thường, nhưng cách áp dụng thường xuyên như vậy sẽ không đưa đến cực khoái, mà sẽ dẫn tới xơ gan.

Chất bổ sung sinh học

Bạn sẽ không cảm thấy hiệu quả kích thích của những chất đó, nhưng chúng có tác dụng củng cố

và tăng cường lực chung đối với cơ thể, và một cách tương ứng, tới cả chức năng sinh dục.

Nước sắc từ một số loại dược thảo phương Đông như sâm, lá chanh ... cũng như thuốc từ nhung hươu, được xếp vào loại các chất bổ sung sinh học. Nhưng điều đó không có nghĩa là bạn làm một ly nước thuốc nêu trên và lập tức có tác dụng ngay. Sẽ không có sự hưng khởi bất ngờ, nhưng nếu sử dụng đều đặn các chất bổ sung sinh học, cơ thể sẽ hoạt động tốt hơn, trong đó có cả khả năng tình dục.

Các loại thuốc đặc biệt

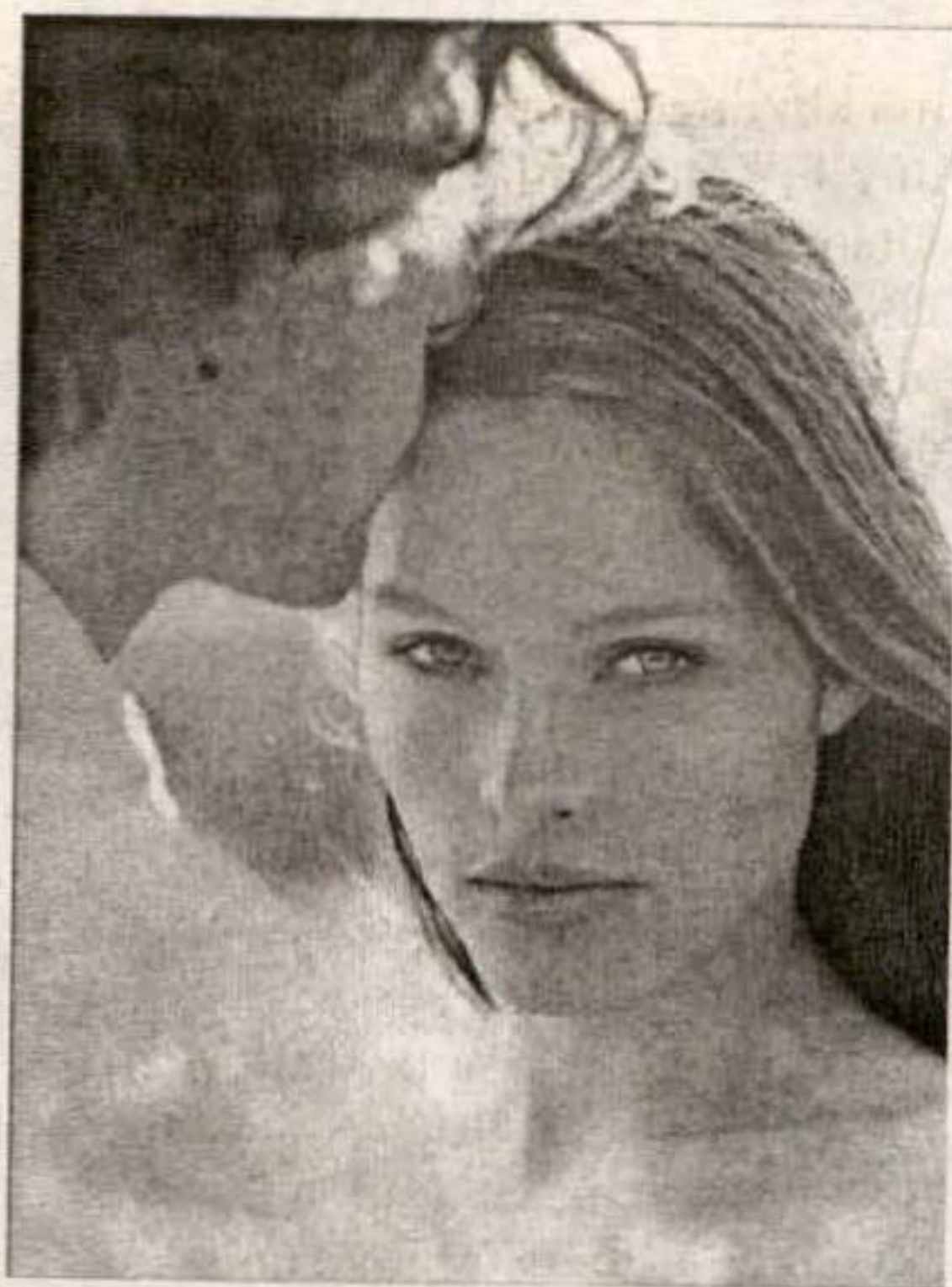
Các loại thuốc này có thể giúp những người muốn đạt được sự “tột bậc”. Chúng chứa các chất chiết từ một số thảo dược có nguồn gốc từ châu Phi. Các thuốc đặc biệt này cần phải có chất chiết từ động vật hay thực vật ở hàm lượng rất thấp vì khi có hàm lượng cao, chúng có thể gây ra hiệu ứng phụ.

Gần đây trên thị trường có nhiều loại dược gọi là thuốc kích thích, như tổ chim yến, cá ngựa, sụn cá mập. Thực ra tất cả chúng chỉ đánh vào túi tiền của bạn. Do vậy, để không bị nhầm, không nên mua các loại thuốc trôi nổi trên thị trường, mà chỉ nên đến các hiệu thuốc đặc biệt, nơi người bán phải có chứng nhận bản quyền và danh mục thuốc. Và ngay cả khi có bản quyền, nên chọn thuốc của các hãng dược phẩm lớn của phương Tây. ■

HOÀNG THƯƠNG

(Theo *Luận chứng & Sự kiện*,
30 - 1 - 2002)

MỘT SỐ BỆNH LÝ LIÊN QUAN ĐẾN VIỆC XUẤT TINH

Xuất tinh là một phản xạ được gây nên do sự kích thích dương vật trong khi quan hệ tình dục hoặc do thủ dâm. Đôi khi xuất tinh không phải do kích thích mà do mộng tinh. Xung quanh vấn đề này còn có rất nhiều điều mà các đấng mày râu cũng thật khó nói ra. Đừng nên mặc cảm hãy mạnh dạn lên, các rắc rối sẽ được giải quyết một cách nhanh chóng và triệt để nếu không sẽ muộn và đem lại những hậu quả khó lường.

- **Xuất tinh bị đau:** Thường kéo theo đau đường niệu đạo, xương đáy chậu và vùng hậu môn. Hiện tượng này thường bị gây nên do nhiễm khuẩn tuyến tiền liệt. Cần chữa theo chỉ định của bác sĩ.

- **Xuất tinh sớm:** Tinh trùng xuất ra ngay khi mới quan hệ thậm chí mới chỉ kích thích, tinh trùng đã bắn ra và thường bị gây nên bởi trạng thái lo âu hoặc sợ hãi sẽ không đạt được khoái cảm trong khi quan hệ.

Làm giảm lo âu kết hợp với liệu pháp tâm lý sẽ chữa khỏi hiện tượng này.

- **Xuất tinh ngược hay còn gọi xuất tinh “khô”:** Khi khoái cảm dâng đến cao độ, tinh trùng thay vì được phóng ra ngoài lại đi ngược vào trong bóng đái. Nguyên nhân chủ yếu là do việc cắt bỏ một u thuộc tuyến tiền liệt. Hiện tượng này nếu kéo dài sẽ dẫn đến vô sinh.

- **Xuất tinh có máu:** Khi xuất tinh thấy có lẫn máu trong tinh trùng, hiện tượng này cho thấy có thể tuyến tiền liệt bị nhiễm khuẩn hoặc xuất hiện một khối u thuộc tuyến tiền liệt mà đã đến lúc cần giải quyết.

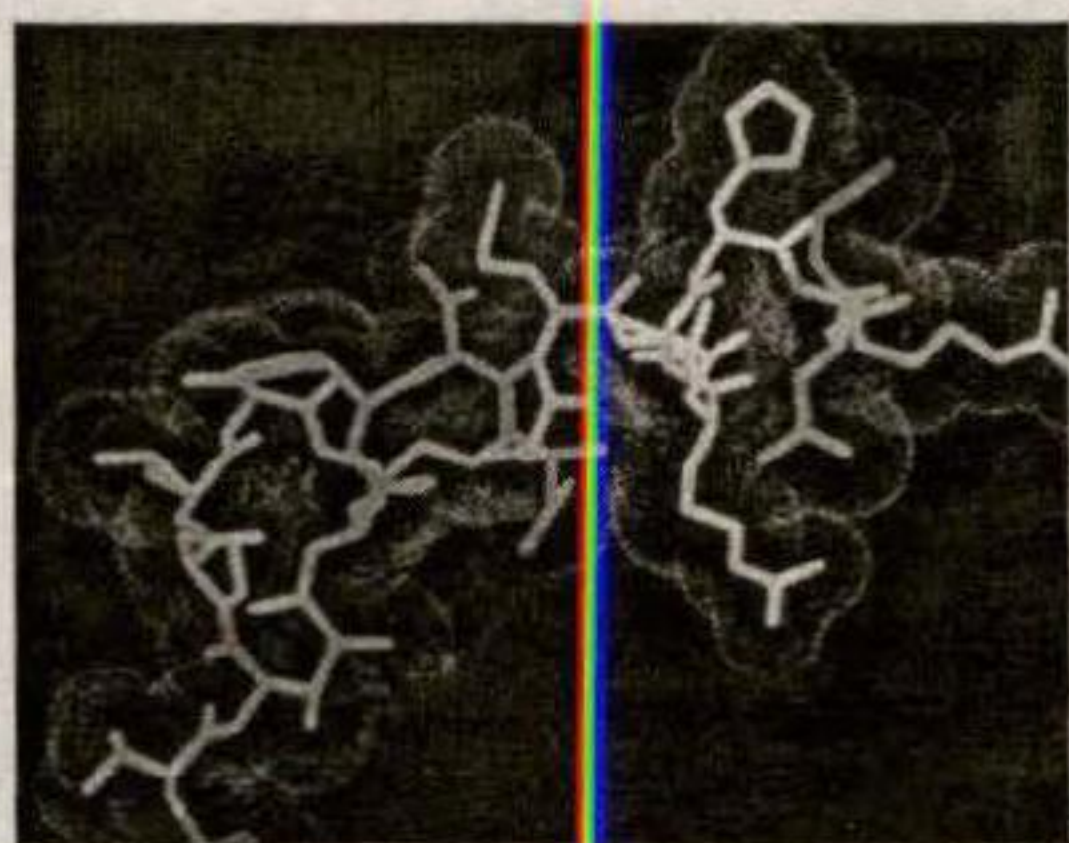
Trên đây là 4 trường hợp thường gặp nhất, nếu bạn gặp một trong 4 trường hợp này thì khẩn trương đến trung tâm y tế. Ở đây, các bác sĩ sẽ cho bạn lời khuyên cùng với những chỉ dẫn hữu ích.

THU QUỲNH

5 LOẠI HORMONE

có ảnh hưởng lớn tới sức khỏe phụ nữ

Hormone là yếu tố có ảnh hưởng lớn nhất trong cơ thể người. Chúng quyết định khi nào chúng ta ăn, ngủ, thậm chí chọn bạn đời thế nào. Duy trì mức hormone trong cơ thể cân bằng là rất cần thiết để bảo vệ sức khỏe. Dưới đây là 5 loại hormone có ảnh hưởng nhất đối với sức khỏe phụ nữ và các phương pháp duy trì chúng ở mức ổn định.

1. DHEA- quyết định sức hấp dẫn và sinh lực

Dehydroepiandrosterone do tuyến thượng thận tiết ra, có ảnh hưởng rất lớn tới sức khỏe con người bởi nó giúp đẩy lùi nhiều loại bệnh tật như loãng xương, trầm cảm, tim mạch, tiểu đường. Sự hấp dẫn của mỗi người còn phụ thuộc vào DHEA bởi nó tác động vào quá trình cơ thể sản xuất pheromone (mùi đặc trưng của mỗi người). Ngoài ra loại hormone này còn có vai trò quan trọng đối với đời sống tình dục do nó có khả năng tăng cường sinh lý. Ở châu Âu, DHEA được coi là giải pháp tối

ưu ngăn cản quá trình lão hóa. Tuy nhiên nhiều người lo ngại nó có thể gây hại cho gan. Vì thế liệu pháp này chưa được áp dụng ở Anh và Mỹ.

Kể từ năm 30 tuổi trở đi, mức DHEA trong cơ thể người bắt đầu giảm. Đây là điều đáng lo ngại bởi mức DHEA thấp có liên quan tới các loại bệnh tim mạch. Tuy nhiên chúng ta có thể áp dụng những biện pháp sau nhằm duy trì mức hormone này:

- Tập thể dục: Tập thể dục với nhịp độ nhanh trong vòng ít nhất 1 tháng, thời gian tối thiểu của một lần tập là 30 phút.
- Ngồi thiền: Khi cơ thể không bị stress, mức DHEA tăng tự nhiên.
- Dùng các loại thuốc làm từ khoai lang: các loại thuốc này chứa một loại stéroide mang tên diosgenine có khả năng chuyển hóa thành DHEA. Tuy nhiên cần dùng thuốc trong 6 tuần để theo dõi tác dụng.
- Ít uống rượu: Sau khi uống rượu 30 phút, lượng DHEA trong

não sụt giảm và phải sau 4 giờ mới trở lại mức bình thường.

2. Melatonine – hỗ trợ hệ miễn dịch, chống mất ngủ và giảm tình trạng mệt mỏi

Melatonine do tuyến tùng ở não bộ tiết ra vào ban đêm. Loại hormone này có chức năng duy trì sự ổn định của đồng hồ sinh học và hỗ trợ cho hệ miễn dịch cơ thể. Giống như DHEA, mức melatonine suy giảm theo độ tuổi của con người. Mức hormone này quá thấp sẽ gây ra chứng mất ngủ, suy giảm khả năng của hệ miễn dịch làm cho da lão hóa nhanh và có thể gây ra bệnh tim mạch, viêm xương, khớp, rối loạn hoạt động bình thường của cơ thể.

Để tăng mức melatonine có thể dùng nhiều loại thuốc, hiện tại chưa có dấu hiệu của tác dụng phụ. Nếu không muốn dùng thuốc, bạn có thể áp dụng các biện pháp sau:

- Tăng thời gian ngủ: tính trung bình chúng ta mới ngủ 6-7 giờ mỗi ngày. Trong khi đó để có mức hormone cần thiết thì thời gian ngủ hàng ngày phải đạt 8-10 giờ.

- Hạn chế ánh sáng trong phòng ngủ: ánh sáng cản trở quá trình sản xuất melatonine của cơ thể. Vì vậy khi ngủ cần tắt bớt đèn hoặc dùng băng che mắt.

- Rèn luyện thói quen: cần ngủ theo giờ giấc nhất định, vào dịp nghỉ cuối tuần không nên ngủ dậy muộn.

3. Serotonine - giảm bớt lo lắng và trầm cảm

Loại hormone phân bố rất rộng ở các mô, tiểu cầu máu, thành ruột và hệ thần kinh. Trong nhiều năm gần đây, kết quả những cuộc nghiên cứu chứng tỏ rằng mức serotonine thấp có liên quan tới bệnh trầm cảm và hiện

tượng tính khí thay đổi thất thường: khoảng 50% số người có triệu chứng trầm cảm lâm sàng đều thiếu hụt lượng hormone này. Serotonin ảnh hưởng khá nhiều tới phụ nữ bởi mức serotonine thấp là một trong những nguyên nhân gây ra tình trạng căng thẳng ở thời kỳ tiền mãn kinh. Loại hormone này phản ứng khá mạnh với hormone giới tính nữ (oestrogène) nên khi mức hormone dao động, tính khí phụ nữ thay đổi thất thường.

Lợi ích của mức serotonine cao là phụ nữ cảm thấy thoải mái, sáng khoái hơn. Nhưng một điểm bất lợi là hoạt động tình dục bị ảnh hưởng.

Để nâng cao mức serotonine có các biện pháp sau:

- Sử dụng các loại thuốc ngăn cản sự suy giảm serotonine chống

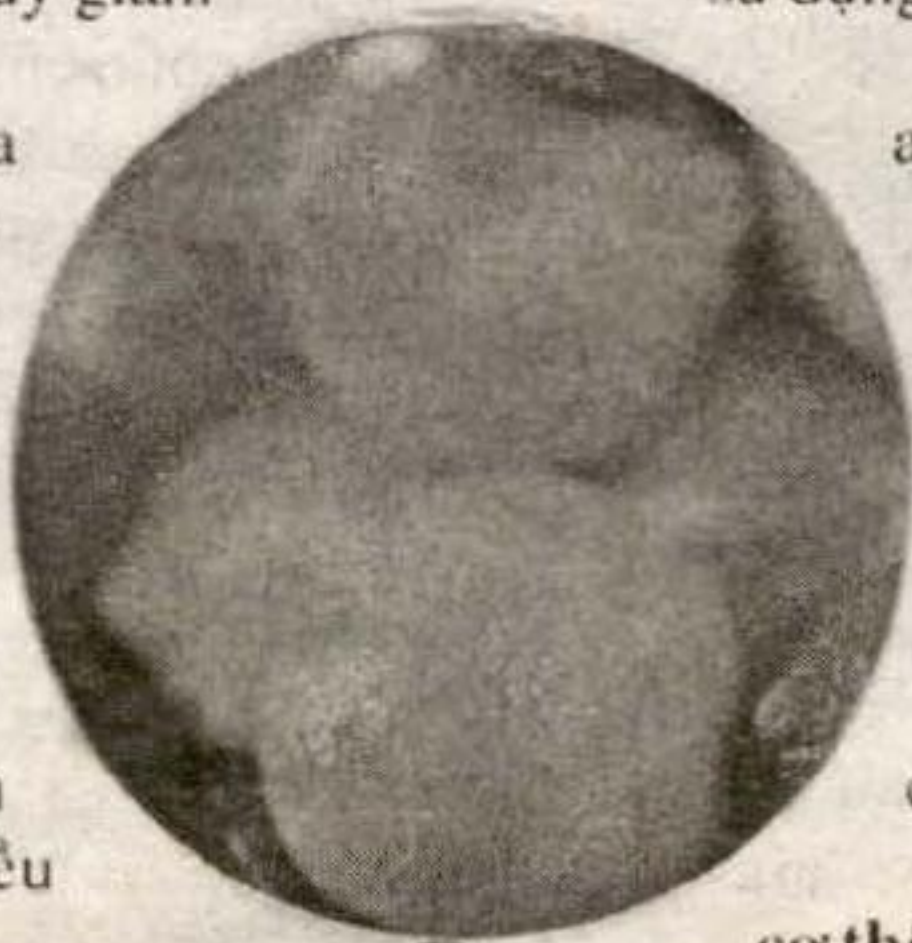
trầm cảm như Prozac hay Zoloft.

- Có chế độ ăn hợp lý: Cơ thể có thể sinh ra nhiều serotonin nếu được hấp thụ các loại thức ăn giàu đường, carbohydrate. Chính vì vậy khi có dấu hiệu trầm cảm người ta thường ăn sôcôla. Tuy nhiên cần chú ý rằng mức serotonin tăng nhanh khi ta ăn đồ ngọt nhưng cũng giảm rất nhanh do lượng đường trong máu chóng xuống. Do vậy nên chọn các loại thức ăn phù hợp sao cho cơ thể hấp thụ carbohydrate từ từ, chẳng hạn bánh mì nướng cùng với mật, các loại thức ăn giàu đạm như thịt, trứng, cá, đậu...

4. Somatotropine gìn giữ sự trẻ trung

Somatotropine được sinh ra từ tuyến yên còn được gọi là hormone tăng trưởng (HGH). Loại hormone này kích thích sự phát triển của xương, cơ. Mức HGH bắt đầu suy giảm từ khi chúng ta 30 tuổi, trung bình mỗi thập niên mất 25%. Do đó khi tới tuổi 60, cơ thể chỉ còn lượng hormone tăng trưởng bằng 25% so với thời kỳ sung sức nhất. Mọi thay đổi tâm sinh lý do sự lão hóa gây ra, như da nhăn, cơ thể tăng cân, sức khỏe sa sút, đều có liên quan trực tiếp tới sự suy giảm HGH.

Các chuyên gia cho rằng liệu pháp sử dụng hormone tăng trưởng có thể tăng cường chức năng não, giảm nếp nhăn, nâng cao sức tiêu hóa đồng thời tăng khả năng tình dục. Để đạt được điều này cần phải:

- Tập thể dục hằng ngày với nhịp độ nhanh, mỗi lần 30 phút. Nếu tập khi đói, mức HGH sẽ tăng nhanh hơn.

- Ăn uống hợp lý: Ăn kết hợp rau, quả, thức ăn có đạm với các loại chứa carbon hydrate tổng hợp như khoai tây, các loại gạo, mì. Hạn chế sử dụng thức ăn đã chế biến.

- Hấp thụ nhiều L-arginine. Loại aminoacide này kích thích cơ thể sinh ra HGH. L-arginine có nhiều trong các loại thức ăn giàu đạm như cá có dầu, phomat gầy, thịt, chuối và đậu tương.

5. Oestrogene giúp cơ thể trẻ lâu, tim khỏe

Loại hormone giới tính này tạo cho phái yếu giữ những đường nét của cơ thể. Đồng thời nó còn giúp cân bằng tâm lý, bảo vệ phụ nữ trước những bệnh tật do lão hóa, giảm stress, ngăn ngừa chứng trầm cảm và giữ cho da luôn mềm mại. Vì thế khi mức oestrogène sụt giảm ở thời kỳ mãn kinh, có tới 75% phụ nữ bị ảnh hưởng. Các triệu chứng thường là đau đầu, lo lắng, da nhăn và khô, tính khí thất thường, hoạt động tình dục suy giảm hoặc ngừng hẳn.

Các biện pháp tăng cường mức oestrogène bao gồm:

- Sử dụng các loại thuốc theo hướng dẫn của bác sĩ.
- Thường xuyên bổ sung các loại phytoestrogène. Các loại

hormone này có nhiều trong lúa mì, lúa kiều mạch, cam, chanh, bưởi, quýt và những loại rau quả có màu vàng hoặc xanh.

- Ăn những loại thức ăn có chứa isoflavone: các loại isoflavone có tác dụng hạ bớt nguy cơ ung thư có liên quan tới hormone và giảm các triệu chứng bất lợi ở thời kỳ mãn kinh.

- Sử dụng một số loại dược thảo: Cam thảo có khả năng tăng mức oestrogène khi xuống quá thấp và hạn chế khi tăng quá cao. Nhân sâm cũng có tác dụng tốt bởi nó kiểm soát các hormone của tuyến thượng thận, giúp cơ thể sản sinh thêm nhiều oestrogène. ■

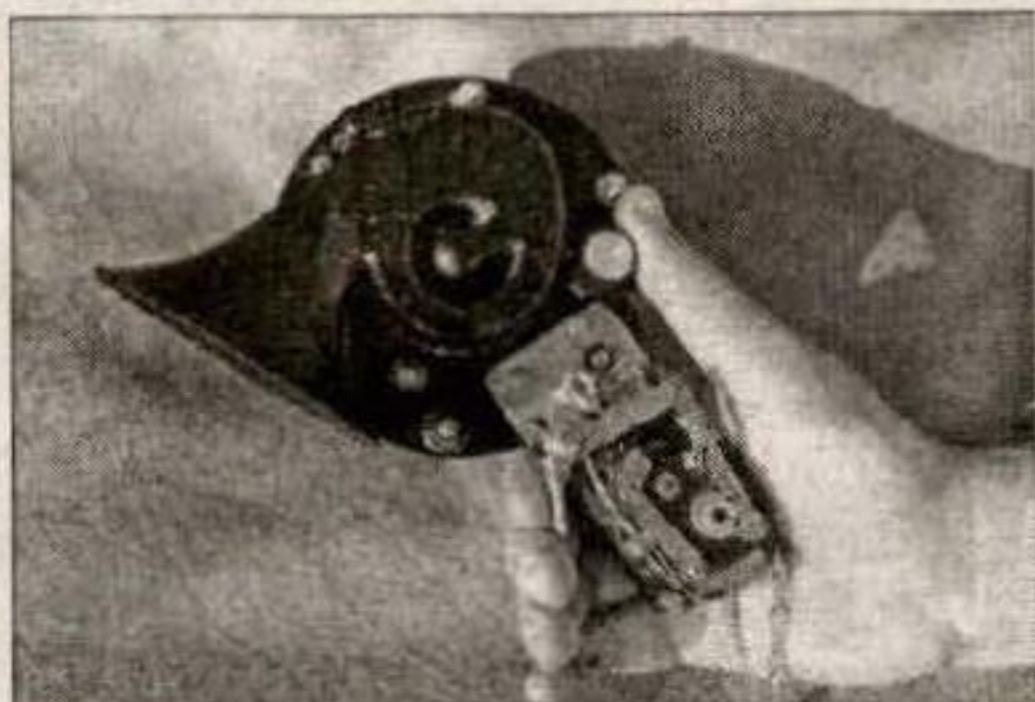
TRẦN QUÝ DƯƠNG
(Theo Now)

GIẢI THƯỞNG SÁNG TẠO KỸ THUẬT TP.HCM

RADIO CƠ HỌC DÙNG CHO VÙNG SÂU VÙNG XA

Ở Anh đã có người chế tạo ra radio cơ học. Đó là loại máy theo kiểu đồng hồ lên dây cót (dây thép) tạo thế năng làm quay một mô tơ nhỏ phát điện. Gần đây trong cuộc chiến tranh ở Afghanistan các máy bay liên quân Anh - Mỹ đã thả radio xuống cho dân nước này sử dụng, loại này khi quay, dòng điện phát ra sẽ được nạp vào pin để sử dụng.

Chiếc radio trong ảnh là loại theo nguyên lý khác hẳn với hai

loại radio đã nói ở trên. Khi muốn nghe radio chỉ việc bóp cần, năng lượng được dự trữ trong máy làm radio hoạt động được 50 phút. Ngoài ra nó còn được bố trí thêm một điện trở gia nhiệt để lấy lửa hút thuốc. Tác giả của chiếc radio này là ông Đặng Hữu Xướng (Đặng Hồng Quang) - người mới đây vừa nhận giải thưởng sáng tạo kỹ thuật TP.HCM năm 2001. ■

HỒNG HÀ

² TỦ LẠNH INTERNET

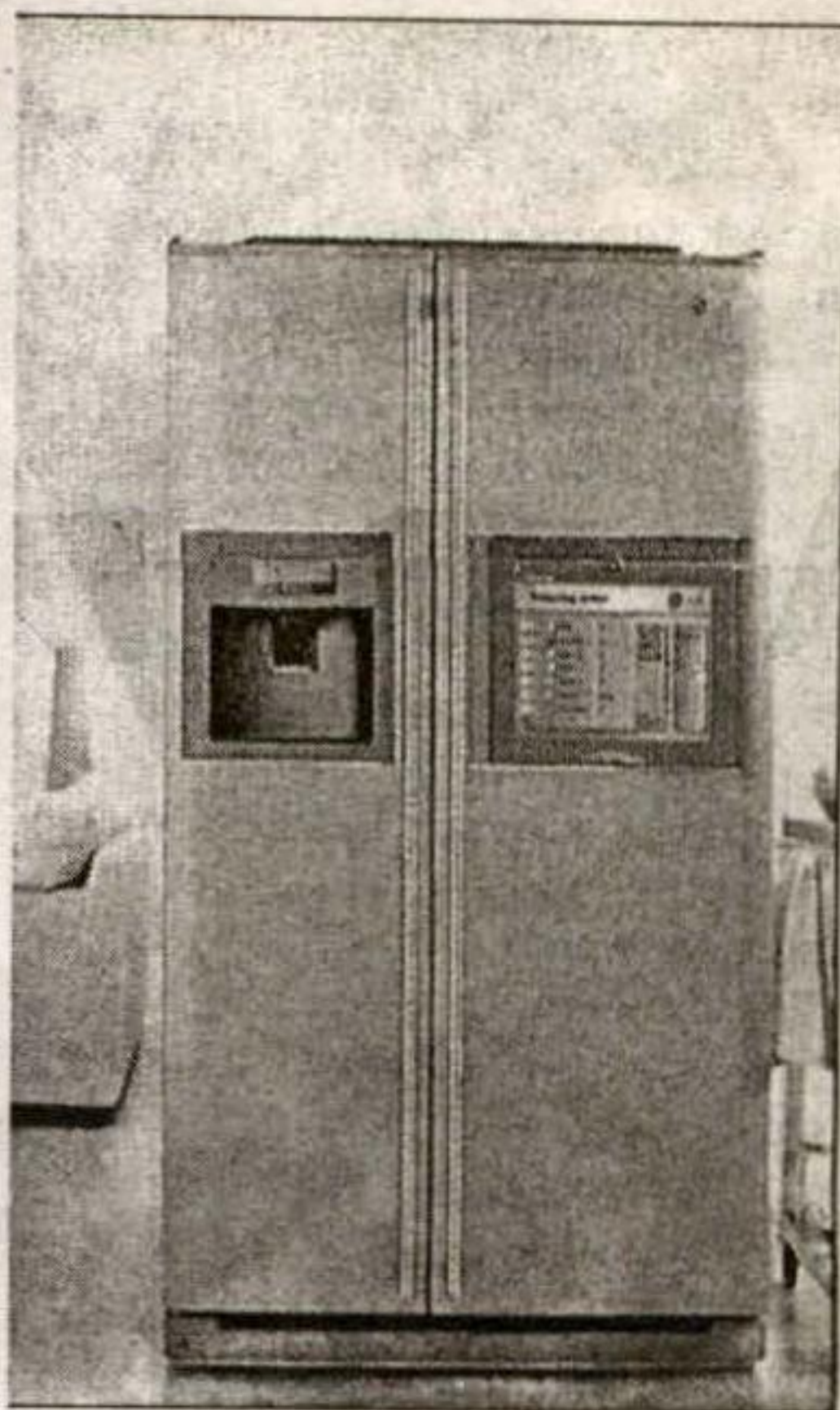
bộ não của ngôi nhà thông minh

Tủ lạnh Internet của Eileen do hãng điện tử LG, một trong những công ty điện tử hàng đầu thế giới đặt trụ sở tại Hàn quốc sản xuất. Nó làm được nhiều việc hơn một tủ lạnh bình thường. Qua điện thoại di động hay mạng Internet, nó có thể cho bạn biết còn thứ gì bên trong hoặc báo bằng thư điện tử khi đồ ăn thức uống gần cạn hay đã hết hạn sử dụng. Thậm chí nó có thể cho bạn biết thịt gà để trong tủ lạnh đã mấy ngày rồi. Ngoài ra, nó còn đưa ra công thức chế biến món ăn để giúp bạn mua vật liệu trên đường về nhà... Nghe có vẻ thú vị thật đấy nhưng chưa hết đâu, còn nhiều điều kỳ diệu hơn thế nữa! Hãng LG chuyên trang bị các hệ thống phục vụ trong gia đình như hệ thống âm thanh, nhiệt độ, ánh sáng, bảo vệ... điều khiển từ xa đang ngày càng trở nên phổ biến và giấc mơ về ngôi nhà thông minh đang ở trong tầm tay con người.

“Trái tim” của ngôi nhà thông minh

Trong ngôi nhà thông minh, chiếc tủ lạnh giữ vai trò như bộ não điều khiển mọi hoạt động.

Tủ lạnh LG gồm một màn hình

15 inch để coi tivi, truy cập Internet và mua sắm qua mạng. Ngoài ra bạn có thể gửi và nhận các lời nhắn, thư điện tử hay gửi và rút tiền nữa. Nó hoạt động 24/24 giờ, luôn sẵn sàng đáp ứng mọi nhu cầu của con người bất cứ lúc nào. Eileen, người bắt đầu nghiên cứu về công nghệ nhà thông minh cách đây hơn một năm cho biết: “Việc tự động hóa ngôi nhà thật sự đổi đời chúng tôi. Nó làm cho những công việc nhàm chán thường nhật trở nên đơn giản và ít tốn thời gian hơn. Nhờ vậy chúng tôi mới có thể dồn hết sức lực vào những việc hệ trọng. Hơn nữa, nó còn làm cho cuộc sống tươi vui hơn nhiều!”

Gia đình Allen không phải là trường hợp duy nhất được hưởng thụ ngôi nhà thông minh mà công nghệ này ngày càng phổ biến khắp thế giới. Theo ước tính của công ty nghiên cứu thị trường Dataquest, doanh thu từ các thiết bị gia dụng liên quan đến mạng Internet sẽ đạt con số 36 triệu đô la vào năm 2005.

Tủ lạnh Internet có gì lạ?

Tủ lạnh Internet của hãng điện tử LG là một kỳ công về kỹ thuật và có thể nói nó là dấu hiệu báo trước cuộc cách mạng xã hội. Tủ lạnh này sẽ nối kết với các thiết bị khác tạo thành một mạng lưới hoàn chỉnh trong ngôi nhà thông minh. Trình làng vào tháng 6 năm 2000 với nhiều chức năng như:

Phụ giúp việc nội trợ: Luôn cập nhật các công thức chế biến món ăn, thậm chí còn cho bạn xem đoạn phim ông đầu bếp làm món ăn mà bạn muốn thực hiện. Nó còn báo cho bạn biết bên trong còn những thứ gì mà không cần phải mở ra xem. Ngoài ra, nó còn cung cấp

những thông tin về thời gian lưu trữ các loại thực phẩm và nhắc nhở bạn đi chợ khi thức ăn sắp hết hay sắp hư hỏng.

Giải trí: Màn hình tinh thể lỏng 15 inch có thể thay thế máy hát đĩa và máy chụp ảnh kỹ thuật số. Các thành viên trong gia đình có thể tìm kiếm hoặc mua sắm trên mạng Internet nhờ bàn phím gắn trong tủ hoặc có thể nối với đầu DVD để xem phim lúc nấu nướng.

Thư từ và lên lịch sinh hoạt: Bạn có thể gửi lời nhắn, chúc mừng dưới dạng thư điện tử nhờ bàn phím hay bút kỹ thuật số. Tủ lạnh còn điều phối lịch hoạt động của mọi thành viên trong gia đình như nhắc nhở ai đó đi bác sĩ. Người sử dụng có thể nạp vào tủ những ngày lễ kỷ niệm, sinh nhật và sau đó nó sẽ tự động gửi thông điệp đi khi đến dịp ấy.

Tự giúp mình: Tủ lạnh này không chỉ giúp gia đình bạn ăn ngon miệng, giải trí hay tổ chức cuộc sống thường nhật mà nó còn báo cho bạn biết mỗi khi có sự cố

và giải pháp sửa chữa những trục trặc ấy! Khi những hỏng hóc vượt ngoài khả năng sửa chữa của bạn, nó sẽ báo cho bạn biết nên đem đi sửa ở đâu. ■

AN PHONG

(Theo
Newsweek,
11 - 2001)

Nội trợ

Bánh nghìn hoa

Chuẩn bị:

- 20 phút

Thực hiện:

- 40 phút

Khuôn bánh hình vành khăn, đường kính 22cm.

• Vật liệu

- 20g bơ hơ nóng chảy
- 2 muỗng canh đường vàng
- 1 trái thơm chín, ngọt
- 90g bơ
- 1 chén đường
- 2 quả trứng
- 1 chút vanille
- 1 chén bột mì nổi.

Nếu dùng trong buổi tiệc tiếp đãi bạn bè, bạn có thể cho vào giữa khoảng trống của bánh một bó nhỏ hoa hồng tỷ muội hoặc vài cánh hoa lan trắng, cắt ngắn vừa với thành bánh để thêm phần trang trọng và bày tỏ lòng mến khách tinh tế của chủ nhà.

• Thực hiện

1. Thơm gọt vỏ, xây mắt thơm kỹ và đẹp, cắt ra từng khoanh 1. Thơm gọt vỏ, xây mắt kỹ và đẹp, cắt ra từng khoanh tròn, có bề dày khoảng 0,7cm, khoét bỏ lõi thơm ở giữa.

- Bơ nóng chảy thoa đều dưới đáy và xung quanh thành khuôn.

- Đường vàng (hạt nhỏ, mịn), rắc đều dưới đáy khuôn.

- Xếp đều những khoanh thơm lên lớp đường này. Cắt giấy

có bề ngang cao vừa bằng bề cao khuôn và lót xung quanh thành khuôn để dễ lấy bánh ra.

2. Dùng máy đánh trứng đánh tan đường trong bơ cho đến khi bơ trắng và mịn. Đập trứng vào, từ từ từng quả một trong khi vẫn tiếp tục đánh cho đến khi hỗn hợp hoàn toàn hòa tan vào nhau. Cho vanille vào trộn đều.

3. Chuyển qua 1 cái tô khác lớn hơn, dùng một cái muỗng to trộn bột vào, đều và nhẹ tay, cho thêm vào $\frac{1}{2}$ chén nước thơm, hoặc 1 chút rượu rum (nếu có). Trút tất cả qua khuôn bánh đã chuẩn bị sẵn rồi đem bỏ lò nướng trong vòng 35 – 40 phút.

4. Bánh chín, lấy ra để nguội. Úp ngược khuôn bánh xuống đĩa để trút bánh ra, mặt dưới sẽ là những cánh hoa thơm, vàng, đẹp mắt.

NGUYỄN THI TỐ TÂM

GUINNESS

• Vào tháng 4-1965, người ta đã phát hiện ra con nhện *Theraphosa leblondi* khổng lồ ở Venezuela với mỗi sải chân của nó được 28cm và đủ che phủ một đĩa thức ăn. Loài nhện này sống nhiều ở rừng nhiệt đới Surinam, Guyana (thuộc Anh) và Guyenne (thuộc Pháp). Thức ăn của chúng là những con thú nhỏ hơn thuộc loài gặm nhấm và đặc biệt nọc của chúng rất độc, dùng để làm vũ khí săn mồi. (Ảnh 1).

• Ngày 6-12-2000, George Christen, người Luxembourg đã giữ chức kỷ lục thế giới về thổi một chai nước nóng với thời gian nhanh nhất 52,28 giây cho đến khi nó vỡ tung. George tiết lộ bí quyết để thành công: để

tránh không khí bị áp lực thổi ngược trở lại vào phổi, điều cần thiết là giữ cho hơi thở hít vào và thở ra vào chai một cách nhịp nhàng và phải mang kính bảo hộ để bảo vệ đôi mắt. (Ảnh 2).

• Những người dân ở thành phố Bethel (bang Maine, Mỹ) tạo ra người tuyết khổng lồ với chiều cao là 35 mét được thực hiện trong 14

ngày, được xem là người tuyết cao nhất thế giới. Người tuyết này có 10 tầng và tan ra nước sau 15 tuần lễ. (Ảnh 3).

• Năm 1972, tiến sĩ Francine Patterson, người Mỹ đã đảm nhận việc dạy ngôn ngữ

dành riêng cho người điếc cho Koko, chủ khu đột châu Phi ở vườn bách thú San Francisco. Đến năm 2000, Koko đã chiếm kỷ lục Guinness về khả năng sử dụng ngôn ngữ bằng dấu hiệu: biết hơn 1.000 từ vựng bằng cách diễn đạt qua dấu hiệu và hiểu khoảng 2.000 từ tiếng Anh đơn giản. Ngoài ra, Koko còn biết tranh cãi, làm trò, nói dối, có khả năng đề cập đến những chuyện liên quan đến quá khứ, hiện tại của con người... (Ảnh 4).

- Trong ảnh là con tem "Treskilling Yellow" của Thụy Điển được xem là đắt giá nhất thế giới. Ngày 8-9-1996, ông David Feldman, ở Genève (Thụy Sĩ) đã đem bán đấu giá con tem với số tiền đạt kỷ lục 2.240.000 USD. Con tem được in màu vàng và hiện nay chỉ có một con duy nhất. Đầu tiên, con tem này do một cậu học sinh sưu tầm trên các phong bì thư của ông nội năm 1885 và lần đầu tiên được bán với giá 1USD. (Ảnh 5).

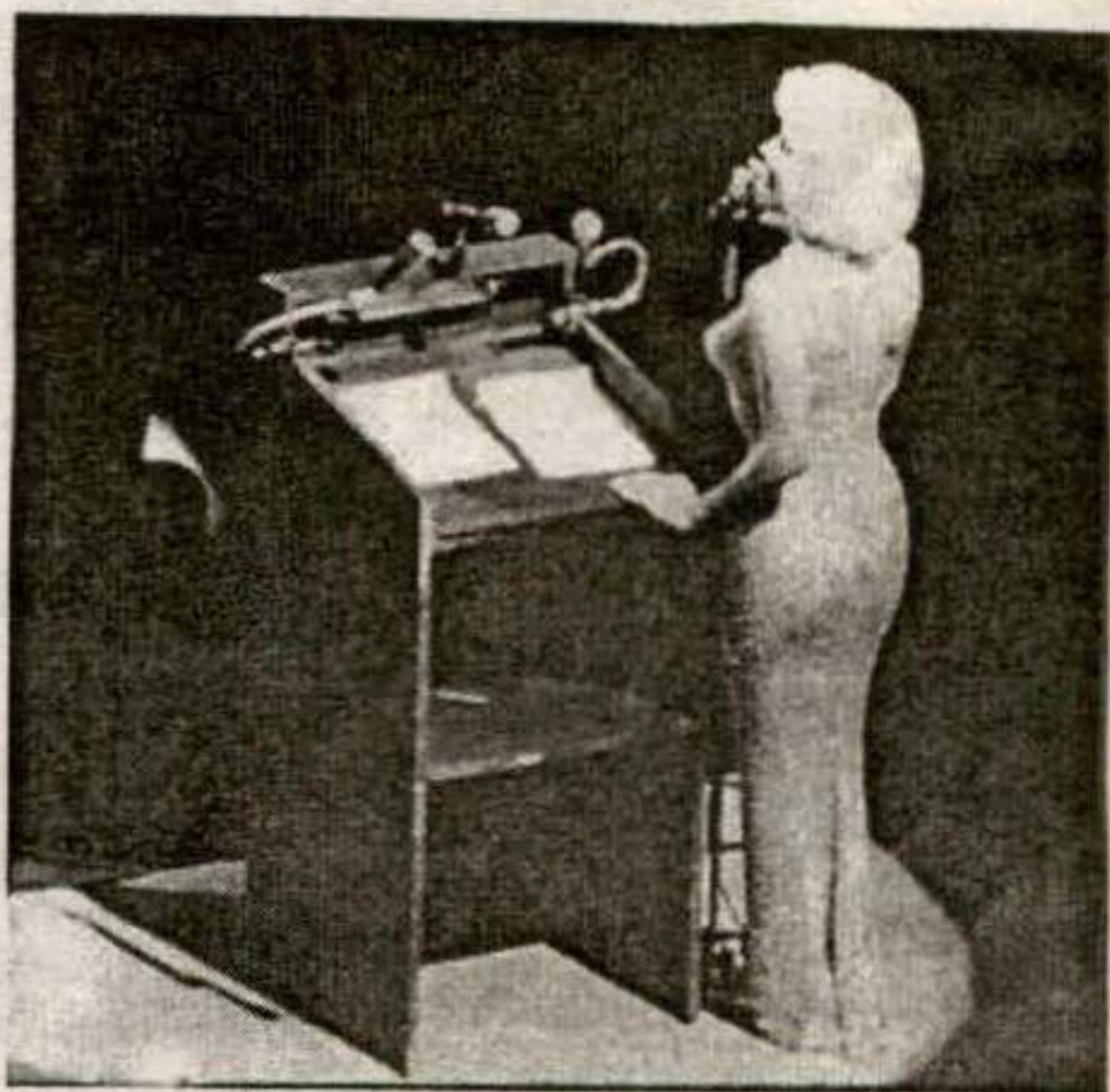

- Chiếc áo đầm bó sát người do Marilyn Monroe đã mặc khi cô hát bài *Happy birthday* chúc mừng sinh

nhật Tổng thống Kennedy vào ngày 19-5-1962 được xem là chiếc áo đầm đắt nhất thế giới. Ngày 27-10-1999, hai nhà doanh nghiệp Robert Schargrin và Peter Siegel đã mua chiếc áo này với giá 1.267.000 USD tại cửa hàng bán đấu giá Christie ở New York, trong khi trị giá thực của chiếc áo là 12.000 USD. (Ảnh 6).

THÙY VÂN

(Theo Guinness World Records 2002)

TRAO ĐỔI

• Voi Con

Này Voi Con ơi, TV thấy được hình của Voi Con đang ngâm chân... Voi xuống nước biển giữa bầy voi bạn ồm nồm nồm, trông vậy chắc chán đi “kênh càng” rồi. Ước muốn của Voi Con có thơ “kênh càng” trên KTGD được thực hiện rồi nhé, nhểnh vôi mà đánh vắn đi ở mục “Thơ tình bạn đọc” số sau í.

• **Nguyễn Ngọc Bích** (Bắc Quang, Hà Giang)

“Em muốn xin một tấm ảnh chụp toàn thể anh chị làm việc ở KTGD, không biết lời đề nghị của cô bé lấm chuyện này có được thực hiện không?”

Nói chung là... không, bởi nói riêng nhé, rất nhiều bạn đọc cũng có đề nghị này rồi mà đa số đều tự giới thiệu là cô bé, không những lấm chuyện mà còn lấm cả nước mắt nữa cơ, nhưng đều không được thực hiện bởi các anh chị làm việc ở KTGD đa số đều không được xinh... lấm lấm nên rất ngại giới thiệu bản... mặt. Đọc đến đây chắc thế nào Ngọc Bích cũng thốt một câu: TV đúng là người lấm chuyện.

• **Ngô Thị Phương** (Đội 4, Quảng Đại 2, Đại Cường, Đại Lộc, Quảng Nam)

“Có một cô bé học lớp 11, tình cờ đến nhà bạn chơi bắt gặp một cuốn báo, những gì bên trong đã lôi cuốn cô bé. Cuốn báo ấy có tên là KTGD”.

Còn cô bé ấy có tên là: Ngô Thị Phương. Và, cô bé xứ Quảng Nam tên Phương ấy có thơ rằng:

“Hạt nắng cuối mùa xin trao
chàng đây
Nụ hôn nồng còn in đậm trên
môi”.

• **Nguyễn Thanh Bình** (Lớp 12A, Trường PTTH Đại Cường, Ứng Hòa, Hà Tây)

“Cháu sống ở một miền quê với đúng nghĩa của nó: còn nghèo nàn, lạc hậu, và mọi người không hay đọc sách báo, nên hiếm có báo. Cứ hễ đến lớp cháu thấy chúng bạn cầm cuốn KTGD là cháu không rời khỏi mục tiêu cho đến khi nào “thủ” được trên tay mình mới thôi”.

Điều thứ nhất: Một làng quê đúng nghĩa không được và không bao giờ được và cam chịu cảnh nghèo nàn lạc hậu, không có sách báo.

Điều thứ hai: Chả lẽ khi có KTGD trên tay rồi cháu lại rời mục tiêu, tức là cầm nó trên tay rồi nhắm mắt lại, rờ... chữ?

• **Dương Thu Hằng** (Giáo viên Ngữ Văn, Đại học Sư phạm Thái Nguyên)

Thơ của chị viết về người chị rất xúc động, tiếc quá KTGD mới chỉ có trang “Thơ tình bạn đọc”, thôi đành lấn sân “Trao đổi với bạn đọc” vậy:

“Chị ơi bát nước rơi rồi
Thời gian chẳng đợi người ngồi
tương tư
Yêu thương từ những ngày xưa
Chị đem dải nắng dầm mưa đã
nhiều
Trái tim xoay cả trăm chiều
Mong làm sao chỉ một điều:
bình yên”.

Còn bài thơ về mẹ thì da diết lắm:

*“Con lớn lên chứ không nhẹ đi
như gánh gạo
Lưng mẹ dần cong thành dấu
hỏi mẹ ơi
Mẹ lên... bà dắt cháu dạo chơi
Ngồi vào ghế bập bênh không
nâng nổi cháu”.*

Thật là vinh dự cho cô cậu nào được là học trò của chị.

• **Đinh Ngọc Mai** (Phú Riềng, Phước Long, Bình Phước)

“Cháu có người chị lớn trước đây rất tốt, rất hiền, siêng năng, đảm đang. Chị luôn là thần tượng của cháu. Kể từ khi chị ra nghề, cố việc làm ổn định dường như chị hoàn toàn thay đổi. Chị không kính trọng cha mẹ nữa, không dịu dàng với các em nữa, kể cả với ông bà chị cũng lạnh lùng ra mặt. Càng khuyên chị, chị càng tỏ ra khó bảo hơn. Mẹ chỉ than vãn: “Đúng là kháng thuốc!”

TV ơi, thần tượng của cháu sụp đổ! Cháu gửi TV mấy lời nhắn chị bằng... vãn, hy vọng chị được sẽ trở lại là chị của cháu như ngày xưa.

*Với chị, tiền là giấy
Dem quăng đi phá phách một
trời
Chị có biết mỗi tờ giấy đó
Đánh đổi bằng bao nước mắt
mỏ hôi?”*

Thôi, TV hiểu ra cái nhẽ rồi: chị cháu đi làm, có nhiều tiền từ đó coi thường mọi người bằng nửa con mắt. Nhưng Ngọc Mai ạ, theo TV có lẽ công việc của chị cháu và đồng

tiền chị cháu kiếm được có “vấn đề” đó. Những người làm việc chân chính kiếm ra đồng tiền chân chính luôn biết giá trị mồ hôi của mình đổ ra, trân trọng nó, từ đó càng biết yêu quý ông bà, bố mẹ đã cật lực lao động có tiền nuôi mình lớn lên, thành đạt.

• **Nguyễn Thị Hoàng Oanh** (Cầu Nhi, Hải Tân, Hải Lăng, Quảng Trị)

“Gửi thơ đi, không hiểu sao đêm nào em cũng nằm mơ, lúc thì thơ của mình bị trả lại, lúc thì thơ của mình bị xé một nửa...”

Vấn đề là tình dậy đọc KTGD vẫn thấy có câu thơ của mình: “Em nghe như thiếu tiếng yêu từ hơi thở” là được rồi chứ gì?

• **Lê Thị Xuân Hòa** (Lớp 10A12, Trường PTTH Quế Võ, Bắc Ninh)

“Em đã hai lần viết bài gửi lên hai báo Hoa học trò và KTGD, nhưng thật không may, cố em đã dài thêm vì trông ngóng bài viết của mình có được đăng báo hay không, chờ mãi, ngóng mãi cũng... vô ích. TV ơi, em có nên tiếp tục viết bài và ngóng cố cho dài nữa không?”

Viết bài thì cứ... nữa, nếu em còn yêu cái chuyện cầm bút tí toáy văn chương, còn ngóng đến dài cổ thì không nên, bởi ở Quế Võ quê em nuôi nhiều ngỗng lắm, con ngỗng lại chứa ghét kẻ nào có cái cổ dài hơn nó, nó sẽ toác miệng dớp liền! ■

THƯƠNG VIẾT

Kỹ thuật NUÔI TÔM SÚ LUÂN CANH VỚI TRỒNG LÚA

• Đời sống của tôm sú

Tôm sú sống trong nước lợ và mặn. Môi trường sống cho tôm sú có độ mặn từ 0 - 45‰ (tốt nhất là từ 15 - 25‰), độ phèn (độ pH) của nước từ 6,5 - 8,5 (tốt nhất từ 7,5 - 8,5), nhiệt độ nước từ 25 - 30 độ.

Thức ăn và cách ăn của tôm khác nhau theo kích cỡ. Trong ao và ruộng nuôi, tôm thích ăn các loại sinh vật sống ở bùn đáy ao và các loại thức ăn chế biến. Tôm ăn nhiều vào lúc chiều tối và sáng sớm.

• Những nơi thích hợp để nuôi tôm

Vùng đất canh tác lúa nằm gần biển có thể chuyển sang nuôi tôm với các điều kiện sau:

- + Có hệ thống kênh thủy lợi cấp nước mặn và tiêu nước.

- + Đất không bị nhiễm phèn, độ phèn (độ pH) của đất phải từ 5 trở lên.

- + Nguồn nước có độ mặn trên 10‰ và độ phèn trên 6,5.

- + Không bị ảnh hưởng bởi nguồn nước phèn và nước bẩn.

• Mùa vụ thả tôm

Mùa vụ nuôi tôm sú luân canh với lúa có thể khác nhau theo từng vùng, thông thường mùa vụ nuôi tôm như sau:

- + Tháng 1 dl chuẩn bị ruộng và tháng 2 - 6 dl nuôi tôm, nhưng chỉ nên thả tôm khi độ mặn của nước đạt 10‰ trở lên.

- + Tháng 7 dl rửa mặn và tháng 8 - 11 dl trồng lúa.

- + Những nơi sau khi thu hoạch lúa mà chưa có nước đủ độ mặn để nuôi tôm (10‰) thì nên giữ nước ở chân ruộng để tránh làm mặt ruộng bị khô và nứt.

• Ruộng nuôi tôm

Để có ruộng nuôi tôm tốt, ngoài việc chọn địa điểm phù hợp còn cần phải biết kỹ thuật đào ruộng. Ruộng nuôi tôm quảng canh cải tiến vùng chuyển đổi nên có:

- + Diện tích nuôi không nên lớn hơn 2 ha.

- + Diện tích mương từ 25 - 30% tổng diện tích ruộng.

- + Mương bao rộng 2 - 3m, sâu 0,8 - 1,0m so với mặt ruộng, có thể đào thêm nhiều mương phụ rộng từ 1 - 2m, sâu 0,6 - 0,8m.

- + Bờ ruộng rộng 3 - 4m, không rò rỉ và giữ được mức nước trên mặt ruộng ít nhất là 0,3m.

- + Có ít nhất một cống, tốt nhất là cống ván phay để tiện trao đổi nước.

- + Mỗi ruộng nên có một ao lắng nước chiếm khoảng 25 - 30% tổng diện tích ruộng nuôi. Cũng có thể dùng mương vườn để làm ao lắng.

- + Đối với vùng đất bị nhiễm phèn, không nên dùng lớp đất phèn đắp lên mặt và mái bờ nhằm tránh phèn rỉ xuống ruộng vào mùa mưa.

• Chuẩn bị ruộng

Chuẩn bị ruộng tốt sẽ quyết định đến tỷ lệ sống, tăng cường và hạn chế dịch bệnh, cách chuẩn bị như sau:

- + Vệ sinh ruộng.

- Đối với ruộng đã nuôi, nên vét sạch lớp bùn ở ruộng, những ruộng mới đào nên cho nước vào ngâm 2 - 3 ngày rồi xả bỏ, tốt nhất là lặp lại 2 - 3 lần.

- Loại bỏ bớt gốc rạ trên ruộng, sau đó trục hoặc xới ruộng và rửa mặt ruộng 1 - 2 lần để loại bỏ bùn, khí độc và giảm dinh dưỡng ở mặt ruộng.

- Phơi mặt ruộng vừa ráo, tránh để mặt ruộng bị nứt nẻ có thể làm xì phèn hay mặt sẽ xâm nhập sâu vào đất khi lấy nước mặn.

+ Bón vôi

- Bón vôi khắp ruộng và bờ ruộng, 2 - 3 ngày sau dâng nước ngập mặt ruộng 3 - 5 cm và tiến hành bón vôi cho mặt ruộng. Lượng vôi dùng từ 7 - 10kg/100 m² (những nơi bị phèn nhiều nên bón 10 - 15 kg/100 m²).

- Nên dùng vôi bột (CaO) vì có độ khử phèn và diệt khuẩn cao.

+ Lấy nước

- Nếu ruộng có ao lã thì phải lấy nước vào ao lã (lấy qua lưới lọc) 3 - 5 ngày trước khi đưa vào ao nuôi.

- 2 - 3 ngày sau khi bón vôi cho mặt ruộng thì lấy nước đến mức dự định (ngập mặt ruộng ít nhất 30 cm).

- Lấy nước từ ruộng nuôi từ ao lã thì lấy trực tiếp từ kênh cấp nước (nếu nước ở kênh đục thì nên lấy vào lúc nước đứng ròng). Khi lấy nước phải dùng túi lọc dài 5 - 6 m (dùng vải kate).

+ Bón phân

- Khi ruộng đầy nước (ngập mặt ruộng ít nhất 30 cm) thì diệt cá và bón phân theo cách sau:

• **Ngày 1:** giết cá bằng một trong các loại sau: saponine (dạng bột) 20 - 25 g/m³ hay Sapotech 5g/m³ hay dây thuốc cá 10 - 15g/m³ nước.

• **Ngày 2:** Bón 25 - 30 kg phân lân con cò kết hợp 5 kg urê (hay 5 kg urê (hay 5 kg NPK hoặc DAP kết hợp 5 kg urê) cho 1 ha ruộng nuôi.

Sau khi bón phân 2 - 3 ngày nếu nước chưa có màu xanh thì bón tiếp 2,5 kg NPK hoặc DAP kết hợp với 2,5 kg urê cho 1 ha. Khi nước có màu xanh vỏ đậu và độ trong từ 30 - 40 cm là tốt và có thể thả tôm nuôi.

(Còn tiếp)

Mua ba ba giống ở đâu?

Vừa qua một số bạn đọc ở Bình Dương, Bình Phước, Lâm Đồng, Ninh Thuận và Bà Rịa – Vũng Tàu có viết thư, điện thoại về Tòa soạn hỏi: mua ba ba giống ở đâu bảo đảm chất lượng nhất, sau khi tìm hiểu được Trung tâm Khoa học Kỹ thuật và Khuyến nông TP. Hồ Chí Minh giới thiệu, các bạn có nhu cầu đến liên hệ:

DOANH NGHIỆP VIỆT HÙNG

Trại Ba Ba giống HÙNG TIẾN

• **Địa chỉ văn phòng:** 26/74 Nguyễn Bình Khiêm, phường Đa Kao, quận 1, TP. Hồ Chí Minh.

• **Phân trại:** 2/5 Xô Viết Nghệ Tĩnh, phường 28, quận Bình Thạnh, TP. HCM. + **Điện thoại:** 8998827 - 9102932 - 0913748665.

LƯỢM LẶT TRÊN BÁO

- ❖ **Những chấn động kỳ lạ vừa xảy ra tại Kỳ Anh, Cẩm Xuyên (Hà Tĩnh)...** trong ngày 25 tháng 1 năm 2002 làm rung chuyển nhà cửa, gây tiếng nổ lớn ngầm dưới đất được ông Lê Tử Sơn, trưởng phòng quan sát động đất – Viện Vật lý địa cầu quốc gia cho biết đó là hiện tượng động đất. Trận động đất này xảy ra cách thành phố Vinh 100 km về phía Nam và vùng ven biển, có cường độ 3,8 độ Rích te.
- ❖ **Đường dây mua bán chứng chỉ tin học và ngoại ngữ hoạt động công khai ở Hà Nội...** Chỉ cần nộp 260.000 đồng đăng ký “ghi danh” khóa học mà không cần học ngày nào và 20.000 đồng lệ phí, bất kỳ ai cũng có thể có được chứng chỉ tin học của Hội Tin học Việt Nam do chính tay ông tiến sĩ Mai Anh, phó chủ tịch hội ký. Tùy theo yêu cầu “người mua”, chứng chỉ sẽ được ghi là “khá” hoặc “giỏi”.
- ❖ **Chiều 21-2, Ngân hàng Phát triển châu Á (ADB) đã ký kết thỏa thuận cho trường đại học quốc tế đầu tiên tại VN - RMIT vay 7,25 triệu USD...** để xây dựng khu học đường rộng 58 hecta tại khu đô thị mới Nam Sài Gòn. Đây là lần đầu tiên ADB cung cấp khoản vay dài hạn cho hoạt động giáo dục tại nước ta với thời hạn thanh toán sau 10 năm. Theo thỏa thuận, khu học đường của Đại học RMIT sẽ hoàn tất vào năm 2007, cung cấp môi trường giáo dục chất lượng cao với khoảng 3.000 sinh viên các ngành công nghệ thông tin, quản trị kinh doanh và khoa học thực phẩm.
- ❖ **TP Hồ Chí Minh sẽ có chợ đêm...** Theo bà Huỳnh Thị Nhân, Phó Chủ tịch UBND TP Hồ Chí Minh, chợ đêm sẽ bao gồm các khu ẩm thực, văn hóa, giải trí, mua sắm... tại một số đường bao quanh chợ tại trung tâm thành phố và công viên 23-9 nhằm phục vụ khách du lịch trong và ngoài nước.
- ❖ **Các bà các cô cần lưu ý khi đi “mỹ viện” bình dân...** Vừa qua, Trung tâm Y tế dự phòng tỉnh Đồng Nai cho biết riêng trên địa bàn tỉnh đã phát hiện 60 trường hợp nhiễm HIV/AIDS qua các dụng cụ xăm mắt, xăm môi làm đẹp đang phát triển nhanh và hầu hết các cơ sở dịch vụ thẩm mỹ này không được tập huấn về phòng chống lây nhiễm HIV/AIDS, đồng thời dụng cụ hành nghề của họ không đúng quy định của ngành y tế.
- ❖ **Vụ lúa đông - xuân: trúng mùa nhưng chưa hết lo...** Theo ông Trương Thanh Phong, Chủ tịch Hiệp hội thực phẩm Việt Nam, việc tiêu thụ lúa đông - xuân năm nay sẽ không quá căng thẳng, một số tỉnh đã ký hợp đồng bao tiêu sản phẩm cho nông dân trên khoảng 200 ngàn hecta. Tuy nhiên với giá lúa hiện đang ở mức cao như hiện nay thì có lợi cho nông dân nhưng lại khó cạnh tranh xuất khẩu. Vậy là tuy trúng mùa nhưng vẫn chưa hết khó khăn.

■
P.V

Vui cười

Hiếu nhau để làm gì?

Trong một buổi liên hoan văn nghệ, một chàng thanh niên xấn đến một nữ diễn viên và bắt đầu tán tỉnh:

- Tôi tin rằng nếu chúng ta gặp gỡ nhau thường xuyên thì chúng ta sẽ có dịp hiểu nhau hơn.
- Nhất trí - Cô gái trả lời - nhưng anh tin rằng nếu chúng ta hiểu nhau đầy đủ thì chúng ta vẫn cứ tiếp tục gặp gỡ nhau ư?

Biết ơn

Anh chồng nói với vợ:

- Phụ nữ phải biết ơn nhiều đối với thế giới động vật.
- Anh nói gì em chẳng hiểu?
- Anh giải thích em rõ nhé: Ví dụ, chồn cho em bộ da để may áo lông, cá sấu cho da để may túi xách, rắn thì cho da để đóng giày và rớt cuộc luôn luôn có một con lừa để trả tiền sắm những thứ ấy!

K.T.T

(Hà Tây)

Hát ở ban công

Thấy vợ hát, chồng bảo:

- Em có thể ra ngoài ban công hát được không?
- Sao, anh không thích nghe em hát à?
- Không, hôm qua anh vừa cãi nhau với tay hàng xóm và bây giờ anh muốn trả thù hắn...

VŨ VĂN PHƯƠNG

(Bắc Giang)

Tranh CẬN.

Tranh vui

Từ ngày 15 – 02 – 2002 đến ngày 25 – 02 – 2002, TS Kiến thức gia đình đã nhận được tin, bài và thư của các bạn sau:

Trần Thu Trang (**Bắc Cạn**); Nguyễn Minh Sơn (**Bình Dương**); Vũ Thị Thủy (**Bắc Giang**); Nguyễn Tấn Tuấn, Nguyễn Thị Mỹ Trang, Trần Văn Khánh, Anh Tú, Tú Ân, Lê Thị Hồng Mận (**Bình Định**); Nguyễn Đức Tuấn, Nguyễn Thị Bình, Nguyễn Thị Nguyên (**Bắc Ninh**); Phạm Thị Huyền (**Bình Phước**); Lê Thị Trinh Thy (**Bình Thuận**); Hứa Thị Nha (**Cao Bằng**); Trần Hữu Quốc Huy (**Cà Mau**); Đoàn Thị Phương Anh (**Cần Thơ**); Hoàng Thị Kim Cúc (**Đồng Nai**); Vũ Thị Thương (**Hà Tây**); Bùi Thị Thành (**Hòa Bình**); Cạn, Giang Thiên Lan, Hoàng Oanh (**TP. HCM**); Hoàng Tấn K, Lê Thị Nha, Lê Thị Trang, Lê Thị Tuyết, Phạm Hồng Loan, Trương Hồng Hạnh (**Hải Dương**); Lại Thu Hương, Vũ Anh Trung, Nguyễn Hoàng Nam, Nguyễn Thị Dung, Đỗ Thùy Dung, Phạm Thị Hằng (**Hà Nam**); Mai Thu Hương, Đỗ Đức Phan, Trịnh Trọng Trung, Hoàng Bích Hà (**Hà Nội**); Nguyễn Thị Đan, Vũ Quang Dũng (**Hải Phòng**); Bùi Thị Thanh Tuyền, Nghiêm Thị Đang, Nguyễn Cảnh, Nguyễn Thị Vân, Vương Lan (**Hà Tây**); Mạnh Thị Nga, Đinh Thị Ngân (**Hà Tĩnh**); Lê Thị Thu Hiền (**Huế**); Cao Thị Thủy, Lê Phương Thảo, Trương Đông Thái (**Hung Yên**); Hoàng Bích Hà (**Khánh Hòa**); An, Đoàn Thị Thanh Huyền, Phạm Thị Hồng, Phan Thị Hằng, Nguyễn Thị Hường (**Lào Cai**); Nguyễn Thị Mỹ Hiền (**Lâm Đồng**); Đường Văn Thắng, Tô Hương Sen, Nguyễn Vũ (**Nghệ An**); Dương Quốc Hùng, Tạ Quang Chung, Đinh Thị Phương Thảo (**Ninh Bình**); Trương Hùng (**Nha Trang**); Kiên Sơn, Phạm Thắng, Trần Văn Thanh, Trần Cao, Thành Nguyên, Vũ Kiều Oanh (**Nam Định**); Phạm Thị Ngọc Linh (**Đồng Nai**); Trương Trung Phê, Nguyễn Thị Hoa (**Ninh Thuận**); Kiều Vân Anh, Nguyễn Thị Lan Anh (**Phú Thọ**); Nguyễn Thị Nga (**Phú Yên**); Lê Đình Hồng (**Quảng Bình**); Huỳnh Thị Lệ Thủy, Lê Hồng Sơn (**Quảng Nam**); Thùy Yến (**Sơn La**); Đào Vĩnh, Đỗ Viết Lãng, Trần Thị Nhung, Nguyễn Thị Thúy Ngân (**Thái Bình**); Nguyễn Văn Trang (**Tiền Giang**); Phạm Thị Thanh, Nguyễn Thị Hê, Nguyễn Thị Thủy, Vũ Thị Lan Nam, Lê Văn Dũng, Phạm Thị Huyền, Phạm Thị Liên Đa (**Thanh Hóa**); Trần Thị Thu Hoài (**Thái Nguyên**); Lâm Thị Thanh Hải, Lê Thanh Danh (**Tuyên Quang**); Đỗ Quyên (**Trà Vinh**); Phan Thị Kim Cương (**Vĩnh Long**); Trịnh Thị Tám, Bích Ngọc (**Vĩnh Phúc**); Trương Đức Tú (**Vũng Tàu**); Lê Thị Hiệp, Phạm Tuấn Anh, Vi Thị Thúy (**Yên Bái**).

Xin cảm ơn và mong các bạn tiếp tục tham gia.

KTGD

CÔNG TY CAO SU PHƯỚC HÒA

PHUOC HOA RUBBER COMPANY

- ĐỊA CHỈ: XÃ PHƯỚC HÒA, HUYỆN PHÚ GIÁO, TỈNH BÌNH DƯƠNG
- TEL: (0650). 657105 - 657106 • FAX: 0650.657110

Văn phòng công ty.

Công ty Cao su Phước Hòa là một đơn vị có diện tích lớn của ngành cao su Việt Nam, nằm trong vùng chuyên canh cao su, vị trí trung tâm của vùng cao su miền Đông Nam bộ, cách Thành phố Hồ Chí Minh 70 km, rất thuận lợi về mặt giao thông.

- **Diện tích:** - 17.000 ha cao su quốc doanh - 1.000 ha cao su tiểu điền.
- **Sản lượng:** - 25.000 tấn năm 2001.
- **Thị trường:**

Sản phẩm của công ty được tiêu thụ trên các thị trường: Thổ Nhĩ Kỳ, Đức, Mỹ, Nhật, Malaixia, Singapore, Trung Quốc, Hàn Quốc, Đài Loan, SGN, Nam Mỹ, Maroc, Pháp, Ý, Anh...

CÔNG TY LUÔN QUAN TÂM ĐẾN VIỆC NÂNG CAO CHẤT LƯỢNG SẢN PHẨM MONG MUỐN HỢP TÁC VỚI CÁC ĐƠN VỊ TRONG VÀ NGOÀI NƯỚC SẢN XUẤT CÁC SẢN PHẨM CÔNG NGHIỆP VÀ SẢN PHẨM TIÊU DÙNG TỪ NGUYÊN LIỆU CAO SU THIÊN NHIÊN.

HÂN HẠNH ĐÓN TIẾP QUÝ KHÁCH HÀNG

Giám đốc: NGUYỄN TẮT CHIẾN

Kiến thức gia đình

216

Phụ san báo Nông Nghiệp VN

5 LOẠI
HORMONE
CÓ
ảnh hưởng
lớn đến
SỨC KHỎE
PHỤ NỮ

Truyền hình
trực tiếp
cảnh sinh con